ลักษณะคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มไม่เท่ากัน

้น<mark>างสาววันวิ</mark>สา ม<mark>ะมา</mark>

สูนย์วิทยุทรัพยากร

จหาลุงกรณมหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2553 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

WAVE CHARACTERISTICS OF UN-EQUALLY SPACED PILE BREAKWATER

Miss Vanvisa Mama

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering Program in Water Resources Engineering Department of Water Resources Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2010 Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ลักษณะคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างของ
	เสาเข็มไม่เท่ากัน
โดย	นางสาววันวิสา มะมา
สาขาวิชา	วิศวกรรมแหล่งน้ำ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี จันทรโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสู<mark>ตรปริญญ</mark>ามหาบัณฑิต

> คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม เลิศหิรัญวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิ<mark>พน</mark>ธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยพันธุ์ รักวิจัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี จันทรโยธา)

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ชัยยุทธ สุขศรี)

...... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง)

วันวิสา มะมา : ลักษณะคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มไม่เท่ากัน (WAVE CHARACTERISTICS OF UN-EQUALLY SPACED PILE BREAKWATER) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.เสรี จันทรโยธา, 250 หน้า.

การศึกษาผลของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูปทรงกระบอก ที่จัดเรียงระยะห่างระหว่าง เสาเข็มไม่เท่ากัน ต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น บริเวณพื้นที่หลังเชื่อนกันคลื่น ทำการศึกษาโดยใช้ แบบจำลองกายภาพ ณ ห้องปฏิบัติการชลศาสตร์และชายฝั่งทะเล ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย โดยมีรูปแบบของการจัดเรียงเสาเข็มรูปทรงกระบอกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.85 ซม. จำนวน 22 ต้น โดยให้ระยะระหว่างแถวเท่ากับขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงระยะห่างระหว่างต้น ไม่เท่ากัน โดยกำหนดให้อยู่ในรูปแบบพังก์ชั่นอนุกรมทางคณิตศาสตร์อย่างง่าย เพื่อให้การจัดวางมีรูปแบบที่ เป็นระบบ โดยแถวที่สองจัดเรียงเหมือนแถวที่หนึ่งแต่สลับตำแหน่งจากหัวไปท้ายเชื่อนกันคลื่น แบบจำลองที่ใช้ ในการศึกษา คือ V0, V2, V4, V6, V8 และ V10 ซึ่งมาจากอัตราส่วนของช่องว่างระหว่างเสาต้นที่ 1 ต่อขนาด ของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (S,/D) โดยเรียงลำดับจากค่าน้อยไปหามาก ดังนั้น แบบจำลอง V0 จึงมี (S,/D)น้อยที่สุด เท่ากับ 0 และ แบบจำลอง V10 มี (S,/D) มากที่สุด เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง เสาเข็ม ทดลองในแบบจำลองแอ่งคลื่นที่มีท้องน้ำไม่เปลี่ยนแปลง คลื่นที่ศึกษาเป็นคลื่นที่มีขนาดสม่ำเสมอสร้าง ด้วยเครื่องกำเนิดคลื่น มีความขันคลื่น (H_v/gT²) อยู่ในช่วง 0.001 ถึง 0.008

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มเท่ากัน และไม่ เท่ากัน ทั้ง 2 รูปแบบ ส่งผล ให้ความสูงคลื่นบริเวณหลังเชื่อนกันคลื่นเพิ่มขึ้น เมื่อความชันคลื่นเพิ่มขึ้นจนถึง 0.005 หลังจากนั้น ความสูงคลื่นลดลง เมื่อความชันคลื่นเพิ่มมากขึ้น จากการเปรียบเทียบความสูงคลื่นที่ผ่าน เชื่อนกันคลื่นของการจัดเรียงที่ระยะห่างของเสาเข็มไม่เท่ากัน พบว่า มีความแตกต่าง กับความสูงคลื่นที่จัดเรียง ระยะห่างของเสาเข็มเท่ากัน อย่างมีนัยลำคัญ จากผลการทดลองพบว่า ความเร็วอนุภาคน้ำเฉลี่ย สูงสุดภายให้ วงโคจรคลื่น เพิ่มขึ้น ตามความชันคลื่นที่เพิ่มขึ้นทั้ง2รูปแบบการจัดเรียง อย่างไรก็ตาม ผลการทดลองแสดงให้เห็น ว่า คลื่นบริเวณด้านหลังเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน มีการกระจายตัวของความสูง คลื่นไม่สม่ำเสมอ โดยความสูงคลื่นบริเวณด้านหลังเชื่อนกันคลื่น ในส่วนที่แถวที่สองวางเสาชิดกว่าจะมีความ สูงคลื่นน้อยกว่าอีกส่วนหนึ่งที่วางเสามากกว่า นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำเฉลี่ยเมื่อมี และไม่มี เชื่อนกันคลื่น ไม่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้อย่างชัดเจนกับความชันคลื่น และรูปแบบการจัดเรียงเชื่อน กันคลื่น (S,/D)

ภาควิชา	.วิศวกรรมแหล่งน้ำ	ลายมือชื่อนิสิต	รันวิสา มะมา	
สาขาวิชา	วิศวกรรมแหล่งน้ำ	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษ	าวิทยานิพนธ์หลัก	ØI AF
ปีการศึกษา				·

5070441021 : MAJOR WATER RESOURCES ENGINEERING

KEYWORDS : EXPERIMENTAL INVESTIGATION / HYDRAULIC MODEL / UN-EQUALLY SPACED / PILE BREAKWATER / HYDRAULIC CHARACTERISTICS

, VANVISA MAMA : WAVE CHARACTERISTICS OF UN-EQUALLY SPACED PILE BREAKWATER. ADVISOR : ASST.PROF.SEREE CHANYOTHA, Ph.D., 250 pp.

Effects of the unequally-spaced arrangement of circular piles breakwater on wave characteristics behind the breakwater were experimentally investigated at the Hydraulic and Coastal Model Laboratory, Department of Water Resources Engineering, Chulalongkorn University. Twenty-two circular piles of 4.85 cm. in diameter arranged in two rows with a constant row clear spacing of 1 time pile diameter and different side-by-side clear spacings were used in this study. By using a simple mathematic series function, 6-different pile breakwater models of unequal side-by-side spacings were set systematically. Each of two pile rows was arranged in the same unequal spacing pattern set previously, however, two pile rows were laid out in a parallel and opposite direction. Types of the models under this investigation, namely models VO, V2, V4, V6, V8 and V10 were defined by the ratio of the side-by-side spacing of the highest. Consequently, model V0 would have the least S₁/D ratio of zero and model V10 would have the highest S₁/D ratio of a pile diameter. The experiment was carried out on the rigid bed wave basin under the steady regular wave generated by the wave generator with the wave steepness ($H_{\rm N}/gT^2$) ranged from 0.001 to 0.008

The experiment results indicated that both equally spaced and un-equally spaced pile breakwater models resulted in increasing observed wave heights behind the breakwaters for wave steepnesses up to 0.005 and then decreasing for higher wave steepnesses. The wave height through unequally-spaced pile breakwater in comparison with the equally-spaced one yielded significantly different amounts. The experiment results showed the average of maximum orbital velocity decreased as the wave steepness increased for all pile breakwater models. The result of the study also showed the more non-uniformity of the wave height distribution behind the unequally spaced pile breakwater model. In addition, the observed wave heights behind the breakwater of the closer space portion of the second row yielded lower wave heights than the other half portion. Apparently, observed mean water levels for both with and without pile breakwaters show unobvious change with neither wave steepness nor the S_1/D ratio.

Department : Water Resources Engineering
Field of Study : Water Resources Engineering
Academic Year :2010

Student's Signature...Vanvisa Mama Advisor's Signature...

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ชัยพันธุ์ รักวิจัย รอง ศาสตราจารย์ ชัยยุทธ สุขศรี และท่านอาจารย์ ดร.สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง ที่ได้กรุณาสละเวลาใน การให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี จันทรโยธา ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่างๆ ทั้งในด้านหลักวิชาการและหลักการปฏิบัติ ตลอดถึงปรัชญาการใช้ชีวิตอันเป็น ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าอย่างเอาใจใส่มาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ทั้งนี้ข้าพเจ้า ใคร่ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาการศึกษา

ข้าพเจ้าขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนเงินทุน บางส่วนเพื่อใช้ในการทำวิจัย และขอขอบคุณภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนในเรื่องสถานที่ เครื่องมือในการทดลอง รวมทั้ง สาธารณูปโภคต่างๆ รวมทั้งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ และเจ้าหน้าที่ ห้องปฏิบัติการซลศาสตร์และซายฝั่งทะเลทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นอย่างดีขณะทำ วิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ อาจารย์บุศวรรณ บิดร และอาจารย์อนุรักษ์ ศรีอริยวัฒน์ สำหรับความ ช่วยเหลือในทุกเรื่องและความเอาใจใส่ในตัวข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบคุณ คุณเมธาฤทธิ์ แนมสัย ที่ ช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ขอขอบคุณ คุณอารักษ์ เขี้ยวแก้ว คุณรัชพล พิพิธ สมบัติ ท๊อป เติ้ล นัน พี่เอ๋ พี่ต่อ พี่บอย พี่โต้ง พี่ปิยะ น้องพิณ น้องโจ น้องยุ้น น้องแมน ตลอดจนถึง พี่น้องชาวแหล่งน้ำ และบุคคลท่านอื่นๆ ที่มิได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ซึ่งได้มีส่วนให้ความช่วยเหลือใน การดำเนินงานด้านต่างๆ และคอยเป็นกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าในขณะทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของข้าพเจ้าผู้ซึ่ง ให้ความรัก ความเอาใจใส่ รวมทั้งอดทนต่อความเหนื่อยยาก เพื่อให้การสนับสนุนการศึกษาแก่ ข้าพเจ้าตลอดมา รวมทั้งเป็นที่ยึดเหนี่ยวและแรงบันดาลใจในการนำไปสู่ความสำเร็จทั้งหมดใน ชีวิตของข้าพเจ้า ประโยชน์ที่ก่อให้เกิดกุศลอันใดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากพึงมี ข้าพเจ้าใคร่ขอ มอบอุทิศให้แด่ พ่อ แม่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทั้งหลาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	খ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ବ
กิตติกรรมประกาศ	ନ୍ଥ
สารบัญ	ป
สารบัญตาราง	ผ
สารบัญภาพ	ល្ង
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาแ <mark>ละความสำคัญขอ</mark> งปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ขอบข่ายการ <mark>ศึกษา</mark>	2
1.4 การดำเนินงานศึกษา	7
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ	7
ับทที่ 2 หลักการและการศึกษา <mark>ที</mark> ่ผ่านม า	8
2.1 กลศาสตร์ของคลื่น	8
2.2 การเปลี่ยนแปลงคลื่น	11
2.3 ลักษณะคลื่นเคลื่อนที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม	13
2.4 พลังงานของ <mark>ค</mark> ลื่น	16
2.5 การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ	19
2.6 การศึกษาที่ผ่านมา	22
บทที่ 3 แบบจำลองชลศาสตร์และการทดลอง	28
3.1 แบบจำลองซลศาสตร์	28
3.2 การวัดข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำ	41
3.3 การออกแบบการทดลอง	44
3.4 ขั้นตอนการศึกษา	46
3.5 ผลการทดลอง	50

บทที่ 4 การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์	58
4.1 พฤติกรรมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นในแบบจำลอง	59
4.2 การเปลี่ยนแปลงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น	60
4.3 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น	79
4.4 ผลของความชั้นคลื่น	86
4.5 ผลการเปรียบเทียบการ <mark>จัดเรียงคลื่น</mark>	100
4.6 การประมาณค่า <mark>อัตราส่วนก</mark> ารเปลี่ยน <mark>แปลงควา</mark> มสูงคลื่น	107
บทที่ 5 สรุปและเสนอแนะ	113
5.1 สรุปผลการศึกษา	113
5.2 ข้อเสนอแนะ	121
รายการอ้างอิง	123

ภาคผนวก	127
ภาคผนวก ก แบบจำล <mark>อ</mark> งกายภาพชลศาสตร์และอุปกรณ์การทดลอง	128
ภาคผนวก ข การปรับเทียบ <mark>อุปกรณ์การทดลอง</mark>	143
ภาคผนวก ค ข้อมูลจากการทดลอง	152
ภาคผนวก ง การเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น	184
ภาคผนวก จ สรุปผลการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับเขื่อนกั <mark>นค</mark> ลื่นแบบเสาเข็ม	237
ภาคผนวก ฉ สรุปสัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์	246
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	250

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....

หน้า

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2-1 คุณสมบัติคลื่นในช่วงความลึกต่างๆ	10
ตารางที่ 2-2 สรุปผลการศึกษาที่ผ่านมา	28
ตารางที่ 3-1 พารามิเตอร์คลื่นที่ใช้ในงานวิศวกรรมชายฝั่ง	42
ตารางที่ 3-2 แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มในกรณีศึกษาทั้งหมด 6 รูปแบบ	45
ตารางที่ 3-3 ลักษณะคลื่นที่ใช้ในการศึกษา	46
ตารางที่ 3-4 รายละเอียดกรณีศึกษ <mark>าการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่น</mark>	48
ตารางที่ 3-5 ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0013	55
ตารางที่ 4-1 เปอร์เซ็นต์ ผล <mark>ต่างความเร็ว</mark> อนุภาคน้ <mark>ำสูงสุดหลังเข</mark> ื่อนกันคลื่น (Δ U)	75
ตารางที่ 4-2 ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น (K _{wa})	78
ตารางที่ 4-3 เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงระด <mark>ับน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น</mark>	78
ตารางที่ 4-4 ผลวิเคราะห์ <mark>ทา</mark> งสถิติ <mark>t-tes</mark> t เป <mark>รียบเท</mark> ียบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่าง	
เสาเข็มเท่ากันกับการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10)	104
ตารางที่ 4-5 ตารางสรุปผลก <mark>ารทด</mark> ลอง	106

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน้า

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1-1 รูปแบบของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม	5
รูปที่ 2-1 นิยามพารามิเตอร์คลื่น	10
รูปที่ 2-2 การเคลื่อนที่ของคลื่นเข้าสู่น้ำตื้น	. 11
รูปที่ 2-3 การกระจายของคลื่น	. 12
รูปที่ 2-4 ลักษณะของคลื่นที่เคลื่อ <mark>นที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นแบ</mark> บเสาเข็ม	. 15
รูปที่ 2-5 รูปสำหรับใช้อธิบาย <mark>การหาพลัง</mark> งานศักย์	17
รูปที่ 2-6 รูปสำหรับใช้อธิบา <mark>ยการหาพลัง</mark> งานจลน์	18
รูปที่ 3-1 แบบจำลองแอ่ง <mark>คลื่นและการติดตั้งแบบจำลองเขื่อนกัน</mark> คลื่นแบบเสาเข็ม	. 31
รูปที่ 3-2 รูปตัดแบบจำล <mark>องแอ่งคลื่นและการติด</mark> ตั้ <mark>งแบบจำลองเขื่อ</mark> นกันคลื่นแบบเสาเข็ม A-A	. 32
รูปที่ 3-3 องค์ประกอบขอ <mark>งเครื่องกำเนิดคลื่น</mark>	. 33
รูปที่ 3-4 เครื่องวัดความ <mark>สูงคลื่น (wave height meter)</mark>	. 34
รูปที่ 3-5 เครื่องมือวัดระดับน้ำ (point gauge)	35
รูปที่ 3-6 เครื่องมือวัดความเร ⁵ วการไหล <mark>แบบ 3 ทิศทางของ</mark> OSK รุ่น ACM 300-D	35
รูปที่ 3-7 ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล.	36
รูปที่ 3-8 รูปที่ 3-8 เขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V0	38
รูปที่ 3-9 รูปที่ 3-8 เขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V2	38
รูปที่ 3-10 รูปที่ 3-8 เขื่อน <mark>กันคลื่นแบบจำลอง V4</mark>	39
รูปที่ 3-11 รูปที่ 3-8 เขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V6	39
รูปที่ 3-12 รูปที่ 3-8 เขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V8	40
รูปที่ 3-13 รูปที่ 3-8 เขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V10	40
รูปที่ 3-14 ตำแหน่งวัดข้อมูลคลื่นในแบบจำลองทุกกรณีศึกษา	43
รูปที่ 3-15 ตำแหน่งวัดข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น	44
รูปที่ 3-16 แผนผังขั้นตอนการทดลอง	49
รูปที่ 3-17 ตัวอย่างข้อมูลคลื่น	51
รูปที่ 3-18 ตัวอย่างความเร็วของอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจรตามทิศทางคลื่น (u)	. 51
รูปที่ 3-19 ตัวอย่างพื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น	52
รูปที่ 3-20 ตัวอย่างเวกเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทาง	
คลื่น (u)	53

ป	

	หน้า
รูปที่ 4-1 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ	
V0 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	61
รูปที่ 4-2 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ	
V2 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	62
รูปที่ 4-3 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ	
V4 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	63
รูปที่ 4-4 พื้นผิวของอัตราส่วน <mark>การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้</mark> านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ	
V6 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	64
รูปที่ 4-5 พื้นผิวของอัตราส <mark>่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้าน</mark> หลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ	
V8 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	65
รูปที่ 4-6 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแป <mark>ลงความสูงคลื่นที่จัดเร</mark> ียงระยะห่างระหว่างเสา	
เท่ากันด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V10 กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	66
รูปที่ 4-7 เวคเตอร์ความเร็ว <mark>อนุภาคน้ำสูงสุด กรณีเขื่อนกันคลื่น V</mark> 0 ความชันคลื่น(H _N /gT ²)	
เท่ากับ 0.0078	68
รูปที่ 4-8 ผลต่างความเร็วอนุภ <mark>าคน้ำสูงสุด ตามทิศทาง</mark> ตามคลื่น เมื่อมีและไม่มีเขื่อนกันคลื่น	
กรณีความชันคลื่น เท่ากับ <mark>0.0013</mark>	70
รูปที่ 4-9 ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางตามคลื่น เมื่อมีและไม่มีเขื่อนกันคลื่น	
กรณีความชันคลื่น เท่ากับ 0.0031	71
รูปที่ 4-10 ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางตามคลื่น เมื่อมีและไม่มีเขื่อนกัน	
คลื่น กรณีความชันคลื่น เท่ากับ0.0078	72
รูปที่ 4-11 การเปลี่ยนแปลงค่า Kี _P (y/x) ขนานกับเขื่อนกันคลื่นตามความชันคลื่น	80
รูปที่ 4-12 การเปลี่ยนแปลงค่า K̄ _P (y/x) กับ ระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ตามความชันคลื่น	84
รูปที่ 4-13 ผลของความชันคลื่นต่อการเปลี่ยนแปลงค่า K̄ _P (x/y) ตามแนวขนานกับเขื่อนกัน	
- คลื่น	88
รูปที่ 4-14 การเปลี่ยนแปลงค่า K _P (y/x) กับระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น	93
รูปที่ 4-15 ผลของความชันคลื่น	97
รูปที่ 4-16 การเปลี่ยนแปลงค่า Kี _P (x/y) กรณี H _N /gT ² เท่ากับ 0.0078	101
รูปที่ 4-17 ผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น	105
รูปที่ 4-18 การพิจารณาผลความชันคลื่นกับ K̄ (A)	108

	ลู่ป
	หน้า
รูปที่ 4-19 การพิจารณาผลของ(S₁/D)กับ Ҡี _Ҏ (A)	111

ก

- พูนยาทยทาพยากา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงบริเวณชายฝั่งทะเลโดยเฉพาะการกัดเซาะชายฝั่ง ก่อให้เกิด ผลกระทบในเชิงลบอย่างมากมายมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียพื้นที่ดินชายฝั่งที่มักจะมี คุณค่าทางเศรษฐกิจสูง ตลอดจนความเสียหายต่อระบบนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ ชายฝั่งทะเลอีกด้วย ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีแนวชายฝั่งยาวกว่า 2,600 กิโลเมตร และใน หลายพื้นที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่รุนแรง จึงได้มีความพยายามจะหาทางป้องกันหรือ ลดความรุนแรงของการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวด้วยวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะการใช้ โครงสร้างทางวิศวกรรมชนิดและรูปแบบต่างๆ เช่น โครงสร้างเชื่อนกันคลื่น (breakwater) เพื่อ สลายพลังงานคลื่น (wave energy) อันเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการกัด เซาะชายฝั่งทะเล

เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของโครงสร้างเชื่อนกัน คลื่นที่ใช้ลดพลังงานคลื่นลงเมื่อผ่านแนวเชื่อนกันคลื่นที่มักจะวางเป็นแนวตรงขนานกับแนวชายฝั่ง ในต่างประเทศได้ใช้เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มเพื่อลดความรุนแรงของคลื่นในพื้นที่หลังเชื่อนกัน คลื่นลงในระดับที่สามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่หลังเชื่อนกันคลื่นได้ตามวัตถุประสงค์ เช่น ใช้เป็น พื้นที่สันทนาการทางน้ำ พื้นที่จอดเรือ เป็นต้น ในประเทศไทยได้มีการทดลองใช้โครงสร้างเชื่อนกัน คลื่นแบบเสาเข็มในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ดังปรากฏตามรายงานการศึกษาของ ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล และคณะ (2551) และอัปสรสุดา ศิริพงศ์ และคณะ (2553) เป็นต้น

ในอดีตที่ผ่านมาได้มีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น (wave characteristics) และการสลายพลังงานคลื่นอันเนื่องมาจากเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มโดยส่วนใหญ่ใช้แบบจำลอง ทางกายภาพ แต่เนื่องจากลักษณะเฉพาะทางชลศาสตร์ (hydraulic characteristics) ของเขื่อน กันคลื่นแบบเสาเข็มมีความสัมพันธ์กับขนาดและรูปร่าง (size and shape) รูปแบบการจัดเรียง (arrangement pattern) ของเขื่อนกันคลื่น ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่น (wave characteristics) พลังงานคลื่น (wave energy) กระแสน้ำ (current) และระดับน้ำ (water level) แตกต่างกันออกไป ดังปรากฏในการศึกษาของ Hayashi et al. (1966), Nagai (1966) Hayashi et al. (1968), Hutchison and Raudkivi (1984) ,Truitt and Herbich (1986), Subba et al. (1999), Subba et al. (2002) และ เมธาฤทธิ์ แนมสัย (2552) เป็นต้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียง 2 แถว โดยในแต่ละแถวมีการจัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มแต่ละต้นไม่เท่ากัน เพื่อศึกษาถึงผลของการ จัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อีกทั้งการศึกษายังครอบคลุม ถึงผลของขนาดคลื่น ทำการศึกษาโดยใช้แบบจำลองทางกายภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาวิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายหลักคือ การศึกษาถึงลักษณะทางชลศาสตร์ (hydraulic characteristics) ของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูปทรงกระบอกที่มีการจัดเรียง ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่า<mark>กัน โดยก</mark>ารศึกษาจะประกอบด้วย

 การศึกษาถึงอิทธิพลของการจัดเรียงแนวเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจร คลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ

2) การศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่น ที่ความชันคลื่นขนาดต่างๆ จากผลของ การจัดเรียงเสาเข็มที่มีระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากันในรูปแบบต่างๆ

3) วิเคราะห์เปรียบเที<mark>ยบลักษณะทางชลศาสตร์ของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีการ</mark> จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่า<mark>กันและไม่เท่ากัน</mark>

 4) ศึกษาความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นกับรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่น และขนาดคลื่นกับรูปแบบของจัดเรียงเสาเข็มที่มีระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากันใน รูปแบบต่างๆ

้ 1.3 ขอบข่ายการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยใช้แบบจำลองกายภาพ (physical model) เพื่อศึกษาถึงผลของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะ คลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ บริเวณพื้นที่หลังเชื่อนกันคลื่น จำลองในแอ่งคลื่น (wave basin) ขนาดกว้าง 10 ม. ยาว 20 ม. ลึก 0.70 ม. ณ ห้องปฏิบัติการแบบจำลองชลศาสตร์และชายฝั่งทะเล ภาควิชา วิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดดังนี้ ศึกษาลักษณะคลื่น (wave characteristic) ที่สำคัญและสัมพันธ์กับพลังงานคลื่นอัน ได้แก่ ความสูงคลื่น ความชันคลื่น และความเร็วของอนุภาคน้ำภายใต้คลื่นบริเวณพื้นที่หลังเขื่อน กันคลื่น

2) เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาคือ มุ่งเน้นที่ผลของการจัดเรียงเสาเข็มที่มีต่อ การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ บริเวณพื้นที่ด้านหลังเชื่อนกันคลื่นเป็นหลัก ดังนั้นเพื่อลดผลจากการเปลี่ยนแปลงท้องน้ำต่อ ลักษณะคลื่น จึงใช้แอ่งคลื่นมีลักษณะท้องน้ำเป็นแบบไม่เปลี่ยนแปลง ไม่มีความลาดเอียง และ เป็นระบบปิดไม่มีการไหลเวียนของน้ำ ความลึกของน้ำในแอ่งคลื่นบริเวณติดตั้งเชื่อนกันคลื่น 35 ซม.

3) คลื่นที่ใช้ในการทดลอง สร้างด้วยเครื่องกำเนิดคลื่น (wave generator) เป็นคลื่นที่มี ขนาดสม่ำเสมอ (regular wave) ทิศทางตั้งฉากกับโครงสร้าง โดยมีขนาดความชัน (H_N/gT²) ตาม ความสามารถของเครื่องกำเนิดคลื่น (wave generator) อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0078

4) เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูป ทรงกระบอกกลมแบบแนวตรง (linear alignment) โดยตัวเชื่อนเป็นโครงสร้างที่ยอมให้น้ำผ่านได้ (permeable) เสาเข็มทรงกระบอกทำจากท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.85 ซม. จัดเรียง 2 แถว จำนวนเสาเข็มแถวละ 11 ต้น มีช่องว่างระหว่างแถวเท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (B/D เท่ากับ 1) และเชื่อนกันคลื่นมีความยาวประมาณ 1 ม. (21 เท่าของขนาดเสาเข็ม) เท่ากันทุก รูปแบบ แต่การจัดเรียงในแต่ละแถวมีระยะห่างระหว่างเสาเข็มของที่ไม่เท่ากัน

5) รูปแบบของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงแบบ 2 แถวที่มีระยะห่างระหว่างเสาเข็ม ในแถวเดียวกันไม่เท่ากัน จะพิจารณาจากช่องว่างของเสาเข็มที่ไม่เท่ากัน โดยการเปลี่ยนแปลง ช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มกับรูปแบบของฟังก์ชันอนุกรมทางคณิตศาสตร์แบบง่ายๆ เพื่อให้ การจัดเรียงเป็นระบบ และคำนึงถึงรูปแบบการจัดเรียงที่จะก่อให้เกิดความเป็นกลุ่มก้อน (massiveness) เชิงพฤติกรรมทางชลศาสตร์(Hydraulic behavior) ของกลุ่มเสาเข็มมากที่สุดบน สมมติฐานที่ว่า ความเป็นกลุ่มก้อนของกลุ่มเสาเข็มเชิงชลศาสตร์ที่มีมากขึ้นน่าจะลด ความสามารถการส่งผ่านของคลื่น (wave transmissivity) และเพิ่มความสะท้อนกลับของคลื่น (wave reflectivity) อันน่าจะเป็นผลของการลดลงหรือสลายพลังงานคลื่น (wave energy dissipation) หลังเชื่อนกันคลื่นโดยรวม โดยการหาลำดับที่ของช่องว่างระหว่างเสาที่มีการเพิ่ม/ลด ขนาดช่องว่างระหว่างเสาตามลำดับตำแหน่งเสาที่เพิ่ม/ลด เป็นสัดส่วนที่เท่ากันในรูปแบบสมการ อนุกรมเซิงเส้นแบบง่าย หาได้จากสมการ (1-1)

$$\mathbf{S}_{i+1} = \mathbf{S}_i + \Delta \tag{1-1}$$

เมื่อ S., คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ i+1

คือ ช่องว่างระหว่างเข็มลำดับที่ i S.

คือ ผลต่างช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน

โดยที่ ∆ เท่ากับ
$$rac{{
m S_n}-{
m S_1}}{{
m n}-1}$$
 เมื่อแทน ในสมการ (1-1) จะได้ ${
m S_{i+1}}={
m S_i}+rac{{
m S_n}-{
m S_1}}{{
m n}-1}$ (1-2)

- S₁ คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1
- S, คือ ช่องว่างระ<mark>หว่างเสาลำดั</mark>บสุดท้าย
- คือ จำนวนช่องว่างระหว่างเสาทั้งหมดในแต่ละแถว (ใน การศึกษานี้ n = 10)

การหาค่าช่องว่า<mark>งระหว่างเสาลำดับสุด</mark>ท้าย (S_) หาได้จากสมการ (1-3) ซึ่งต้องกำหนดค่า ้ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ก่อน โ<mark>ดยการศึ</mark>กษ<mark>าครั้งนี้กำห</mark>นดค่าช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ ี่ 1 (S₁) ตั้งแต่ค่า 0 ถึง 1 เท่<mark>าของช่องว่างระหว่างเสาของการ</mark>จัดเรียงแบบระยะห่างเท่ากัน (0 ถึง 1b) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ใช้ช่อง<mark>ว่างระหว่างเสาของการจัด</mark>เรียงแบบช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน ี้ เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (b = 1D เมื่อ D คือ เส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม) ดังนั้นช่องว่าง ระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) จะเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 0 ถึง 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0 ถึง 1D) และเมื่อ เพิ่มช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ที่ละ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0.2D) จะได้รูปแบบของ การจัดเรียงทั้งหมด 6 รูป<mark>แ</mark>บบ โดยรูปแบบการจัดเรียงที่กำหน<mark>ดช่</mark>องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม จะเป็นการจัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน

(1-3)

S₁+S_n=2b (1 เมื่อ b คือ ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบระยะห่างเท่ากัน

การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีช่องว่างระหว่างเสาไม่เท่ากันทั้ง 6 รูปแบบ การ ้จัดเรียงในแถวที่ 1 จะมีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาจากลำดับน้อยไปมาก (S₁ ถึง S₁₀) และ แถวที่ 2 มีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาจากลำดับมากไปน้อย (S₁₀ ถึง S₁)

$B = 1D \underbrace{\bigcirc}_{D} \underbrace{S1 \ S2 \ S3 \ S4 \ S5 \ S6 \ S7 \ S8 \ S9 \ S9 \ S10}_{S10} \underbrace{\bigcirc}_{S10} \underbrace{\bigcirc}_{S9} \underbrace{\bigcirc}_{S8} \underbrace{\bigcirc}_{S7} \underbrace{\bigcirc}_{S6} \underbrace{\bigcirc}_{S5} \underbrace{\bigcirc}_{S4} \underbrace{\bigcirc}_{S3} \underbrace{\bigcirc}_{S2} \underbrace{\bigcirc}_{S1} \underbrace{\bigcirc}_{S10} \underbrace{\bigcirc}_{S9} \underbrace{\bigcirc}_{S8} \underbrace{\bigcirc}_{S7} \underbrace{\bigcirc}_{S6} \underbrace{\bigcirc}_{S5} \underbrace{\bigcirc}_{S4} \underbrace{\bigcirc}_{S3} \underbrace{\bigcirc}_{S2} \underbrace{\bigcirc}_{S1} \underbrace{\bigcirc}_{S10} \underbrace{\bigcirc}_{D1} \underbrace{\odot}_{D1} $	แบบจำลอง V0 S1=0D ∆=0.222D
$B = 1D \underbrace{\searrow}_{D} \underbrace{S1}_{S10} \underbrace{S2}_{S9} \underbrace{S3}_{S4} \underbrace{S5}_{S6} \underbrace{S6}_{S7} \underbrace{S7}_{S8} \underbrace{S9}_{S9} \underbrace{S10}_{S10} \underbrace{+}_{S9} \underbrace{+}_{S9} \underbrace{+}_{S8} \underbrace{+}_{S7} \underbrace{+}_{S6} \underbrace{+}_{S5} \underbrace{+}_{S4} \underbrace{+}_{S3} \underbrace{+}_{S2} \underbrace{+}_{S10} \underbrace{+}_{S9} \underbrace{+}_{S9} \underbrace{+}_{S8} \underbrace{+}_{S7} \underbrace{+}_{S6} \underbrace{+}_{S5} \underbrace{+}_{S4} \underbrace{+}_{S3} \underbrace{+}_{S2} \underbrace{+}_{S10} \underbrace{+}_{S1$	แบบจำลอง V2 S1=0.2D Δ=0.177D
$B = 1D \Phi$ $B = 1D \Phi$ $(+) + + + + + + + + + + + + + + + + + + $	แบบจำลอง V4 S1=0.4D ∆=0.133D

$B = 1D \underbrace{\bigcirc}_{D} \underbrace{ \begin{array}{c} S1 \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array}} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S4 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S8 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S8 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2 \\ S3 \\ \end{array} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2 \\ \end{array} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2 \\ \end{array} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S4 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S4 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S7 \\ \end{array} \underbrace{S8} \\ \begin{array}{c} S9 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S10 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \begin{array}{c} S3 \\ \end{array} \underbrace{S4} \\ \begin{array}{c} S5 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S8 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S10 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \end{array} \underbrace{S3} \\ \begin{array}{c} S4 \\ \end{array} \underbrace{S5} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S6 \\ \end{array} \underbrace{S7} \\ \begin{array}{c} S8 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S10 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S9} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \begin{array}{c} S2 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \\ \begin{array}{c} S1 \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \end{array} \underbrace{S2} \\ \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \underbrace{S1} \\ \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \\ \\ \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \\ \\ \\ \end{array} \underbrace{S1} \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\$	แบบจำลอง V6 S1=0.6D ∆=0.089D		
$B = 1D \xrightarrow{\bigcirc} S1 \xrightarrow{\bigcirc} S2 \xrightarrow{\bigcirc} S3 \xrightarrow{\bigcirc} S4 \xrightarrow{\bigcirc} S5 \xrightarrow{\frown} S6 \xrightarrow{\bigcirc} S7 \xrightarrow{\bigcirc} S8 \xrightarrow{\bigcirc} S9 \xrightarrow{\bigcirc} S10 \xrightarrow{\bigcirc} 910 \xrightarrow{\bigcirc} S10 \xrightarrow{\longrightarrow} S10 \longrightarrow$	แบบจำลอง V8 S1=0.8D ∆=0.044D		
$B = 1D \Phi \bigoplus_{i=1 \\ j=1 \\ j=$			

1.4. การดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้ครอบคลุมขอบข่าย และวัตถุประสงค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

 รวบรวมเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาทฤษฏีทางด้านวิศวกรรมชายฝั่ง หลักการและสมมุติฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม เพื่อใช้ในการวางแผนการ ทดลองและเป็นแนวทางในการศึกษา

2) ศึกษาวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมปรับปรุงวิธีการเก็บข้อมูลต่างๆ ให้มีความสะดวกและแม่นยำ

 สึกษาแบบจำลองแอ่งคลื่นที่มีอยู่เดิม ปรับปรุงและก่อสร้างเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการศึกษานี้

4) ทดสอบและปรับเทียบเครื่องมือวัดความสูงคลื่น เครื่องวัดความเร็วน้ำและเครื่องกำเนิด คลื่น

5) ออกแบบการทดลอง ประกอบด้วย การกำหนดเงื่อนไขการทดลอง และกรณีศึกษาเพื่อ นำไปวิเคราะห์หาคำตอบของปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6) สร้างแบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

7) ทดลองแบบจำลองในกรณีต่างๆ ปรับปรุงการทดลอง การเก็บข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

8) รวบรวมข้อมูลจากการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง

9) สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

10) จัดทำวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

 ทราบถึงผลของการจัดเรียงแนวเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูปแบบต่างๆ ที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจร คลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ ทราบถึงอิทธิพลของความชันคลื่นที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความ สูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ

 3) ได้รับประสบการณ์และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย โดยใช้แบบจำลองทางกายภาพ ในการหาคำตอบของปัญหาทางด้านวิศวกรรมชายฝั่งที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นระบบได้

ปนแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มในงานชายฝั่งทะเล และ
 เป็นแนวทางสำหรับการศึกษา วิจัยขั้นต่อไปของผู้สนใจในด้านวิศวกรรมชายฝั่งทะเล

คูนยวทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

หลักการและการศึกษาที่ผ่านมา

ในบทนี้จะกล่าวถึงการทบทวนทฤษฎีและการศึกษาที่ผ่านมา รายละเอียดประกอบด้วย กลศาสตร์ของคลื่น การเปลี่ยนแปลงของคลื่น ลักษณะคลื่นที่เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม พลังงาน คลื่น และการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ รวมทั้งผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

2.1 กลศาสตร์ของคลื่น

คลื่นที่กระทำต่อชายฝั่งเกิดจากหลายแหล่งกำเนิด ได้แก่ คลื่นที่เกิดจากลม (wind wave) คลื่นที่เกิดจากเรือ (ship-generated wave) คลื่นที่เกิดจากแผ่นดินไหว (tsunami) คลื่นที่เกิดจาก น้ำขึ้นน้ำลง (tide) เป็นต้น โดยคลื่นที่กล่าวมานั้นมีนิยามของพารามิเตอร์คลื่นดังรูป 2-1

คลื่นในทะเลและมหาสมุทรมากกว่าร้อยละ 90 เป็นคลื่นที่เกิดมาจากลม เมื่อคลื่นเคลื่อน ตัวออกจากแหล่งกำเนิด แต่ยังคงอยู่ในบริเวณน้ำลึก (deep water) ซึ่งจำแนกโดยใช้ความลึก สัมพัทธ์ (relative depth, d/L) มีค่ามากกว่า 0.5 ลักษณะต่างๆ ของคลื่น เช่น ความเร็วคลื่น (wave celerity, C) ความยาวคลื่น (wave length, L) และความสูงคลื่น (wave height, H) ลักษณะเหล่านี้ถือว่ามีค่าคงที่ การเคลื่อนตัวของคลื่นส่งผลต่อการเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำ มี ลักษณะเหล่านี้ถือว่ามีค่าคงที่ การเคลื่อนตัวของคลื่นส่งผลต่อการเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำ มี ลักษณะเงโคจรเป็นรูปวงกลมมีเส้นผ่านศูนย์กลางของวงโคจรที่ผิวน้ำอิสระเท่ากับความสูงคลื่น และเส้นผ่านศูนย์กลางของวงโคจรจะลดลงตามกำลังฐาน e (exponentially) จนกระทั่งถึงความ ลึกประมาณครึ่งหนึ่งของความยาวคลื่น หลังจากความลึกดังกล่าวถือว่าไม่มีการเคลื่อนที่ของ อนุภาคน้ำ การเคลื่อนที่ของตะกอนสุทธิเป็นศูนย์ อนุภาคของน้ำใต้คลื่นจะเคลื่อนที่กลับไปกลับมา รอบจุดเฉลี่ยเท่านั้น

เมื่อคลื่นเคลื่อนตัวเข้าสู่บริเวณน้ำลึกปานกลาง (transition depth, 0.04< d/L <0.5) ลักษณะต่างๆ ของคลื่นจะเปลี่ยนไป เนื่องจากอิทธิพลของน้ำตื้น (shoaling effect) ซึ่งส่งผลให้ ความยาวคลื่นสั้นลง ความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น และความเร็วคลื่นลดลง แต่คาบคลื่น (wave period, T) ไม่เปลี่ยนแปลง การเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำจะถูกอิทธิพลของน้ำตื้น ทำให้วงโคจรมีลักษณะเป็น วงรีรอบๆ ตำแหน่งเฉลี่ย โดยมีแกนหลักอยู่ในแนวราบขนานกับท้องน้ำ และแกนรองอยู่ในแนวดิ่ง ขนาดของวงโคจรจะลดลงตามความลึกจนกระทั่งเป็นเส้นตรงที่บริเวณท้องน้ำ ส่งผลให้เกิดการ เคลื่อนที่ของตะกอนบริเวณท้องน้ำ และเมื่อคลื่นตัวเข้าสู่บริเวณน้ำตื้น (shallow water, d/L<0.04) ลักษณะวงโคจรของอนุภาคน้ำที่เป็นวงรีจะราบขึ้นเรื่อยๆ และความเร็วที่ท้องน้ำจะ สูงขึ้น การเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำใต้คลื่นในช่วงความลึกน้ำต่างๆ แสดงดังรูปที่ 2-2

จากการเคลื่อนตัวของคลื่นผ่านความลึกน้ำที่ต่างกันนี้ ได้มีทฤษฎีคลื่นมากมายที่ใช้ อธิบายลักษณะของคลื่นที่ช่วงความลึกน้ำต่างๆ โดยแต่ละทฤษฎีมีความถูกต้องในการอธิบาย ลักษณะคลื่นที่ความลึกต่างกัน ซึ่งทฤษฎีที่ง่ายและนิยมใช้กันมากคือ ทฤษฎีคลื่นความสูงน้อย (small amplitude wave theory) ที่คิดค้นโดย Airy ในปี 1845 (U.S. CERC, 1984) เป็นทฤษฎีที่ ใช้อธิบายคลื่นในน้ำลึกได้ดี และมีข้อจำกัดมากขึ้นเมื่อคลื่นเข้าสู่บริเวณน้ำตื้น โดยคุณสมบัติต่างๆ ของคลื่นที่เคลื่อนตัวในช่วงความลึกน้ำต่างๆ ที่อธิบายโดยทฤษฎีคลื่นความสูงน้อยแสดงดังตาราง ที่ 2-1

คุณสมบัติคลื่น	ค <mark>ลื่นในน้ำตื้น</mark>	ค <mark>ลื่นในน้ำลึกปาน</mark> กลาง	คลื่นในน้ำลึก
ความเร็วคลื่น	$C = \frac{L}{T} = \sqrt{gd}$	$C = \frac{L}{T} = \frac{gT}{2\pi} \tanh\left(\frac{2\pi d}{L}\right)$	$C = \frac{L}{T} = \frac{gT}{2\pi}$
ความยาวคลื่น	$L = T \sqrt{gd} = CT$	$L = \frac{gT^2}{2\pi} \tanh\left(\frac{2\pi d}{L}\right)$	$L = \frac{gT^2}{2\pi}$

ตารางที่ 2-1 คุณสมบัติคลื่นในช่วงความลึกต่างๆ

รูปที่ 2-1 นิยามพารามิเตอร์คลื่น

(c) Very shallow water waves d/L=1/25

จาก Sawaragi 1995

รูปที่ 2-2 การเคลื่อนที่ของคลื่นเข้าสู่น้ำตื้น

2.2 การเปลี่ยนแปลงของคลื่น

เมื่อคลื่นเคลื่อนที่จากแหล่งกำเนิดเข้าสู่ชายฝั่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น เมื่อคลื่น เคลื่อนที่เข้าปะทะสิ่งกีดขวางหรือการเคลื่อนที่จากน้ำลึกเข้าสู่บริเวณน้ำตื้น จากการเสียดทานกับ ท้องทะเลทำให้ความยาวคลื่นลดลงในขณะที่ความสูงคลื่นจะเพิ่มขึ้น จึงเกิดการแตกตัวขึ้นแล้วเกิด คลื่นลูกใหม่เคลื่อนที่ตามกันไปสิ้นสุดที่ชายฝั่ง การกระจายของคลื่น (wave diffraction) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนเข้า ปะทะสิ่งกีดขวาง เช่น เขื่อนกันคลื่น หรือ เกาะเล็กๆ เป็นต้น โดยคลื่นจะเกิดการกระจายเป็นรัศมี เข้าไปในบริเวณอับคลื่น (sheltered area) โดยมีจุดศูนย์กลางการกระจายอยู่ที่ปลายของสิ่งกีด ขวางที่คลื่นนั้นไม่สามารถเคลื่อนที่ผ่านได้ ทำให้เกิดการส่งผ่านพลังงานคลื่นตามความยาวของ แนวสันคลื่น เข้าสู่บริเวณหลังเขื่อนกันคลื่น ดังรูปที่ 2-3 การคำนวณหาความสูงคลื่นในบริเวณอับ คลื่นได้ อาศัยค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคลื่น (diffraction coefficient, K_a) ซึ่งสามารถหาได้ จากอัตราส่วนระหว่างความสูงของคลื่นที่กระจายต่อความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น ดังแสดง ในสมการที่ (2-1)

$$\kappa_{d} = \frac{H_{d}}{H_{i}}$$
(2-1)

เมื่อ K_d คือ สัมประสิทธิ์การกระจายของคลื่น (diffraction coefficient)

- H_d คือ คว<mark>ามสูงคลื่นที่กระจายหลังเชื่อนกัน</mark>คลื่น (diffraction wave height)
- H_i คือ ความ<mark>สู</mark>งคลื่<mark>นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (</mark>incident wave height)

<u>2.2.2 การสะท้อนของคลื่น</u>

การสะท้อนของคลื่น (wave reflection) คือการเคลื่อนที่ของคลื่นในทิศทางตรงกันข้ามกับ ทิศทางที่คลื่นเคลื่อนตัวเข้ามา การสะท้อนของคลื่นเกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนตัวเข้าปะทะกับเชื่อนกัน คลื่น หรือชายฝั่ง คลื่นบางส่วนจะเกิดการสะท้อนกลับจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของ โครงสร้างหรือชายฝั่ง ชายฝั่งหรือส่วนของโครงสร้างที่มีความลาดเอียงมากจะสะท้อนน้อยกว่า ลักษณะของวัสดุที่เป็นหินหรือทรายจะสะท้อนน้อยกว่าที่เป็นกำแพงคอนกรีตเป็นต้น ซึ่งคลื่นที่ สะท้อนส่งผลให้ความสูงของคลื่นด้านหน้าเชื่อนกันคลื่นในตำแหน่งที่คลื่นเสริมกันคลื่นสูงขึ้นและ ความสูงคลื่นจะลดลงในตำแหน่งที่คลื่นหักล้างกันระหว่างคลื่นที่เข้ามากับคลื่นที่สะท้อน การศึกษาการสะท้อนคลื่นจะนำความสูงคลื่นที่สะท้อน (reflected wave height, H,) ไป เปรียบเทียบกับความสูงคลื่นก่อนผ่านเชื่อนกันคลื่น (incident wave, H,) เรียกว่า สัมประสิทธิ์การ สะท้อนคลื่น (reflection coefficient, K_R) ดังแสดงในสมการที่ (2-2)

$$K_{R} = \frac{H_{r}}{H_{r}}$$
(2-2)

เมื่อ K_R คือ สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (reflection coefficient)

H, คือ ความสูงคลื่นที่สะท้อน (reflected wave height)

H_, คือ ความสูงค<mark>ลื่นก่อนผ่านเขื่อนกั</mark>นคลื่น (incident wave height)

2.3 ลักษณะคลื่นเคลื่อนที่ผ่านชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

เมื่อคลื่นเคลื่อนตัวผ่านเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม ซึ่งเป็นเขื่อนกันคลื่นแบบไม่ทึบน้ำ (permeable breakwater) คลื่นบางส่วนจะเกิดการสะท้อนกลับ และคลื่นบางส่วนจะสามารถ เคลื่อนตัวผ่านได้ แต่ระหว่างที่คลื่นเคลื่อนตัวผ่านเขื่อนกันคลื่นจะเกิดการสูญเสียพลังงานจากตัว เขื่อนกันคลื่นจึงทำให้ความสูงของคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นลดลง ลักษณะของคลื่นที่เคลื่อนตัว ผ่านเขื่อนกันคลื่นได้แสดงในรูปที่ 2-4

<u>2.3.1 การส่งผ่านของคลื่น</u>

การส่งผ่านของคลื่น (wave transmission) คือ การเคลื่อนที่ของคลื่นผ่านโครงสร้างที่มี ลักษณะไม่ทึบน้ำ (permeable) เมื่อคลื่นเคลื่อนตัวผ่านเขื่อนกันคลื่นที่มีลักษณะไม่ทึบน้ำจะเกิด พฤติกรรมของการสะท้อนของคลื่นบางส่วน และการสูญเสียพลังงานจากตัวเขื่อนกันคลื่นที่เกิด จากความปั่นป่วนของอนุภาคน้ำและความเสียดทานจากผิวของเสาเข็ม ส่งผลให้ความสูงของ คลื่นที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับความสูงคลื่นที่เข้ามา ซึ่งการศึกษาการส่งผ่าน คลื่นจะเปรียบเทียบความสูงคลื่นหลังผ่านเขื่อนกันคลื่น (transmitted wave height, H_t) กับความ สูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave, H_i) เรียกว่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (transmission coefficient, K_T) ดังแสดงในสมการที่ (2-3)

$$K_{T} = \frac{H_{t}}{H_{i}}$$
(2-3)

เมื่อ K_⊤ คือ สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (transmission coefficient)

- H, คือ ความสูงคลื่นหลังผ่านเชื่อนกันคลื่น (transmitted wave height)
- H, คือ ความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height)

ค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเขื่อนกันคลื่น ถ้าหากมีความทึบ น้ำมากค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นจะน้อย แต่กรณีที่มีลักษณะที่มีความพรุนหรือสามารถยอม ให้น้ำผ่านได้มากค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นก็จะเพิ่มมากขึ้น

<u>2.3.2 การสะท้อนของคลื่น</u>

การสะท้อนของคลื่น (wave reflection) คือการเคลื่อนที่ของคลื่นในทิศทางตรงกันข้ามกับ ทิศทางที่คลื่นเคลื่อนตัวเข้ามา การสะท้อนของคลื่นเกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนตัวเข้าปะทะกับเขื่อนกัน คลื่นแบบเสาเข็ม คลื่นบางส่วนจะเกิดการสะท้อนกลับส่งผลให้ความสูงของคลื่นด้านหน้าเขื่อนกัน ในตำแหน่งที่คลื่นเสริมกันคลื่นสูงขึ้นและความสูงคลื่นจะลดลงในตำแหน่งที่คลื่นหักล้างกัน ระหว่างคลื่นที่เข้ามากับคลื่นที่สะท้อน การศึกษาการสะท้อนของคลื่นจะนำความสูงคลื่นที่สะท้อน (reflected wave height, H,) ไปเปรียบเทียบกับความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height, H,) เรียกว่า สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (reflection coefficient, K_R) ดังแสดงใน สมการที่ (2-4)

$$\kappa_{R} = \frac{H_{r}}{H_{i}}$$

(2-4)

เมื่อ K_R คือ สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (reflection coefficient)

- H, คือ ความสูงคลื่นที่สะท้อน (reflected wave height)
- H_i คือ ความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height)

ค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นขึ้นอยู่กับลักษณะความทึบน้ำของเชื่อนกันคลื่น หากมี ความทึบน้ำน้อยค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนจะน้อย และการสะท้อนจะเพิ่มขึ้นเมื่อเชื่อนกันคลื่นมี ความทึบน้ำมากขึ้น

<u>2.3.3 การกระจายของคลื่น</u>

การกระจายของคลื่น (wave diffraction) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนเข้า ปะทะสิ่งกีดขวาง เช่น เขื่อนกันคลื่น หรือ เกาะเล็กๆ เป็นต้น โดยคลื่นจะเกิดการกระจายเป็นรัศมี เข้าไปในบริเวณอับคลื่น (sheltered area) โดยมีจุดศูนย์กลางการกระจายอยู่ที่ปลายของสิ่งกีด ขวางที่คลื่นนั้นไม่สามารถเคลื่อนที่ผ่านได้ ทำให้เกิดการส่งผ่านพลังงานคลื่นตามความยาวของ แนวสันคลื่น เข้าสู่บริเวณหลังเขื่อนกันคลื่น การคำนวณหาความสูงคลื่นในบริเวณอับคลื่นได้ อาศัยค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคลื่น (diffraction coefficient, K_d) ซึ่งสามารถหาได้จาก อัตราส่วนระหว่างความสูงของคลื่นที่กระจายต่อความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น ดังแสดงใน สมการที่ (2-5)

$$\kappa_{d} = \frac{H_{d}}{H_{i}}$$
(2-5)

เมื่อ K_d คือ สัมประสิทธิ์การกระจายของคลื่น (diffraction coefficient)

- H_a คือ ความสูงคลื่นที่กระจายหลังเขื่อนกันคลื่น (diffraction wave height)
- H_i คือ ความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height)

รูปที่ 2-4 ลักษณะของคลื่นที่เคลื่อนที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

<u>2.3.4 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น</u>

การติดตั้งเขื่อนกันคลื่นส่งผลให้ความสูงคลื่นบริเวณหลังเขื่อนกันคลื่นเปลี่ยนแปลงไป จากกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น เนื่องจากเขื่อนกันคลื่นไปขวางการเคลื่อนตัวของคลื่น ก่อให้เกิดการ สะท้อนและการสูญเสียพลังงาน ส่งผลให้พลังงานคลื่นที่เคลื่อนผ่านลดลง ทำให้ความสูงคลื่น บริเวณหลังเขื่อนกันคลื่นลดลง การพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่นจะ เปรียบเทียบความสูงของคลื่นบริเวณหลังเขื่อนกันคลื่นระหว่างกรณีมีเขื่อนกันคลื่น (with pile breakwater, H_p) กับ กรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น (without pile breakwater, H_N) เรียกว่า อัตราส่วน เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_p) ดังแสดงในสมการ (2-6)

$$K_{p} = \frac{H_{p}}{H_{N}}$$
(2-6)

2.4 พลังงานของคลื่น

พลังงานของคลื่นเป็นผลรวมของพลังงานที่เกิดจาก พลังงานศักย์ (potential energy, P_e) และพลังงานจลน์ (kinetic energy, K_e) โดยพลังงานศักย์ได้แก่มวลน้ำที่อยู่เหนือตำแหน่งที่ พิจารณา โดยไม่คำนึงถึงแรงตึงผิวของน้ำ และพลังงานจลน์เกิดจากความเร็วอนุภาคน้ำที่เคลื่อนที่ (water particle energy)

พลังงานศักย์ (potential energy, P_e) เป็นพลังงานที่เกิดจากมวลน้ำ พิจารณาจากมวลน้ำ ในส่วนของผิวน้ำอิสระที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือมวลน้ำในลูกคลื่นพิจารณาจากท้องคลื่น สามารถ หาได้สมการที่ (2-7)

$$P_{\rm E} = P_{\rm E1} - P_{\rm E2}$$
 (2-7)

ในการหาพลังงานศักย์หาได้โดยพิจารณาจากรูปที่ 2-5 แบ่งเป็นช่องเล็กๆ สูง h+η ยาว dx กว้างหนึ่งหน่วย พลังงานศักย์ที่พิจารณาจากท้องน้ำจนถึงผิวน้ำอิสระพิจารณาจากรูปที่ 2-5(a)

$$=\frac{\left(h+\eta\right)^{2}}{2}g\rho dx \tag{2-8}$$

พลังงานศักย์เฉลี่ยต่อหนึ่งหน่วยความกว้างของสันคลื่น

$$P_{E1} = \frac{\rho g}{2} \int_{0}^{L} (h + \eta)^{2} dx$$
 (2-9)

และพลังงานศักย์ที่พิจารณาจากท้องน้ำจนถึงระดับน้ำนิ่งจากรูปที่ 2-5(b)

$$P_{E2} = \frac{\rho g}{2} \int_{0}^{L} (h)^{2} dx$$
 (2-10)

ดังนั้นสามารถหาพลังงานศักย์ของคลื่นได้จาก

$$P_{\rm E} = \frac{\rho g}{2} \int_0^{\rm L} (h+\eta)^2 dx - \frac{\rho g}{2} \int_0^{\rm L} (h)^2 dx \qquad (2-11)$$

เมื่อ

P_F

- คื<mark>อ</mark> พลั<mark>งงานศั</mark>กย์<mark>รวมของคลื่นต่อหนึ่งหน่</mark>วยความกว้างสันคลื่น
- h คือ ความลึกน้ำจากระดับน้ำเฉลี่ยถึงท้องน้ำ
- η คือ ระยะในแนวดิ่งของการแทนที่ของผิวน้ำจากระดับน้ำเฉลี่ย
- ho คือ ความหนาแน่นของน้ำ
- g คือ ความเร่<mark>งจากแรงโน้มถ่วงของโ</mark>ลก
- L คือ ความยาวคลื่น

จาก Ippen 1966

รูปที่ 2-5 รูปสำหรับใช้อธิบายการหาพลังงานศักย์

พลังงานจลน์ (kinetic energy, K_e) เกิดจากความเร็วอนุภาคน้ำที่เคลื่อนที่ใต้คลื่น จากรูป ที่ 2-6 เมื่อพิจารณาพื้นที่เป็นชิ้นส่วนเล็กๆ ยาว dx สูง dz ต่อความกว้างหนึ่งหน่วยกับความเร็ว อนุภาคน้ำในแนวราบ (u) และแนวดิ่ง (w) สามารถหาพลังงานจลน์โดยสมการต่อไปนี้

$$dK_{E} = \frac{1}{2} (u^{2} + w^{2}) dM$$
$$= \frac{1}{2} \rho (u^{2} + w^{2}) dzdx \qquad (2-12)$$

ดังนั้นพลังงานจลน์เฉลี่ยต่อหนึ่งหน่<mark>วยความกว้างขอ</mark>งสันคลื่น

$$K_{E} = \frac{\rho}{2} \int_{0}^{L} \int_{-h}^{\eta \approx 0} (u^{2} + w^{2}) dz dx$$
 (2-13)

เมื่อ K_e คือ พลังงานจลน์รวมของคลื่นต่อหนึ่งหน่วยความกว้างสันคลื่น

- h คือ ความลึกน้ำจากระดับน้ำเฉลี่ยถึงท้องน้ำ
- η คือ ระยะในแนวดิ่งของการแทนที่ของผิวน้ำเหนือระดับน้ำเฉลี่ย
- u คือ <mark>ความเร็ว</mark>ของอ<mark>นุภาคน้ำในแนวราบตา</mark>มทิศทางคลื่น
- w คือ ความเร็วของอนุภาคน้ำในแนวดิ่ง
- ho คือ ความหนาแน่นของน้ำ
- L คือ ความยาวคลื่น

จาก Ippen 1966

รูปที่ 2-6 รูปสำหรับใช้อธิบายการหาพลังงานจลน์

ตามทฤษฎีของคลื่นความสูงน้อย (small amplitude wave theory) ที่คิดค้นโดย Airy ใน ปี 1845 (U.S. CERC, 1984) พลังงานศักย์และพลังงานจลน์มีค่าเท่ากัน ดังนั้นนิพจน์ของพลังงาน ทั้งหมดในหนึ่งช่วงความยาวคลื่น (wave length) ต่อ ความกว้างของสันคลื่น (wave crest) หนึ่ง หน่วย มีดังนี้

$$E = P_{E} + K_{E} = \frac{\rho g H^{2} L}{16} + \frac{\rho g H^{2} L}{16} = \frac{\rho g H^{2} L}{8}$$
(2-14)

- เมื่อ E คือ พลังงานรวมของคลื่นต่อหนึ่งหน่วยความกว้างสันคลื่น
  - P_F คือ พลังงานศักย์รวมของคลื่นต่อหนึ่งหน่วยความกว้างสันคลื่น
  - K_F คือ พลังงานจลน์รวมของคลื่นต่อหนึ่งหน่วยความกว้างสันคลื่น
  - ho คือ ความหนาแน่นของน้ำ
  - g คือ แรงโน้มถ่วงของโลก
  - H คือ ความสูงคลื่น
  - L คือ คว<mark>ามยาวคลื่</mark>น

ปริมาณพลังงานคลื่นทั้งหมดต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ผิว เรียกว่า พลังงานจำเพาะ (specific energy) หรือความหนาแน่นของพลังงาน (energy density)

$$\overline{E} = \frac{E}{L} = \frac{1}{8}\rho g H^2$$
(2-15)

2.5 การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ

ในการศึกษาถึงผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่าง เสาเข็มไม่เท่ากันที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำ สูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ บริเวณหลังเขื่อนกันคลื่น โดยใช้ แบบจำลองกายภาพ มีตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นดังกล่าว ดังต่อไปนี้

 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของของไหล (variables characterizing the fluid) ประกอบด้วย ความหนาแน่นของของไหล (density of fluid, ρ) ความหนืดจลน์ของของไหล (kinematics viscosity of fluid, ν) และความเร่งจากแรงโน้มถ่วงของโลก (acceleration due to gravity, g)

 2) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของวัสดุท้องน้ำ (variables characterizing the bed material) ประกอบด้วย ขนาดวัสดุท้องน้ำ (sediment size, d₅₀), ความหนาแน่นของวัสดุท้องน้ำ (density of the sediment, ρ_s), การกระจายขนาดของวัสดุท้องน้ำ (size distribution), ลักษณะ ของวัสดุท้องน้ำ (grain form) และแรงดึงดูดระหว่างวัสดุท้องน้ำ (cohesion of material) สังของคลื่น (wave height, H) คาบคลื่น (wave period, T) ความยาวคลื่น (wave length, L) ทิศทางของคลื่น (wave direction, \alpha_0) ความลึกน้ำ (depth of water, h) และความลาดเอียงของ ท้องน้ำ (bed slope, m)

4) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (variables characterizing of pile breakwater) ประกอบด้วย รูปร่างของเสาเข็ม (pile shape) เปอร์เซ็นต์ ความพรุนของเสาเข็ม (percentage area of perforation, p) มุมเอียงของเสาเข็ม (inclination of pile, β) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (pile diameter, D) ช่องว่างระหว่างเสาเข็มแต่ละต้น (clear spacing between the piles, S) จำนวนแถวของเสาเข็ม (rows of piles) ช่องว่างระหว่าง แถว (center to center between the piles rows, B) ความยาวของเชื่อนกันคลื่น (length of pile breakwater, L_B) ความกว้างของเชื่อนกันคลื่น (width of pile breakwater) และจำนวน เสาเข็ม (number of piles)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก หากจะพิจารณาตัว แปรทั้งหมดจะก่อให้เกิดความยุ่งยากทั้งในการออกแบบการทดลองและการวิเคราะห์ เพื่อเป็นการ ง่ายต่อการวิเคราะห์ตัวแปรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา จึงได้ ตั้งสมมติฐานและข้อจำกัดดังนี้

น้ำที่ใช้เป็นน้ำจืดและความลึกของน้ำคงที่

2) วัสดุท้องน้ำเป็นแบบไม่เปลี่ยนแปลง และไม่มีความลาดเอียงของท้องน้ำ

3) ทิศทางของคลื่นมีทิศทางเดียวตั้งฉากกับโครงสร้าง และเป็นคลื่นขนาดสม่ำเสมอ

4) ลักษณะของเขื่อนกันคลื่นใช้เข็มกลมผิวเรียบขนาด เสาเข็มวางอยู่ในแนวดิ่ง ความยาว ของเขื่อนกันคลื่นแต่ละรูปแบบเท่ากัน

ดังนั้นเมื่อพิจารณาการจัดเรียงแบบ 2 แถวที่มีช่องว่างระหว่างแถวเท่ากับ 1 เท่าของขนาด เสาเข็ม และมีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาแต่ละต้นที่ไม่เท่ากัน โดยการหาลำดับที่ของช่องว่าง ระหว่างเสาที่มีการเพิ่ม/ลดขนาดช่องว่างระหว่างเสาตามลำดับตำแหน่งเสาที่เพิ่ม/ลด เป็นสัดส่วน ที่เท่ากันในรูปแบบสมการอนุกรมเชิงเส้นแบบง่ายๆ จะได้หาจากสมการ (2-16)

$$\mathbf{S}_{i+1} = \mathbf{S}_i + \Delta \tag{2-16}$$

เมื่อ S_{i+1} คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ i+1 S_i คือ ช่องว่างระหว่างเข็มลำดับที่ i

Δ คือ ผลต่างช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน

โดยที่ ∆ เท่ากับ
$$rac{{f S_n}-{f S_1}}{n-1}$$
 เมื่อแทน ในสมการ (2-16) จะได้
 ${f S_{i+1}}={f S_i}+rac{{f S_n}-{f S_1}}{n-1}$ (2-17)

- S₁ คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1
- S_n คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับสุดท้าย
- n คือ จ<mark>ำนวน</mark>ช่องว่างระหว่างเสาทั้งหมดในแต่ละแถว (ใน การศึกษานี้ n = 10)

การหาค่าซ่องว่างระหว่างเสาลำดับสุดท้าย (S_n) หาได้จากสมการ (2-18) ซึ่งต้อง กำหนดค่าซ่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ก่อน โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่าซ่องว่างระหว่าง เสาลำดับที่ 1 (S₁) ตั้งแต่ค่า 0 ถึง 1 เท่าของช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบระยะห่าง เท่ากัน (0 ถึง 1b) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ใช้ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบซ่องว่างระหว่าง เสาเท่ากัน (1 ถึง 1b) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ใช้ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบซ่องว่างระหว่าง เสาเท่ากัน (1 ถึง 1b) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ใช้ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบซ่องว่างระหว่าง เสาเท่ากันเก่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (b = 1D เมื่อ D คือ เส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม) ดังนั้น ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) จะเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 0 ถึง 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0 ถึง 1D) และเมื่อเพิ่มซ่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ที่ละ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0.2D) จะได้ รูปแบบเชื่อนกันคลื่น 6 รูปแบบโดยรูปแบบการจัดเรียงที่กำหนดซ่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม จะเป็นการจัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน

$$S_1 + S_n = 2b$$
 (2-18)

เมื่อ b คือ ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบระยะห่างเท่ากัน

จะเห็นได้ว่าการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่อาศัยสมการอนุกรมเชิงเส้นแบบง่ายๆ เป็น ตัวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาแต่ละต้น จะมีช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) และผลต่าง ช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เป็นตัวกำหนดรูปแบบของเชื่อนกันคลื่น เพราะฉะนั้นจะเหลือตัว แปรที่นำมาใช้พิจารณาความสัมพันธ์ดังนี้

- ของไหล : ความเร่งจากแรงโน้มถ่วงของโลก (g)

- คลื่น : ความสูงคลื่นกรณีมีเชื่อนกันคลื่น (H_N) คาบคลื่น (T)

 เขื่อนกันคลื่น : ช่องว่างระหว่างเสาเข็มลำดับที่ 1 (S₁) ช่องว่างระหว่างเสา ร่วมกัน (Δ) และขนาดเข็ม (D) การศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นบริเวณหลังเขื่อนกันคลื่น จะพิจารณาความสูง คลื่นกรณีมีเขื่อนกันคลื่น (H_P) กับตัวแปรต่างๆ ดังต่อไปนี้

$$H_{p} = f(g, H_{N}, T, S_{1}, D)$$
 (2-19)

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเป็นกลุ่มตัวแปรไร้มิติ (dimensional parameter) สามารถนำตัวแปรมาเขียนในรูปตัวแปรไร้หน่วย ดังต่อไปนี้

$$\frac{H_{p}}{H_{N}} = f\left[\frac{H_{N}}{gT^{2}}, \frac{S_{1}}{D}\right]$$
(2-20)

หรือ

$$K_{p} = f\left[\frac{H_{N}}{gT^{2}}, \frac{S_{1}}{D}\right]$$
(2-21)

เมื่อ K_P คือ อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น

- H_P คือ <mark>ความสูงของคลื่นบริเวณหลังเชื่อนกันคลื่น</mark> กรณีมีเชื่อนกันคลื่น
- . H_N คือ <mark>ความสูงของคลื่นบริเวณหลังเขื่อน</mark>กันคลื่น กรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น
- g คือ ค<mark>วามเ</mark>ร่งจาก<mark>แรงโน้มถ่วง</mark>ของโลก
- T คือ คาบคลื่น
- S₁ คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1
- D คือ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเสาเข็ม
- H_N/gT² คือ ความชันคลื่น
  - S₁/D คือ อัตราส่วนของช่องว่างลำดับที่ 1 ต่อขนาดเสาเข็ม

2.6 การศึกษาที่ผ่านมา

เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) หรือแนวกันคลื่นที่ใช้เสาเข็ม เป็นโครงสร้าง ทางวิศวกรรมชายฝั่งที่ทำหน้าที่สลายพลังงานและลดความรุนแรงของคลื่น โดยการสลายพลังงาน คลื่นเกิดจากการสะท้อนและการสูญเสียพลังงานที่เกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนตัวผ่านเขื่อนกันคลื่น ดัง เป็นที่ทราบแน่ชัดแล้วว่าการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะ คลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น, ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ ซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นมีความสลับซับซ้อน ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องในทางทฤษฎีล้วนได้อย่าง ถูกต้อง ดังนั้นในการหาคำตอบจากปัญหาดังกล่าวจึงมุ่งไปที่การอธิบายและการวิเคราะห์โดยใช้ แบบจำลองกายภาพ (physical model) ประกอบกับเทคนิคการวิเคราะห์มิติ (dimensional analysis) ในการรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่างๆ เป็นกลุ่มตัวแปร แล้วหาความสัมพันธ์ของกลุ่มตัว แปรที่ได้ในรูปของสมการหรือกราฟความสัมพันธ์เพื่อใช้ในการประเมินหรือคาดคะเนพฤติกรรมที่ เกิดขึ้น

ในเบื้องต้นได้มีการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นจากผลของการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่นแบบเสาเข็มที่มีแถวเดียว อันประกอบด้วยการส่งผ่านคลื่น (wave transmission) และการ สะท้อนคลื่น (wave reflection) การส่งผ่านคลื่นศึกษาโดยเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างความสูง คลื่นหลังผ่านเขื่อนกันคลื่น (wave transmitted height) กับความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height) เรียกว่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านของคลื่น (transmission coefficient, K_r) และการสะท้อนคลื่นศึกษาโดยเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างความสูงคลื่นสะท้อน (reflected wave height) กับความสูงคลื่นก่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น (incident wave height) เรียกว่า สัมประสิทธิ์การสะท้อน (reflection coefficient, K_R) ดังปรากฏอยู่ในงานศึกษาของ Hayashi et al. (1966), Nagai (1966), Hayashi et al. (1968), Grune and Kohlhase (1974), Hutchino and Raudkivi (1984), Truitt and Herbich (1986)

จากนั้นมีผู้ศึกษาในกรณีการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีหลายแถวดังปรากฏใน การศึกษาของ Weele and Herbich (1972), Rao et al. (1999), Rao et al. (2002), Huang (2006) รวมถึงการศึกษากรณีเสาเข็มแขวนลอยในน้ำ (subspended pile breakwater) ของ Mani et al.(1998), Isaacson et al. (1998) และ Rao et al. (2003) จากการศึกษากรณีเสาเข็ม แขวนลอยในน้ำนี้เองทำให้เข้าใจถึงกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นจะเกิดขึ้นมาก บริเวณใกล้ๆ ผิวน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Yagci et al. (2006) ที่พบว่าความเร็วของ อนุภาคน้ำใต้คลื่นจะลดลงมากบริเวณใกล้ผิวน้ำ จึงก่อให้เกิดการศึกษาถึงเชื่อนกันคลื่นแบบผสม โดยส่วนที่อยู่ใกล้ผิวน้ำลักษณะของเชื่อนกันคลื่นจะเป็นแบบทึบน้ำ และส่วนด้านล่างของเชื่อนกัน คลื่นจะถูกรองรับด้วยเสาเข็ม ดังปรากฏในการศึกษาของ Sundar and Subbarao (2003), Suh et al. (2006), Suh et al. (2007), Mani (2008) ซึ่งเชื่อนกันคลื่นแบบผสมนี้การเปลี่ยนแปลงลักษณะ คลื่นจะขึ้นอยู่กับส่วนที่ทีบน้ำด้านบน ส่วนการจัดเรียงเสาเข็มด้านล่างมีผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากการทบทวนรายงานการศึกษาที่ผ่านมาดังที่กล่าวไว้ข้างต้น พบว่ามีรายงานการศึกษา บางส่วนที่สอดคล้องกับการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น จากผลของการจัดเรียงเขื่อน กันคลื่นแบบเสาเข็มรูปทรงกระบอก ซึ่งเป็นประเด็นหลักของการศึกษานี้ ดังนั้นจึงสามารถนำผล การศึกษาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ได้ โดยรายละเอียดของการศึกษาที่ผ่านมามี ดังต่อไปนี้

Hayashi et al. (1966) ศึกษาถึงการส่งผ่านและการสะท้อนคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มรูปทรงกระบอกที่มีแถวเดียว ทดลองในรางน้ำ โดยเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นของ เสาเข็มตั้งแต่ 0 ถึง 0.22 เท่าของขนาดเสาเข็ม (b/D ตั้งแต่ 0 ถึง 0.22) เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น และใช้คาบคลื่นคงที่ ผลการศึกษาพบว่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K_T) เพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์ การสะท้อน (K_R) ลดลง เมื่อช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเพิ่มขึ้น สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น ลดลงและการสะท้อนเพิ่มขึ้นเมื่อความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น โดยสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นอยู่ในช่วง 0.22 ถึง 0.7 และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นอยู่ในช่วง 0.1 ถึง 0.6

Nagai (1966) ศึกษาการส่งผ่านคลื่นของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูปทรงกระบอกที่มี แถวเดียว การจัดเรียงมีช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเป็น 0.05 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองใน แอ่งคลื่นโดยเปลี่ยนแปลงกับความสูงคลื่นและคาบคลื่น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์ การส่งผ่านคลื่น (K_τ) น้อย เนื่องจากช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มน้อยมาก โดยสัมประสิทธิ์การ ส่งผ่านคลื่นอยู่ในช่วง 0.28 ถึง 0.42 และในกรณีที่คลื่นสามารถข้ามผ่านเชื่อนกันคลื่นได้จะส่งผล ให้สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้น 20 เปอร์เซ็นต์

Hayashi et al. (1968) ศึกษาถึงการส่งผ่านและการสะท้อนคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มรูปทรงกระบอกที่มีแถวเดียว การจัดเรียงได้เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็ม ตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในรางน้ำเปลี่ยนแปลงทั้งความสูงคลื่นและความ ยาวคลื่น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K_r) เพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์ การสะท้อนคลื่น (K_R) ลดลง เมื่อช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเพิ่มขึ้น เมื่อความชันคลื่นมากขึ้น สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลงและสัมประสิทธิ์การสะท้อนเพิ่มขึ้น โดยสัมประสิทธิ์การส่งผ่าน คลื่นอยู่ในช่วง 0.4 ถึง 0.6 และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นอยู่ในช่วง 0.1 ถึง 0.6

Weele and Herbich (1972) ศึกษาการส่งผ่านและการสะท้อนคลื่นของกลุ่มเสาเข็มรูป ทรงกระบอกขนาด 4×4 ต้น แบ่งเป็น 3 กรณีคือ กรณีที่ 1 เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นตั้งแต่ 1 ถึง 4 เท่าของขนาดเสาเข็มและใช้ช่องว่างระหว่างแถวคงที่เท่ากับ 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม กรณีที่ 2 ช่องว่างระหว่างแถวคงที่เท่ากับ 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างแถว ตั้งแต่ 1 ถึง 4 เท่าของขนาดเสาเข็ม และกรณีที่ 3 จัดเรียงแบบสลับฟันปลามีช่องว่างระหว่างต้น และช่องว่างระหว่างแถวเป็น 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในรางน้ำ ใช้ความชันคลื่น 3 ขนาด ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K_r) ลดลงและสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น
เพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นลดลง ช่องว่างระหว่างแถวเพิ่มขึ้นสัมประสิทธิ์การส่งผ่าน คลื่นเพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นลดลง การจัดแบบสลับฟันปลาไม่ส่งผลต่อค่า สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นแต่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลงเล็กน้อยเมื่อ เปรียบเทียบกับแบบแถวตรงกัน โดยค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นอยู่ในช่วง 0.81 ถึง 0.95 และ สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นอยู่ในช่วง 0.07 ถึง 0.1

Hutchinson and Raudkivi (1984) ศึกษาการส่งผ่านคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม รูปทรงกระบอกที่มี 2 แถว โดยการจัดเรียงเสาเข็มแถวหน้าตั้งตรงและแถวหลังเอียงที่มีการสร้าง จริงบริเวณท่าเรือ Half Moon Bay ในประเทศนิวซีแลนด์ จากการทดลองโดยใช้มาตราส่วน 1:12 ในรางทดลองพบว่า เขื่อนกันคลื่นสามารถลดคลื่นได้ 50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อระดับน้ำลดลง ความสามารถในการลดคลื่นเหลือ 30 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากช่องว่างระหว่างแถวเพิ่มขึ้น

Truitt and Herbich (1986) ศึกษาการส่งผ่านคลื่นของเขื่อนกันแบบเสาเข็มรูป ทรงกระบอกที่มีแถวเดียว การจัดเรียงได้เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็ม 3 ขนาด ตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในรางน้ำ เปลี่ยนแปลงความลึกน้ำ คลื่นที่ใช้เป็น คลื่นแบบสุ่ม (random wave) พิจารณาหาค่าประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นจากข้อมูลคลื่นเฉลี่ยราก กำลังสอง (H_m) ความสูงคลื่นเฉลี่ย (H) และความสูงคลื่นนัยสำคัญ (H_s) ผลการศึกษาแสดงให้ เห็นว่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K_T) เพิ่มขึ้นเมื่อช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเพิ่มขึ้น สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นจากข้อมูลคลื่นต่างๆ ให้ผลแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ การส่งผ่านคลื่นอยู่ในช่วง 0.27 ถึง 0.88

Herbich and Douglas (1988) ศึกษาการส่งผ่านคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูป ทรงกระบอกแบบ 2 แถวสลับฟันปลาที่มีช่องว่างระหว่างแถวเป็น 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม และ เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นในแถวเดียวกัน 2 ขนาด คือ 0.1 และ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในรางน้ำใช้คลื่นขนาดไม่สม่ำเสมอ (irregular wave) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การ จัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเท่ากับ 0.1 เท่าของขนาดเสาเข็มมีค่าสัมประสิทธิ์การ ส่งผ่านคลื่น (K₁) น้อยกว่ากรณีช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มเท่ากับ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเมื่อเปรียบเทียบการจัดเรียงแบบ 2 แถวกับ 1 แถว พบว่า การจัดเรียงแบบ 2 แถวที่มีช่องว่าง ระหว่างต้นของเสาเข็มเท่ากับ 0.1 เท่าของขนาดเสาเข็มมีค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลง 5 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ และกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างต้นเท่ากับ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม มีค่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลง 15 เปอร์เซ็นต์ จากกรณีจัดเรียงแบบ 1 แถว และผลการทดลอง ยังแสดงให้เห็นว่า การส่งผ่านคลื่นลดลงเมื่อความสูงคลื่นมากขึ้น คาบคลื่นลดลง และความชัน คลื่นมากขึ้น Rao et al. (1999) ศึกษาถึงการส่งผ่านคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มทรงกระบอก แบบ 2 แถวที่มีการเจาะรูที่เสาเข็ม การจัดเรียงได้เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็ม ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม และช่องว่างระหว่างแถวตั้งแต่ 0.5 ถึง 2 เท่าของขนาด เสาเข็ม ได้ทดลองในรางน้ำโดยเปลี่ยนแปลงความลึกน้ำและขนาดความชันคลื่น พบว่า เมื่อความ ชันคลื่นมากขึ้นค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลง ช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มลดลงค่า สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลง ความลึกน้ำไม่มีผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น การ จัดเรียงแบบ 2 แถวทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านของคลื่นลดลงต่างกันเล็กน้อยกับกรณีแถว เดียว สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อช่องว่างระหว่างแถวมากขึ้น และการจัดเรียงแบบ สลับพันปลามีผลต่อสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพียงเล็กน้อย โดยสัมประสิทธิ์การส่งผ่านของ คลื่น (K_T) อยู่ในช่วง 0.7 ถึง 0.9

Rao et al. (2002) ศึกษาถึงการส่งผ่านคลื่นและการสะท้อนคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มทรงกระบอกแบบ 2 แถวที่มีการเจาะรูที่เสาเข็ม การจัดเรียงได้เปลี่ยนแปลงช่องว่าง ระหว่างต้นของเสาเข็มตั้งแต่ 0.5 ถึง 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม และช่องว่างระหว่างแถวตั้งแต่ 0.5 ถึง 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ได้ทดลองในรางน้ำโดยเปลี่ยนแปลงความลึกน้ำและขนาดความชัน คลื่น พบว่า เมื่อความชันคลื่นมากขึ้นค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลงแต่สัมประสิทธิ์การ สะท้อนคลื่นเพิ่มขึ้น ช่องว่างระหว่างต้นของเสาเข็มลดลงค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นลดลงแต่ สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นเพิ่มขึ้น การจัดเรียงแบบ 2 แถวทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านของ คลื่นลดลงต่างกันเล็กน้อยกับกรณีแถวเดียวแต่สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นเปลี่ยนแปลงไม่ แน่นอน สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นเปลี่ยนแปลงไม่ แน่นอน สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นเปลี่ยนแปลงไม่ แน่นอน สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้นและสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่นเอลดลงเมื่อช่องว่าง ระหว่างแถวมากขึ้น และการจัดเรียงแบบสลับพันปลามีผลต่อสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพียง เล็กน้อย โดยสัมประสิทธิ์การส่งผ่านของคลื่นอยู่ในช่วง 0.7 ถึง0.9 ส่วนสัมประสิทธิ์การสะท้อนอยู่ ในช่วง 0.1 ถึง 0.3

Yagci et al. (2006) ศึกษาถึงการส่งผ่านคลื่น และความเร็วของอนุภาคน้ำภายใต้คลื่น (orbital velocity) ของแนวเสาเข็มรูปทรงกระบอกที่มีแถวเดียว จัดเรียงช่องว่างระหว่างต้นของ เสาเข็มเท่ากับ 0.17 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในรางน้ำโดยเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นและ คาบคลื่น พบว่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อคาบคลื่นเพิ่มขึ้น โดยสัมประสิทธิ์การ ส่งผ่านของคลื่นอยู่ระหว่าง 0.3 ถึง 0.75 และยังพบว่าความเร็วของอนุภาคน้ำใต้คลื่นลดลงมาก บริเวณใกล้ผิวน้ำ แต่บริเวณใกล้ท้องน้ำความเร็วของอนุภาคน้ำลดลงเพียงเล็กน้อย

ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล (2551) ศึกษาการส่งผ่านคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่ใช้ เสาสามเหลี่ยมด้านเท่าขนาด 0.5 ม. จัดเรียงแบบ 3 แถวสลับพันปลาช่องว่างระหว่างต้นและ ช่องว่างระหว่างแถวเท่ากับ 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ศึกษาโดยวัดข้อมูลภาคสนาม พบว่า ความสูง คลื่นลดลงประมาณ 22 เปอร์เซ็นต์

เมธาฤทธิ์ แนมสัย (2552) ได้ศึกษาผลของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูป ทรงกระบอก 2 แถวแบบแถวตรงและแถวสลับ ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นบริเวณหลัง เชื่อนกันคลื่น การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นได้เปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างแถวของเสาเข็มตั้งแต่ 0 ถึง 2 เท่าของขนาดเสาเข็ม ทดลองในแอ่งคลื่นโดยเปลี่ยนแปลงความชันคลื่น พบว่าความสูงของคลื่น บริเวณหลังเชื่อนกันคลื่นลดลงเมื่อมีเชื่อนกันคลื่น การลดลงของความสูงคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อความชัน คลื่นเพิ่มขึ้นและช่องว่างระหว่างแถวลดลง จากการศึกษายังพบว่าการจัดเรียงแบบ 2 แถวสลับไม่ ส่งผลต่อการลดลงของความสูงคลื่นแตกต่างจากแบบ 2 แถวตรงอย่างมีนัยสำคัญ โดยการจัดเรียง ทั้ง 2 แบบลดความสูงคลื่นประมาณ 6.5 เปอร์เซ็นต์

ยสถาน ปีปีสถาน	ค้ามครามอา	ช่องว่างระหว่างแถว	ช่องว่างระหว่างต้น	สปส.ส่งผ่าน	สปส.สะท้อน	
ស្លូកពេន 1, ០០៣៣១៩ 1	.4 119.919191.9	(B/D)	(b/D)	(KT)	(KR)	
Hayashi, Hattori, Kana and Shirai, 1966	1	-	0.058 ถึง 0.222	0.22 ถึง 0.7	0.1-0.6	
Nagai, 1966	1	- A	0.05	0.28 ถึง 0.42	-	
Hayashi, Hattori and Shirai, 1968	1		0.04 ถึง 0.2	0.4 ถึง 0.6	0.1 ถึง 0.6	
Weele and Herbich, 1972	4	1 ถึง 4	1 ถึง 4	-	-	
Weele and Herbich, 1972	4	2	2	-	-	
Grune and Kohlhase, 1974	1		<mark>0 ถึง</mark> 1	-	-	
Hutchinson and Raudkivi, 1984	2			-	-	
Truitt and Herbich, 1986	1		0.05 ถึง 0.2	0.27 ถึง 0.88	-	
Herbich and Douglas, 1988	2	1	0.1 <mark>ແ</mark> ລະ 0.2	-	-	
Mani and Jayakuma, 1995	นย์วิ	ทยทรัท	0.11 ถึง 1	-	-	
Isaacson, Premairi and Yang, 1998	ลงก	รณ่มหา	เวิทยาส	12	-	
Rao, N.B.S. Rao Sathanarayana, 1999	2 (พรุน)	0.5 ถึง 2	0.5 ถึง 1	0.7 ถึง 0.9	-	
Rao, Shilal and N.B.S. Rao, 2002	2 (พรุน)	0.5 ถึง 2	0.5 ถึง 1	0.7 ถึง 0.9	0.1 ถึง 0.3	

ตารางที่ 2-2 สรุปผลการศึกษาที่ผ่านมา

vanue dadaue		ช่องว่างระหว่างแถว	ช่องว่างระหว่างต้น	สปล.ส่งผ่าน	สปส.สะท้อน
សូណាភា, បារាណាភា	'N' 112' 112' 111' 11	(B/D)	(b/D)	(KT)	(KR)
Rao, N.B.S. Rao,					
Shirlal and Reddy,	1	-	0.15	ରଉରଏ	เพิ่มขึ้น
2003					
Yagci, Kirca,					
Kabdasil, Celik,	1		0.17	02299075	
Unal and	I		0.17	0.3 IN 0.75	-
Aydingakko, 2006					
Huang, 2007	1 (ผสม)		<u> </u>	ลดลง	เพิ่มขึ้น
Huang, 2007	2 (พรุน)			ରଉରଏ	เพิ่มขึ้น
ธนวัฒน์ จารุพงษ์					
สกุล และคณะ,	3	2	2	0.78	-
2008					
เมธาฤทธิ์ แนมสัย, 2009	2	0 ถึง 2	1	0.65	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

แบบจำลองชลศาสตร์และการทดลอง

การศึกษาทางด้านวิศวกรรมชายฝั่งทะเลมีแนวทางในการศึกษา 3 แนวทางเพื่อให้เข้าใจ ถึงพฤติกรรมและกระบวนการทางชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย การสังเกตและวัดข้อมูลใน สนาม การสังเกตและวัดข้อมูลในแบบจำลองกายภาพ (physical model) และการคำนวณและ วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (mathematical model) โดยทั้ง 3 แนวทางมีทั้งข้อดี ข้อด้อยแตกต่างกัน ดังนั้นการพิจารณาเลือกใช้แนวทางใดแนวทางหนึ่งหรือการใช้แนวทาง ผสมผสานกันนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับการใช้แก้ปัญหา

ปัจจุบันมีการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์กันอย่างแพร่หลาย เนื่องมาจากความรวดเร็ว ในการแก้ปัญหา ความประหยัด และความสามารถที่ประยุกต์ใช้กับการศึกษาพื้นที่ต่างๆ ได้อย่าง กว้างขวาง แต่ยังคงมีปัญหาอีกมากที่ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยสมการทางคณิตศาสตร์ เป็นเพราะ ความสลับซับซ้อนของปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนการสังเกตและวัดข้อมูลในสนามเป็นวิธีการศึกษาที่ให้ ความถูกต้องมากที่สุด แต่มีค่าใช้จ่ายสูงและตัวแปรในธรรมชาติที่มีอยู่มากจึงยากต่อการแปล ความหมายของข้อมูล จึงทำให้การศึกษาโดยใช้แบบจำลองกายภาพเป็นแนวทางที่ได้รับความ นิยม และมีความเหมาะสมกับปัญหาทางด้านวิศวกรรมชายฝั่งทะเลที่มีความสลับซับซ้อน (complicated) ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำ กว่าการเก็บข้อมูลในสนาม และสามารถควบคุมตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ทำให้ แปลความหมายของข้อมูลง่ายกว่าการศึกษาในภาคสนาม ดังนั้นในการศึกษานี้จึงเลือกใช้ แนวทางการศึกษาโดยใช้แบบจำลองกายภาพ

3.1 แบบจำลองซลศาสตร์

การศึกษาครั้งนี้ทดลองในห้องปฏิบัติการชลศาสตร์และชายฝั่งทะเล ภาควิชาวิศวกรรม แหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

 แบบจำลองแอ่งคลื่น (wave basin) ที่ใช้ในการทดลองมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดความกว้าง 10 ม. ยาว 20 ม. ลึก 0.70 ม. ดังรูปที่ 3-1 พื้นและผนังทำด้วยคอนกรีตเสริม เหล็ก รอบด้านข้างขอบแอ่งคลื่นติดตั้งตัวสลายคลื่น (wave absorber) เพื่อลดการสะท้อนของ คลื่น โดยที่ด้านต้นแอ่งและด้านท้ายแอ่งคลื่นตัวสลายพลังงานคลื่นใช้เป็นหินก่อสร้างเบอร์ # 1 เท เป็นแนวลาดเอียง 1:3 และ 1:7 ตามลำดับ ยาวตลอดด้านต้นและด้านท้ายแอ่งคลื่น

รูปที่ 3-1 แบบจำลองแอ่งคลื่นและการติดตั้งแบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม(not true scale)

รูปที่ 3-2 รูปตัดแบบจำลองแอ่งคลื่นแ<mark>ละการติดตั้งแบบจำ</mark>ลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (A-(A) (not true scale)

เพื่อลดการสะท้อนกลับของคลื่น ส่วนบริเวณด้านข้างของแอ่งคลื่น ตัวสลายคลื่นที่ใช้เป็นโครง เหล็กหุ้มด้วยลวดตะแกรงภายในบรรจุเม็ดโฟม โครงเหล็กมีขนาดกว้าง 0.15 ม. ยาว 1.00 ม. สูง 0.50 ม. วางข้างละ 6 ม. รายละเอียดของแอ่งคลื่นแสดงไว้ในภาคผนวก ก-1

2) เครื่องกำเนิดคลื่น (wave generator) เป็นชนิดปลายยึดหมุน (hinge connection) ที่ ด้านล่างของกระดานสร้างคลื่น (wave board) ส่วนด้านบนต่อกับส่วนขับเคลื่อนซึ่งเคลื่อนที่ กลับไป-มาได้ตามระยะช่วงชัก (stroke) โดยความเร็วเคลื่อนที่ขึ้นอยู่กับมอเตอร์สามารถ ปรับเปลี่ยนได้ จึงสามารถสร้างคลื่นที่มีความสูงและคาบคลื่นได้แตกต่างกัน ดังแสดงในรูปที่ 3-3 รายละเอียดของเครื่องกำเนิดคลื่นแสดงไว้ในภาคผนวก ก-2

3) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- เครื่องวัดความสูงคลื่น (wave height meter) ติดตั้งในแอ่งคลื่นเพื่อวัดคลื่นที่ ผ่านจุดตรวจวัด มี 2 แบบ คือ แบบแรกเป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวเก่า) รุ่น Capacitance Type Wave Height Measuring System provide with precision auto-zero function Model CH-403A & CHT4-40 ของบริษัท Kennek รายละเอียดดูได้จาก อาทิตยา เกศมาริษ (2540) และ แบบที่ 2 เป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวใหม่) รุ่น Wave Probe Monitor ของบริษัท HR Wallingford ดังแสดงในรูปที่ 3-4 โดยรายละเอียดดูได้จาก เมธาฤทธิ์ แนมสัย (2552)

- เครื่องมือวัดระดับน้ำ (point gauge) ติดตั้งในแอ่งคลื่นเพื่อวัดระดับน้ำที่ผ่านจุด ตรวจวัด ดังแสดงในรูปที่ 3-5

 - เครื่องมือวัดความเร็วการไหล เป็นเครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทาง ของ OSK รุ่น ACM 300-D สำหรับใช้ในห้องปฏิบัติการ สามารถวัดความเร็วการไหลได้ 3 ทิศทาง คือ ตามทิศทางการไหล ตั้งฉากกับทิศทางการไหล และวัดความเร็วในแนวดิ่ง สามารถวัดได้ทั้ง ค่าที่เป็นบวกและค่าที่เป็นลบ ดังรูปที่ 3-6 - แผงวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล รุ่น DAQ Card-6024E ใช้ร่วมกับ แผงวงจรสัญญาณแบบสกรูรุ่น CB-68LD และสายต่อรุ่น R6868 พร้อมด้วยซอฟท์แวร์โปรแกรม LabVIEW ของบริษัท Nation Instruments

- คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค COMPAQ Presario ใช้เก็บข้อมูลจากเครื่องวัดความสูง คลื่น

- กล้องถ่ายรูปและกล้องวิดีโอใช้บันทึกภาพพฤติกรรมต่างๆ ในแบบจำลอง

สำหรับรายละเอียดรูปเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ แสดงไว้ในภาคผนวก ก-3 ส่วน รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D การ ใช้วงจรแปลงสัญญาณและโปร<mark>แกรม La</mark>bVIEW รวบรวมไว้โดย ปิยะ กุณาศล (2547)

n) บานสร้าง<mark>ค</mark>ลื่น

ข) ก้านโยกกระดานสร้างคลื่น

ค) ชุดปรับช่วงชัก

ง) มอเตอร์

จ) ชุดปรับความเร็วมอเตอร์
จ) หม้อแปลงควบคุม
รูปที่ 3-3 องค์ประกอบของเครื่องกำเนิดคลื่น (เมธาฤทธิ์)

รูปที่ 3-5 เครื่องมือวัดระดับน้ำ (point gauge) (เมธาฤทธิ์)

รูปที่ 3-6 เครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D

4) ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ช่วยในการเก็บข้อมูล ณ ตำแหน่งต่างๆหลัง เขื่อนกันคลื่น จะใช้สำหรับติดตั้งเครื่องวัดความสูงคลื่นและเครื่องมือวัดความเร็วการไหล โดยชุด อุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูลนี้สามารถเคลื่อนที่ได้ 3 ทิศทาง ได้แก่ ทิศทางขนานเขื่อนกันคลื่น ทิศทางตั้ง ฉากเขื่อนกันคลื่น และทิศทางในแนวดิ่ง ซึ่งการเคลื่อนที่ในแนวดิ่งจะใช้กับเครื่องมือวัดความเร็ว การไหลทำให้สามารถวัดความเร็วของน้ำที่ความลึกต่างๆ ได้ ดังแสดงในรูปที่ 3-7 รายละเอียดของ เครื่องกำเนิดคลื่นแสดงไว้ในภาคผนวก ก-4

รูปที่ 3-7 ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล

5) แบบจำลองเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) เป็นโครงสร้างที่ยอมให้น้ำ ผ่านได้ (permeable) ทำจากท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.85 ซม.ติดตั้งบนแผ่นพลาสติก หนา 2 มม. จัดเรียงเสาเข็มแบบ 2 แถว แต่ละแถวมีเสาเข็ม 11 ต้น มีช่องว่างระหว่างแถวเท่ากับ 1 เท่าของเสาเข็ม แต่ในแถวเดียวกันมีช่องว่างระหว่างต้นไม่เท่ากัน และเพื่อให้การจัดเรียงเป็นระบบ จึงได้กำหนดรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็มที่มีช่องว่างไม่เท่ากันให้อยู่ในรูปแบบของฟังก์ชันอนุกรม ทางคณิตศาสตร์แบบง่าย ซึ่งกำหนดค่าช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ที่ละ 0.2 เท่าของขนาด เสาเข็ม (0.2D) และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เพื่อให้การจัดเรียงที่ระยะห่างของ เสาเข็มต้นที่ 1 ชิดกับต้นที่ 2 ในแถวเดียวกัน (แบบจำลอง V0) จากนั้นค่อยๆ ขยับให้ช่องว่าง ระหว่างเสาห่างออกไปเรื่อยๆ (แบบจำลอง V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ) จนกระทั่งช่องว่าง ระหว่างเสาเท่ากันตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น (แบบจำลอง V10) การเพิ่มขึ้นของระยะห่างระหว่าง เสาเข็มในแต่ละช่องว่างจะขึ้นอยู่กับการกำหนดกำหนดค่าช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ใน การทดลองได้รูปแบบของการจัดเรียงทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยรูปแบบการจัดเรียงที่กำหนดช่องว่าง ระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม จะเป็นการจัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่าง เสาเท่ากัน โดยรายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก-5 ดังนั้น จากการจัดเรียง 6 รูปแบบ จึง สามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน และกรณีจัดเรียงช่องว่าง ระหว่างเสาเท่ากัน ดังแสดงในรูปที่ 3-8 ประกอบด้วย

<u>กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเ<mark>สาไม่เท่ากัน</mark></u>

- แบบจำลอง V0 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0 เท่าของขนาดเสาเข็ม (ซิดกัน) และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.222 เท่า ของขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-8

แบบจำลอง V2 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ
0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.177 เท่าของ
ขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-9

- แบบจำลองจัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0.4 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.133 เท่าของ ขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-10

แบบจำลอง V6 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ
0.6 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.089 เท่าของ
ขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-11

แบบจำลอง V8 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ
0.8 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.044 เท่าของ
ขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-12

<u>กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน</u>

- แบบจำลอง V10 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0 เท่าของขนาด เสาเข็ม ดังนั้นช่องว่างทุกช่องจะเท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-13

3.2 การวัดข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำ

<u>3.2.1 การวัดข้อมูลคลื่น</u>

ข้อมูลคลื่นอันประกอบด้วยความสูงคลื่น (wave height, H) และคาบเวลาของคลื่น (wave period, T) นับว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงคลื่น คลื่นที่เกิดจาก เครื่องกำเนิดคลื่นสามารถบันทึกข้อมูลได้โดยใช้โปรแกรม LabVIEW ซึ่งควบคุมการวัดและบันทึก ข้อมูลที่ได้จากเครื่องวัดความสูงคลื่นที่ติดตั้งในแอ่งคลื่นทั้ง 7 ตัว โดยเครื่องวัดความสูงคลื่นตัวที่ 1 (WH1) จะติดตั้งกับชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูลทำให้สามารถเลื่อนในแนวราบได้ 2 ทิศทางสำหรับ เก็บข้อมูลหลังเชื่อนกันคลื่น ส่วนเครื่องวัดความสูงคลื่นตัวอื่นๆ (WH2 ถึง WH7) จะติดตั้ง ณ ตำแหน่งต่างๆ ดังรูปที่ 3-14 ข้อมูลที่ได้ประกอบด้วยเวลาและค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ณ จุดวัด ซึ่ง ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าสามารถเปลี่ยนเป็นค่าระดับน้ำได้โดยอาศัยตัวคูณปรับแก้ จากภาคผนวก ข-2 การวัดข้อมูลกำหนดให้บันทึกข้อมูลด้วยความถี่ 250 ข้อมูลต่อวินาทีเป็นเวลาประมาณ 30 วินาที

การพิจารณาตำแหน่งเก็บข้อมูลหลังเชื่อนกันคลื่นของการศึกษาเชื่อนกันคลื่นของทุก รูปแบบการจัดเรียง เนื่องจากเชื่อนกันคลื่นมีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเข็มแต่ละต้นไม่เท่ากัน จึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในแนวขนานเชื่อนกันคลื่นที่ละเอียด โดยเก็บทุกๆ 5 ซม. หรือประมาณ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม จำนวน 4 แถว ซึ่งแถวแรกมีระยะห่างจากเชื่อนกันคลื่น 20 ซม.หรือประมาณ 4 เท่าของขนาดเสาเข็ม ล่วนแถวถัดไปมีระยะห่างในแต่ละแถว 10 ซม. หรือประมาณ 2 เท่าของ ขนาดเสาเข็ม ดังรูปที่ 3-15 โดยในการวัดเก็บข้อมูลจะใช้เครื่องวัดความสูงคลื่นตัวที่ 1 (WH1)

ข้อมูลคลื่นที่ได้จากเครื่องวัดความสูงคลื่นประกอบด้วย เวลาและค่าระดับน้ำที่ เปลี่ยนแปลงตามเวลา ซึ่งต้องนำข้อมูลนี้มาวิเคราะห์หาค่าความสูงคลื่น คาบเวลาของคลื่น และ จำนวนของลูกคลื่น จากนั้นนำค่าความสูงและคาบเวลาของคลื่นแต่ละลูกคลื่นมาวิเคราะห์ตาม หลักสถิติ การวิเคราะห์ทางสถิติเป็นการประมาณค่าของข้อมูลตัวอย่างคลื่น ซึ่งในการศึกษามี พารามิเตอร์ทางสถิติในการประมาณค่าความสูงคลื่นและคาบเวลาของคลื่นที่นิยมในใช้ในงาน วิศวกรรมชายฝั่งดังแสดงในตารางที่ 3-1 เมื่อนำข้อมูลการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำตามเวลามา คำนวณหาความสูงคลื่น คาบเวลาของคลื่น และจำนวนคลื่นทั้งหมดของตัวอย่างข้อมูลที่บันทึกได้ ในแบบจำลองจากนั้นใช้ค่าความสูงคลื่นที่ได้มาคำนวณค่าความสูงเฉลี่ย (average wave height, H) ความสูงคลื่นเฉลี่ยรากกำลังสอง (root mean squared wave height, H_{ms}) และค่าความ สูงคลื่นนัยสำคัญ (significant wave height, H_s) พบว่า ค่าความสูงคลื่นเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกับ ความสูงคลื่นเฉลี่ยรากกำลังสองแต่น้อยกว่าความสูงคลื่นนัยสำคัญแสดงว่าคลื่นที่สร้างในแอ่ง คลื่นค่อนข้างสม่ำเสมอ ดังนั้นในการศึกษานี้จึงเลือกใช้ความสูงคลื่นเฉลี่ยรากกำลังสองในการ วิเคราะห์ข้อมูลคลื่น

Parameter	Notation	Equation
Mean wave height	Ĥ	$\overline{H} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} H_{i}$
		H _i = Discrete wave height in a distribution
		N = Number of wave height
Root mean squared		
wave height	Π _{rms}	$\Pi_{\rm rms} = \sqrt{N} \sum_{i=1}^{N} \Pi_i$
Significant wave height	$\rm H_{s} \ or \ H_{1/3}$	Average of the height 1/3 of wave in record
Mean period	Ŧ	$\overline{T} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} T_i$
		T _i = Discrete wave period

ตารางที่ 3-1 พารามิเตอร์คลื่นที่ใช้ในงานวิศวกรรมชายฝั่ง

<u>3.2.2 การวัดข้อมูลความเร็วของอนุภาคน้ำ</u>

การวัดความเร็วของอนุภาคน้ำภายใต้คลื่น (orbital velocity) อาศัยเครื่องมือวัดความเร็ว การไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D ใช้วัดข้อมูลเฉพาะตำแหน่งหลังเขื่อนกันคลื่น โดยติดตั้งกับชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูลเช่นเดียวกับเครื่องวัดความสูงคลื่นตัวที่ 1 (WH1) ซึ่ง สามารถเลื่อนในแนวราบได้ 2 ทิศทาง และสามารถเลื่อนขึ้น-ลงในแนวดิ่งเพื่อวัดความเร็วของ อนุภาคน้ำที่ความลึกต่างๆ ได้

ในการวัดเก็บข้อมูลความเร็วของอนุภาคน้ำจะเก็บในตำแหน่งต่างๆ หลังเขื่อนกันคลื่น ตำแหน่งเดียวกับเครื่องวัดความสูงคลื่นตัวที่ 1 (WH1) ดังรูปที่ 3-15 ที่ความลึกน้ำ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ 0.5, 0.64 และ 0.81 เท่าของความลึกน้ำขณะน้ำนิ่งอ้างอิงจากท้องน้ำ (0.5d, 0.64d และ 0.81d) เมื่อความลึกของน้ำในการทดลองเท่ากับ 35 ซม. จะเห็นได้ว่าสามารถวัดความเร็วที่ ตำแหน่งลึกที่สุดเพียงได้ครึ่งหนึ่งของความลึกขณะน้ำนิ่ง เนื่องจากก้านวัดของเครื่องวัดความเร็ว น้ำมีความยาวเพียง 22 ซม. และในการวัดต้องเผื่อระดับน้ำที่เพิ่มขึ้นเมื่อมีคลื่น ข้อมูลที่ได้จากการ วัดประกอบด้วย เวลาและค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ณ จุดวัด ซึ่งค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าสามารถ เปลี่ยนเป็นค่าความเร็วการไหลได้โดยอาศัยตัวคูณปรับแก้ จากภาคผนวก ข-3

รูปที่ 3-14ตำแหน่งวัดข้อมูลคลื่นในแบบจำลองทุกกรณีศึกษา (not true scale)

รูปที่ 3-15 ตำแหน่งวัดข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น (not true scale)

3.3 การออกแบบการทดลอง

การศึกษาผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะ คลื่น ได้ทดลองในแอ่งคลื่น โดยใช้คลื่นที่มีขนาดสม่ำเสมอ (regular wave) และกำหนดความลึก ของน้ำบริเวณที่ติดตั้งเขื่อนกันคลื่นขณะน้ำนิ่ง (d) 35 ซม. มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) ที่ออกแบบไว้ในการศึกษามี 6 รูปแบบ ดังกล่าวไปแล้วในหัวข้อที่ 3.1 ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ของแบบจำลองแสดงไว้ในภาคผนวก ก-5 รวมแบบจำลองที่ใช้ทุกกรณีศึกษาดังตารางที่ 3-2

ลำดับช่องว่าง	รูปแบบเชื่อนกันคลื่น										
(Sn)	V0	V2	V4	V6	V8	V10					
S1	0D	0.20D	0.40D	0.60D	0.80D	1D					
S2	0.22D	0.38D	0.56D	0.69D	0.69D 0.84D						
S3	0.4 <mark>4</mark> D	0.56D	0.67D	0.78D	0.89D	1D					
S4	0.67D	0.73D	0.80D	0.87D	0.93D	1D					
S5	0.89D	0.91D	0.93D	0.96D	0.98D	1D					
S6	1.11D	1.09D	1.07D	1.04D	1.02D	1D					
S7	1.33D	1.27D	1.20D	1.13D	1.07D	1D					
S8	1.56D	1.44D	1.33D	1.22D	1.11D	1D					
S9	1.78D	1.62D	1.47D	1.31D	1.16D	1D					
S10	2D	1.80D	1.60D	1.40D	1.20D	1D					
ช่องว่างระหว่าง	0.222D	0.177D	0.133D	0.089D	0.044D	0D					
เสาร่วมกัน (Δ)		جمأه		0100	č						

ตารางที่ 3-2 แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มในกรณีศึกษาทั้งหมด 6 รูปแบบ

2) ลักษณะท้องน้ำ

ในการศึกษานี้ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่นจากผลของการจัดเรียงเขื่อน กันคลื่นเท่านั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นจากผลของการเปลี่ยนแปลง ท้องน้ำและความลาดชันของท้องน้ำ จึงได้ทดลองบนพื้นคอนกรีตที่ไม่มีความลาดเอียงของท้องน้ำ

3) สภาพคลื่นในการทดลอง

เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นรอบๆ บริเวณเชื่อนกัน คลื่น โดยเฉพาะบริเวณด้านหลังเชื่อนกันคลื่นซึ่งเป็นพื้นที่หลักในการป้องกัน จะพบว่า ความสูง คลื่นเปลี่ยนแปลง แต่สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนอกจากจะขึ้นอยู่กับรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกัน คลื่นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับขนาดของคลื่น (ทั้งความสูงและคาบเวลา) ในการศึกษาการป้องกันชายฝั่ง ตัวแปรคลื่นที่บ่งบอกถึงความรุนแรงของคลื่นคือ ความชันคลื่น (H_N/gT²) อันเป็นกลุ่มตัวแปรคลื่นที่ ประกอบด้วยความสูงคลื่นและคาบเวลา กล่าวได้ว่า คลื่นที่รุนแรงจะมีความชันคลื่นมาก ดังนั้นใน การศึกษานี้จึงกำหนดขนาดคลื่น 4 ขนาด ความชันคลื่นอยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0078 โดย เปลี่ยนแปลงทั้งค่าความสูงคลื่นและคาบเวลา รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3-3

	ความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้ง	<mark>คาบคลื่น,</mark>	<mark>ความ</mark> ชัน	ความยาว	ความลึก	
ขนาดคลื่น	พื้นที่, H _N	Т	คลื่น	คลื่น, L	สัมพัทธ์,	
	(cm)	(s)	,H _N /gT ²	(cm)	d/L	
เบา (W1)	<mark>2.35</mark>	1.36	0.0013	219.9	0.16	
ปานกลาง(W2)	3. <mark>8</mark> 8	1.13	0.0031	171.1	0.20	
มาก (W3)	4.33	0.93	0.0047	135.8	0.26	
แรงมาก (W4)	5.92	0.88	0.0111	115.6	0.30	

a		~	ਕ	40 9	ก	a
ตารางท	3-3	ลกษถ	เะคลเ	าม เม	ป็นก	ารศกษา

*d=35 cm

3.4 ขั้นตอนการศึกษา

ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำ สูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ บริเวณหลังเขื่อนกันคลื่น ได้ศึกษา โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคลื่นระหว่างกรณีมีเขื่อนกันคลื่นกับกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น ใน การทดลองได้แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ช่วง คือ การเตรียมการก่อนการทดลอง และการ ดำเนินการทดลอง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

<u>3.4.1 การเตรียมการก่อนการทดลอง</u>

 ปรับปรุงพื้นแอ่งคลื่นจากพื้นทรายเป็นวัสดุที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยใช้พื้นคอนกรีต เพื่อไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นจากผลของการเปลี่ยนแปลงท้องน้ำ 2) ใส่หินก่อสร้างเบอร์ 1 ด้านต้นแอ่งความลาดชัน 1:3 และด้านท้ายแอ่งความชัน 1:7 และติดตั้งตัวสลายพลังงานคลื่น (wave absorber) ด้านข้างของแอ่งคลื่น เพื่อสลายพลังงานคลื่น ไม่ให้เกิดการสะท้อน

3) ติดตั้งเครื่องมือวัดระดับน้ำ (point gauge) สำหรับวัดระดับน้ำนิ่ง (still water level) เพื่อตรวจสอบระดับน้ำในแต่ละการทดลองให้เท่ากัน

4) ติดตั้งเครื่องวัดความสูงคลื่น (wave height meter) ตัวที่ 1 (WH1) และเครื่องมือวัด ความเร็วการไหล (current meter) กับชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล พร้อมกับเครื่องวัดความสูงคลื่น ตัวอื่นๆ ณ ตำแหน่งต่างๆ ในแอ่งคลื่น

5) เปิดเครื่องสูบน้ำเพื่อสูบน้ำเข้าในแอ่งค<mark>ลื่น โดยมีคว</mark>ามลึกของน้ำบริเวณติดตั้งเขื่อนกัน คลื่น 35 ซม.

6) ติดตั้งกล้องวิดีโอเพื่อบันทึกการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของคลื่น

<u>3.4.2 การดำเนินการทดลอง</u>

1) เปิดเครื่องกำเนิด<mark>คลื่นตามเงื่อนไขของค</mark>ลื่นที่<mark>กำหน</mark>ด ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง

 2) วัดเก็บข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่นโดยแต่ละตำแหน่ง เก็บข้อมูล 30 วินาที

3) ติดตั้งแบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มในตำแหน่งที่เตรียมไว้ ในขณะที่เครื่อง กำเนิดคลื่นกำลังทำงาน เพื่อรักษาเงื่อนไขของคลื่นให้คงไว้เหมือนกับกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น เนื่องจากการปิดเครื่องแล้วเปิดใหม่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นแตกต่างจากเดิม

 4) วัดเก็บข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำกรณีมีเขื่อนกันคลื่นโดยแต่ละตำแหน่ง เก็บข้อมูล 30 วินาที

5) นำเขื่อนกันคลื่นออกจากแอ่งคลื่น ทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที

6) วัดเก็บข้อมูลคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่นโดยเก็บข้อมูล 30 วินาที เพื่อตรวจสอบกับข้อมูลคลื่นก่อนมีเขื่อนกันคลื่น

7) ทำขั้นตอนที่ 1 ถึง 6 จนครบทุกเขื่อนกันคลื่น

8) ทำขั้นตอนที่ 1 ถึง 7 ซ้ำโดยเปลี่ยนขนาดของคลื่น

กรณีศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นบริเวณด้านหลังเขื่อนกันคลื่น ได้เปลี่ยนแปลง ขนาดคลื่น 4 ขนาด รวมการทดลองทั้งสิ้น 24 การทดลอง แต่ละกรณีใช้เวลาประมาณ 14-16 ชั่วโมงโดยเก็บข้อมูลต่อเนื่อง แสดงในตารางที่ 3-4 และมีแผนผังการทดลองแสดงไว้ในรูปที่ 3-16

แบบจำลอง	ขนาดคลื่น									
เขื่อนกันคลื่น	W1	W2	W3	W4						
V0	V0W1	V0W2	V0W3	V0W4						
V2	V2W1	V2W2	V2W3	V2W4						
V4	V4W1	V4W2	V4W3	V4W4						
V6	V6W1	V6W2	V6W3	V6W4						
V8	V8W1	V8W2	V8W3	V8W4						
V10 (equal spacing)	V10W1	V10W2	V10W3	V10W4						

ตารางที่ 3-4 รายละเอียดกรณีศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นบริเวณด้านหลังเขื่อนกันคลื่น

รูปที่ 3-16 แผนผังขั้นตอนการทดลอง

3.5 ผลการทดลอง

จากการศึกษาทดลองถึงผลของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น อันได้แก่ ความสูงคลื่น ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจร คลื่นตามทิศทางคลื่น และระดับน้ำ โดยใช้แบบจำลองกายภาพ ซึ่งได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลง ลักษณะคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำบริเวณพื้นที่ด้านหลังของเชื่อนกันคลื่น โดยทดลองเชื่อน กันคลื่น 6 รูปแบบกับความชันคลื่น 4 ขนาด รวมการทดลองทั้งสิ้น 24 การทดลอง ข้อมูลจากการ ทดลองที่ได้นั้นประกอบด้วย

 ลักษณะคลื่นจากการบันทึก จะประกอบด้วยข้อมูลคลื่นกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่นและ กรณีมีเขื่อนกันคลื่น เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการบันทึกด้วยคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลเวลาและการ เปลี่ยนแปลงระดับน้ำ เมื่อนำมาสร้างกราฟจะได้ลักษณะการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ ณ จุดที่เก็บ ข้อมูลตามเวลา ซึ่งมีรูปร่างคล้ายรูปร่างของคลื่นที่เกิดขึ้นในแบบจำลอง ดังแสดงในรูปที่ 3-17 ซึ่ง สามารถนำมาคำนวณคาบเวลา ความสูงของคลื่น และจำนวนของคลื่นได้

 ลักษณะความเร็วของอนุภาคน้ำ จะประกอบด้วยข้อมูลความเร็วการไหลทั้ง 3 ทิศทาง กรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่นและกรณีมีเขื่อนกันคลื่น เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการบันทึกด้วย คอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลเวลาและการเปลี่ยนแปลงความเร็ว เมื่อนำมาสร้างกราฟจะได้ลักษณะการ เปลี่ยนแปลงความเร็ว ณ จุดที่เก็บข้อมูลตามเวลา ดังแสดงในรูปที่ 3-18

3) ตารางสรุปการทดลอง ประกอบด้วยข้อมูลคลื่นและความเร็วอนุภาคน้ำในทิศทางตั้ง ฉากกับเชื่อนกันคลื่น (u) ณ ตำแหน่งต่างๆ หลังเชื่อนกันคลื่น ข้อมูลคลื่นประกอบด้วย ความสูง คลื่นและคาบเวลาของคลื่นในกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่น (without pile breakwater) และกรณีมีเชื่อน กันคลื่น (with pile breakwater) โดยพารามิเตอร์ของคลื่นได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยความ สูงคลื่นแต่ละตำแหน่งเป็นความสูงคลื่นเฉลี่ยรากกำลังสอง ซึ่งจากการทดลอง พบว่า เชื่อนกัน คลื่นแบบเสาเข็มส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเฉพาะความสูงคลื่น แต่คาบเวลาไม่เกิดการ เปลี่ยนแปลง ดังนั้นในการศึกษาถึงผลของเชื่อนกันคลื่นต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น จะ ศึกษาโดยเปรียบเทียบระหว่างความสูงคลื่นกรณีมีเชื่อนกันคลื่น (with pile breakwater wave height, H_p) กับ ความสูงคลื่นกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่น (without pile breakwater wave height, H_N) เรียกว่า อัตราส่วนเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่น (C) ซึ่งเป็นความเร็วอนุภาคน้ำ จะแสดงค่าสูงสุดในทิศทางตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น (U) ซึ่งเป็นความเร็วสูงสุดที่เคลื่อนที่เช้าสู่ ชายฝั่ง โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น (U) ชิ่งเดือนกันคลื่นกับกรณีมีเชื่อนกันคลื่น เช่นเดียวกับการเปรียบเทียบความสูงคลื่น ซึ่งตัวอย่างผลการทดลองแสดงดังตารางที่ 3-5 และ รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค-1 จากผลการทดลองในกรณีการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นสามารถนำค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P) มาแสดงผลในรูปของพื้นผิว (surface area) ดังแสดงในรูปที่ 3-19 รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ค-2 ส่วนในกรณีการเปลี่ยนแปลงความเร็วของอนุภาคน้ำ ภายใต้วงโคจรตามทิศทางคลื่น (u) จะแสดงตัวอย่างในรูปของเวกเตอร์ความเร็ว ดังแสดงในรูปที่ 3-20

รูปที่ 3-19 ตัวอย่างพื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น

รูปที่ 3-20 ตัวอย่างเวกเตอร์ความเร็วของอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรตามทิศทางคลื่น (u)

รูปที่ 3-20 ตัวอย่างเวกเต<mark>อร์ความเร็วสูงสุดของอนุภาคน้ำในทิศ</mark>ทางตั้งฉากเขื่อนกันคลื่น (u) (ต่อ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

|--|

	Posi	itions				orbital velocity, u (cm/s)								
No.			wave	heigł	nt (cm)		0.5d			0.640	b		0.810	t
	Х	Y			, ,			U _{P/}			U _{P/}			U _{P/}
			H _N	H_{P}	K_{P}	U _N	UP	U _N	UN	UP	U _N	u _N	UP	U _N
1	0.20	-0.70	2.67	2.85	1.070	0.88	1.01	1.148	0.99	1.08	1.227	1.08	1.09	1.239
2	0.20	-0.60	2.73	2.82	1.031	0.75	0.94	1.253	1.07	1.02	1.36	1.14	1.13	1.507
3	0.20	-0.55	2.69	2.78	1.035	0.99	0.92	0.929	1.03	0.98	0.99	1.15	1.01	1.02
4	0.20	-0.50	2.64	2.63	0.994	1.00	0.93	0.93	1.05	0.99	0.99	1.14	1.01	1.01
5	0.20	-0.45	2.74	2.71	0.990	0.84	0.91	1.083	0.98	1.01	1.202	1.13	1.05	1.25
6	0.20	-0.40	2.72	2.59	0.953	0.94	0.82	0.872	1.02	0.91	0.968	1.07	1.07	1.138
7	0.20	-0.35	2.67	2.65	0.996	0.98	0.92	0.939	0.89	1.05	1.071	1.12	1.12	1.143
8	0.20	-0.30	2.71	2.56	0.942	0.99	0.81	0.818	1.04	0.92	0.929	1.08	1.05	1.061
9	0.20	-0.25	2.79	2.61	0.935	0.82	0.89	1.085	1.02	0.97	1.183	1.10	1.05	1.28
10	0.20	-0.20	2.66	2.60	0.979	0.98	0.99	1.01	1.08	1.04	1.061	1.11	1.01	1.031
11	0.20	-0.15	2.69	2.68	0.998	0.96	0.88	0.917	1.05	1.00	1.042	1.09	1.07	1.115
12	0.20	-0.10	2.68	2.62	0.980	0.94	0.95	1.011	0.99	1.04	1.106	1.07	1.14	1.213
13	0.20	-0.05	2.66	2.69	1.014	0.95	0.90	0.947	1.05	0.89	0.937	1.00	1.07	1.126
14	0.20	0.00	2.62	2.68	1.022	0.94	0.78	0.83	0.99	0.99	1.053	1.07	1.11	1.181
15	0.20	0.05	2.69	2.67	0.991	0.95	0.81	0.853	0.93	0.96	1.011	1.11	1.01	1.063
16	0.20	0.10	2.71	2.66	0.984	1.00	0.84	0.84	0.94	1.00	1	1.12	1.07	1.07
17	0.20	0.15	2.72	2.45	0.901	0.93	0.87	0.935	0.99	1.04	1.118	1.04	0.99	1.065
18	0.20	0.20	2.67	<mark>2.6</mark> 4	0.985	0.96	0.91	0.948	1.03	1.05	1.094	1.08	0.92	0.958
19	0.20	0.25	2.58	2.6 <mark>5</mark>	1.024	0.98	0.89	0.908	0.98	0.97	0.99	1.13	1.06	1.082
20	0.20	0.30	2.64	2. <mark>5</mark> 9	<mark>0.</mark> 981	0.90	0.71	0.789	0.98	0.89	0.989	1.10	1.05	1.167
21	0.20	0.35	2.62	2.54	0.971	0.88	0.94	1.068	1.03	0.99	1.125	1.15	1.09	1.239
22	0.20	0.40	2.61	2.25	0.863	0.88	0.86	0.977	1.05	0.97	1.102	1.14	0.89	1.011
23	0.20	0.45	2.57	2.53	0.983	0.96	0.86	0.896	1.04	1.01	1.052	1.09	1.04	1.083
24	0.20	0.50	2.78	2.61	0.940	1.00	0.87	0.87	1.04	0.93	0.93	1.12	1.06	1.06
25	0.20	0.55	2.70	2.64	0.977	0.94	0.94	1	1.04	1.01	1.074	1.15	0.87	0.926
26	0.20	0.60	2.61	2.59	0.994	0.97	0.94	0.969	1.02	1.00	1.031	1.13	0.93	0.959
27	0.20	0.70	2.70	<mark>2.6</mark> 4	0.975	0.95	0.96	1.011	1.01	1.05	1.105	1.10	1.03	1.084
28	0.30	-0.70	2.21	2.22	1.005	1.04	0.89	0.856	1.04	1.08	1.038	1.23	0.98	0.942
29	0.30	-0.60	2.25	2.30	1.024	0.98	0.85	0.867	0.99	1.07	1.092	1.20	1.08	1.102
30	0.30	-0.55	2.23	2.38	1.067	0.93	1.10	1.183	1.04	1.06	1.14	0.95	1.10	1.183
31	0.30	-0.50	2.24	2.36	1.051	1.03	0.88	0.854	1.06	1.07	1.039	1.16	1.17	1.136
32	0.30	-0.45	2.31	2.36	1.024	1.06	0.97	0.915	0.96	1.07	1.009	1.23	1.20	1.132
33	0.30	-0.40	2.27	2.33	1.028	1.03	0.98	0.951	1.10	1.07	1.039	1.10	1.17	1.136
34	0.30	-0.35	2.25	2.35	1.042	0.94	0.96	1.021	1.11	1.05	1.117	1.11	1.14	1.213
35	0.30	-0.30	2.28	2.37	1.041	1.01	0.86	0.851	1.03	1.12	1.109	1.14	1.20	1.188
36	0.30	-0.25	2.29	2.37	1.032	0.97	1.04	1.072	1.09	1.10	1.134	1.13	1.15	1.186
37	0.30	-0.20	2.31	2.40	1.039	1.02	1.01	0.99	1.13	1.12	1.098	1.14	1.06	1.039
38	0.30	-0.15	2.35	2.39	1.015	0.99	0.95	0.96	1.05	1.11	1.121	1.20	1.08	1.091
39	0.30	-0.10	2.24	2.34	1.045	1.03	1.03	1	1.07	1.00	0.971	1.19	1.17	1.136
40	0.30	-0.05	2.22	2.28	1.026	1.08	1.00	0.926	1.04	1.07	0.991	1.17	1.06	0.981

* wave period (T) = 1.36 s

	Posi	tions	wave height (cm)					ort	oital ve	elocity	v, u (cm	/s)		
No.					()		0.5d			0.640	t	0.81d		
	Х							U _P /			U _P /			U _{P/}
		Y	H _N	H _P	Κ _P	UN	UP	UN	UN	UP	U _N	UN	UP	u _N
41	0.30	0.00	2.29	2.30	1.005	0.98	1.05	1.071	1.04	1.09	1.112	1.17	1.10	1.122
42	0.30	0.05	2.46	2.37	0.964	1.01	0.96	0.95	1.10	1.10	1.089	1.10	1.22	1.208
43	0.30	0.10	2.42	2.37	0.980	1.05	0.99	0.943	1.06	1.11	1.057	1.06	1.15	1.095
44	0.30	0.15	2.36	2.37	1.006	1.03	1.01	0.981	1.12	1.09	1.058	1.10	1.13	1.097
45	0.30	0.20	2.36	2.36	0.999	1.06	0.83	0.783	1.07	1.08	1.019	1.22	1.21	1.142
46	0.30	0.25	2.33	2.33	1.000	1.04	1.01	0.971	1.14	1.00	0.962	1.22	1.11	1.067
47	0.30	0.30	2.26	2.24	0.991	1.04	1.04	1	1.12	1.08	1.038	1.25	1.15	1.106
48	0.30	0.35	2.30	2.23	0.972	0.96	0.98	1.021	1.08	1.10	1.146	1.21	0.98	1.021
49	0.30	0.40	2.32	2.29	0.988	0.99	0.93	0.939	1.14	1.08	1.091	1.25	1.23	1.242
50	0.30	0.45	2.28	2.21	0.966	1.05	0.92	0.876	1.15	1.09	1.038	1.13	1.05	1
51	0.30	0.50	2.31	2.18	0.943	1.04	0.98	0.942	1.09	1.03	0.99	1.06	0.96	0.923
52	0.30	0.55	2.34	2.18	0.933	0.93	0.94	1.011	1.19	1.11	1.194	1.20	1.11	1.194
53	0.30	0.60	2.32	2.37	1.021	1.07	0.86	0.804	1.10	1.16	1.084	1.25	1.15	1.075
54	0.30	0.70	2.32	2.26	0.975	1.08	1.07	0.991	1.15	1.21	1.12	1.18	1.24	1.148
55	0.40	-0.70	2.08	2.07	0.994	1.09	0.91	0.835	1.11	1.03	0.945	1.15	1.24	1.138
56	0.40	-0.60	2.19	2.15	0.981	1.00	0.88	0.88	1.09	1.10	1.1	1.18	1.27	1.27
57	0.40	-0.55	2.19	2.13	0.975	1.00	1.05	1.05	1.15	1.13	1.13	1.17	1.19	1.19
58	0.40	-0.50	2.16	2.15	0.993	0.95	1.02	1.074	1.11	1.11	1.168	1.17	1.12	1.179
59	0.40	-0.45	2.17	2.18	1.005	0.99	0.94	0.949	1.08	1.12	1.131	1.16	1.18	1.192
60	0.40	-0.40	2.18	2.20	1.009	1.05	1.07	1.019	1.18	1.10	1.048	1.19	1.16	1.105
61	0.40	-0.35	2.19	2.20	1.005	1.00	0.93	0.93	1.07	1.08	1.08	1.20	1.21	1.21
62	0.40	-0.30	2.18	2.19	1.002	1.05	1.05	1	1.17	0.98	0.933	1.20	1.17	1.114
63	0.40	-0.25	2.22	2.24	1.009	0.95	1.02	1.074	1.13	1.13	1.189	1.10	1.13	1.189
64	0.40	-0.20	2.24	2.27	1.014	1.00	1.00	1	1.06	1.01	1.01	1.18	1.13	1.13
65	0.40	-0.15	2.24	2.27	1.015	1.06	1.03	0.972	1.17	1.02	0.962	1.26	1.20	1.132
66	0.40	-0.10	2.22	2.27	1.023	1.05	1.02	0.971	1.05	1.08	1.029	1.13	1.24	1.181
67	0.40	-0.05	2.15	2.38	1.107	0.97	1.06	1.093	1.08	1.13	1.165	1.16	1.14	1.175
68	0.40	0.00	2.20	2.42	1.103	1.07	1.00	0.935	1.15	1.11	1.037	1.15	1.14	1.065
69	0.40	0.05	2.21	2.38	1.077	0.94	1.02	1.085	1.13	1.13	1.202	1.19	1.16	1.234
70	0.40	0.10	2.24	2.35	1.049	0.95	1.01	1.063	0.96	1.11	1.168	1.26	1.18	1.242
71	0.40	0.15	2.24	2.36	1.053	0.92	1.00	1.087	1.11	1.13	1.228	1.20	1.15	1.25
72	0.40	0.20	2.23	2.36	1.058	1.07	1.06	0.991	1.10	1.12	1.047	1.25	1.09	1.019
73	0.40	0.25	2.23	2.27	1.016	1.07	1.08	1.009	1.10	1.17	1.093	1.31	1.17	1.093
74	0.40	0.30	2.22	2.26	1.015	1.11	1.11	1	1.22	1.15	1.036	1.25	1.16	1.045
75	0.40	0.35	2.22	2.38	1.072	1.11	0.98	0.883	1.18	1.05	0.946	1.04	1.09	0.982
76	0.40	0.40	2.23	2.36	1.056	1.07	1.02	0.953	1.15	1.17	1.093	1.28	1.27	1.187
77	0.40	0.45	2.13	2.24	1.047	1.06	1.07	1.009	1.14	1.06	1	1.30	1.21	1.142
78	0.40	0.50	2.08	2.24	1.077	0.97	0.97	1	1.14	1.15	1.186	1.28	1.24	1.278
79	0.40	0.55	2.05	2.16	1.055	1.12	1.04	0.929	1.17	1.01	0.902	1.25	1.19	1.063
80	0.40	0.60	2.11	2.20	1.040	1.03	1.13	1.097	1.16	1.14	1.107	1.23	1.23	1.194

ตารางที่ 3-5 ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

* wave period (T) = 1.36 s

	Posi	itions	wave	e heiał	nt (cm)			ort	oital v	elocity	/, u (cm	n/s)		
No.			marc	rieigi			0.5d			0.640	b		0.810	t
	Х							U _{P/}			U _{P/}			U _P /
		Y	H _N	Η _P	K_P	u _N	UΡ	u _N	u _N	UΡ	u _N	u _N	UΡ	u _N
81	0.40	0.70	2.08	2.24	1.078	1.10	1.02	0.927	1.13	1.12	1.018	1.17	1.30	1.182
82	0.50	-0.70	2.14	2.21	1.032	1.05	1.08	1.029	1.09	1.13	1.076	1.25	1.23	1.171
83	0.50	-0.60	2.07	2.19	1.059	1.10	1.11	1.009	1.12	1.14	1.036	1.22	1.12	1.018
84	0.50	-0.55	2.11	2.21	1.044	0.92	1.10	1.196	1.11	1.12	1.217	1.17	1.15	1.25
85	0.50	-0.50	2.17	2.10	0.965	0.96	1.08	1.125	1.11	1.17	1.219	1.13	1.23	1.281
86	0.50	-0.45	2.18	2.11	0.965	1.05	1.06	1.01	1.11	1.07	1.019	1.19	1.15	1.095
87	0.50	-0.40	2.20	2.08	0.947	0.99	1.02	1.03	1.15	1.16	1.172	1.18	1.23	1.242
88	0.50	-0.35	2.12	2.07	0.979	1.01	<mark>0</mark> .98	0.97	1.14	1.15	1.139	1.17	1.20	1.188
89	0.50	-0.30	2.19	2.10	0.960	0.98	1.11	1.133	1.06	1.04	1.061	1.26	1.19	1.214
90	0.50	-0.25	2.17	2.13	0.982	1.01	0.97	0.96	1.11	1.06	1.05	1.21	1.12	1.109
91	0.50	-0.20	2.11	2.21	1.047	1.03	1.04	1.01	1.06	1.07	1.039	1.16	1.16	1.126
92	0.50	-0.15	2.11	2.17	1.027	1.03	0.85	0.825	1.07	1.13	1.097	1.09	1.16	1.126
93	0.50	-0.10	2.19	2.19	0.999	0.97	0.93	0.959	1.12	1.09	1.124	1.20	1.22	1.258
94	0.50	-0.05	2.24	<mark>2.1</mark> 6	0.964	1.10	1.10	1	1.06	1.04	0.945	1.16	1.15	1.045
95	0.50	0.00	2.18	2.14	0.980	1.04	0.90	0.865	1.14	1.13	1.087	1.18	1.10	1.058
96	0.50	0.05	2.17	2 <mark>.1</mark> 5	0.989	1.01	1.07	1.059	1.15	1.11	1.099	1.21	1.19	1.178
97	0.50	0.10	2.14	2.16	1.010	0.98	1.09	1.112	1.10	1.10	1.122	1.21	1.20	1.224
98	0.50	0.15	2.12	2. <mark>16</mark>	1.020	1.06	0.93	0.877	1.09	1.05	0.991	1.22	1.16	1.094
99	0.50	0.20	2.08	2.16	1.040	0.99	0.98	0.99	1.11	1.17	1.182	1.22	1.15	1.162
100	0.50	0.25	2.13	2.14	1.008	1.06	1.04	0.981	1.07	1.12	1.057	1.27	1.17	1.104
101	0.50	0.30	2.12	2.24	1.059	1.07	0.99	0.925	1.15	1.09	1.019	1.22	1.21	1.131
102	0.50	0.35	2.08	2.17	1.047	1.08	0.95	0.88	1.08	1.18	1.093	1.21	1.16	1.074
103	0.50	0.40	2.08	2.15	1.033	1.09	0.98	0.899	1.15	1.20	1.101	1.22	1.13	1.037
104	0.50	0.45	2.11	2.13	1.009	1.07	1.01	0.944	1.13	0.99	0.925	1.14	1.20	1.121
105	0.50	0.50	2.15	2.17	1.007	1.04	1.12	1.077	1.13	1.15	1.106	1.27	1.25	1.202
106	0.50	0.55	2.20	2.16	0.984	1.09	1.10	1.009	1.09	1.14	1.046	1.26	1.24	1.138
107	0.50	0.60	2.07	2.07	0.999	1.05	1.02	0.971	1.17	1.15	1.095	1.27	1.27	1.21
108	0.50	0.70	1.96	2.04	1.041	1.03	1.07	1.039	1.18	1.14	1.107	1.27	1.09	1.058
* wave	perio	d (T) =	1.36 s	E	911	E	7		Ы	111	3			

ตารางที่ 3-5 ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผลการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบจำลองทางกายภาพของแอ่งคลื่น เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของการ จัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (equally spaced) และไม่เท่ากัน (unequally spaced) ต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็ม อันได้แด่ การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกันคลื่น และการเปลี่ยนแปลง ความเร็วอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจรคลื่น (orbital velocity) ภายใต้การผันแปรของการจัดเรียง ระยะห่างเสาเข็มของเชื่อนกันคลื่น และขนาดของคลื่น ในการทดลองได้จัดเรียงเชื่อนกันคลื่น 2 รูปแบบ แบ่งเป็น 6 กรณีศึกษา ประกอบด้วย รูปแบบเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงระยะห่างระหว่าง เสาเข็มเท่ากัน(equal spacing, V10) 1 กรณีศึกษา และรูปแบบเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงระยะห่าง ระหว่างเสาเข็มไม่กัน (un-equal spacing) 5 กรณีศึกษา

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางชลศาสตร์ (hydraulic characteristics) ของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม มีความสัมพันธ์กับ ขนาดและรูปร่างของเสาเข็ม (size and shape) รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น (arrangement pattern) จำนวนของเสาเข็ม และแถวของเชื่อนกันคลื่น และขนาดของคลื่น ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่น (wave characteristics) กระแสน้ำ (current) และ ระดับน้ำ (water level) แตกต่างกันออกไป แต่ การทดลองเพื่อให้ได้ผลมาวิเคราะห์อิทธิพลของรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียง ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากันนั้น ได้คงปัจจัย ขนาดของเสาเข็ม จำนวนเสาเข็ม ระยะห่าง ระหว่างแถว ความลึกน้ำ และขนาดของช่องว่างสุทธิของเสาเข็มเท่ากันทุกการทดลอง ดังนั้นจาก การใช้เทคนิควิเคราะห์มิติ (dimension analysis) สามารถเขียนฟังก์ชันอธิบายความสัมพันธ์การ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่นในรูปแบบของกลุ่มตัวแปรไร้มิติ (dimensionless parameter) ได้เป็นสมการที่ 4-1

$$\frac{H_{P}}{H_{N}} = f\left[\frac{H_{N}}{gT^{2}}, \frac{S_{1}}{D}\right]$$
(4-1)

โดยตัวแปรของปัญหาที่เป็นตัวแปรตามคือ (H_P/H_N) หรือเรียกว่า อัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P) ดังสมการที่ 4-2

$$K_{\rm P} = f\left[\frac{H_{\rm N}}{gT^2}, \frac{S_1}{D}\right]$$
(4-2)

นำมาวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ คือ กลุ่มตัวแปรคลื่นที่ อยู่ในรูปของ ความสูงคลื่นก่อนมีเขื่อนกันคลื่นที่สัมพันธ์กับความชันคลื่น (H_N/gT²) และตัวแปรของ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มช่องที่ 1 ของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นต่อขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลาง เสาเข็ม พร้อมทั้งผลจากการเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจรคลื่น ที่ส่งผลต่อการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น

4.1 พฤติกรรมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่นในแบบจำลอง

ในหัวข้อนี้กล่าวถึงพฤติกรรมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงลักษณะของคลื่นอัน เนื่องมาจากผลของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่สังเกตได้ขณะเฝ้าดำเนินการทดลอง พบว่า เมื่อ คลื่นเข้าปะทะกับเขื่อนกันคลื่น พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณเขื่อนกันคลื่นมี 3 ลักษณะ ได้แก่ การ ส่งผ่านของคลื่น (wave transmission) การสะท้อนของคลื่น (wave reflection) และการปั่นป่วน ระหว่างเสาเข็ม รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

1) การส่งผ่านของคลื่น คือ คลื่นเคลื่อนที่เข้าปะทะเขื่อนกันคลื่นที่ยอมให้น้ำผ่านได้ (permeable) ไปในทิศทางเดียวกับคลื่นเข้าปะทะ ซึ่งเกิดบริเวณด้านหลังอิทธิพลของเขื่อนกันคลื่น โดยคลื่นจะเคลื่อนที่ต่อไปยังชายหาด ในกรณีคลื่นความชันน้อย เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านแนวเขื่อน กันคลื่นไปยังชายหาด จะถูกสลายพลังงานด้วยชายหาด ส่วนในกรณีความชันคลื่นมาก คลื่นที่ เคลื่อนที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นจะเห็นความแตกต่างของความสูงคลื่นด้านหลังเมื่อเปรียบเทียบกับ ความสูงคลื่นก่อนเข้าปะทะเขื่อนกันคลื่นได้ชัดเจนกว่าในกรณีความชันคลื่นน้อยและเมื่อคลื่น ความชันมากเคลื่อนที่ผ่านเขื่อนกันคลื่นไปยังชายหาด ความสูงคลื่นจะลดลงเนื่องจากการแตกตัว ของลูกคลื่นและการเคลื่อนที่เข้าสู่ชายหาด ในขณะเดียวกันคลื่นบางส่วนจะสะท้อนกลับไป บริเวณด้านหลังเขื่อนกันคลื่น ทำให้ความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่นเป็นผลรวมเนื่องจากความสูง คลื่นที่เคลื่อนผ่านเนื่องจากลักษณะทางกายภาพของการจัดเรียงรูปแบบต่างๆ (hydraulic characteristic of pile breakwater) กับการสะท้อนของคลื่นเนื่องจากชายหาด

2) การสะท้อนของคลื่น คือ คลื่นเคลื่อนที่เข้าปะทะเขื่อนกันคลื่น แล้วไม่สามารถเคลื่อนที่ ผ่านไปยังชายหาดได้ เนื่องจากปะทะกับแนวเสาเข็ม คลื่นจึงสะท้อนกลับไปในทิศทางด้านหน้า เขื่อนกันคลื่น สวนทางกับคลื่นที่เคลื่อนที่เข้าปะทะเขื่อนกันคลื่น ในกรณีคลื่นความชันน้อยจะ สังเกตได้ว่าความสูงด้านหน้าเขื่อนเป็นลูกเล็กๆ วิ่งย้อนกลับไปหน้าบานคลื่นแล้วค่อยๆกลืนหายไป กับคลื่นลูกใหม่ที่เข้ามาปะทะเขื่อนกันคลื่น ในขณะที่ความชันคลื่นมาก จะสังเกตเห็นคลื่นสะท้อน ได้อย่างชัดเจนด้านหน้าเขื่อนกันคลื่น ใดยลูกคลื่นที่สะท้อนบริเวณหน้าเขื่อนกันคลื่นจะเคลื่อนที่ไป รวมกับคลื่นลูกใหม่ที่เข้าปะทะ เกิดเป็นการรวมตัวของคลื่นเคลื่อนที่สองคลื่น ทำให้เกิดคลื่นลูก ใหม่จากการแทรกสอดของคลื่นทั้งสอง ซึ่งมีความสูงไม่เท่ากันเนื่องจากการหักล้างและการเสริม กันของคลื่นทั้งสอง ซึ่งสูงบ้างต่ำบ้างแตกต่างกันไปตามระยะตั้งฉากจากเขื่อนกันคลื่นเมื่อ พิจารณาจากแนวสันคลื่น ขณะสังเกตการทดลองพบว่า จุดที่คลื่นเสริมกัน (antinode) ไม่ได้ เกิดขึ้นที่ตำแหน่งเดียวคงที่ แต่มีการขยับของแนวสันคลื่นไปมา ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปมาตามเวลา และขนาดความชันคลื่น

3) การปั่นป่วนระหว่างเสาเข็มเกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนตัวผ่านเสาเข็มก่อให้เกิดการปั่นป่วน ของน้ำด้านหลังเสาเข็ม เนื่องด้วยลักษณะการเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำภายใต้คลื่นมีลักษณะการ เคลื่อนที่กลับไป-มา ส่งผลให้เกิดความปั่นป่วนทั้งด้านหน้าและด้านหลังเสาเข็ม สังเกตเห็นการ สะท้อนของคลื่นเกิดขึ้นระหว่างเสาเข็มที่มีลักษณะการสะท้อนกลับไป-มา ซึ่งความปั่นป่วน ทำให้ คลื่นที่เคลื่อนตัวผ่านเขื่อนกันคลื่น<mark>มีขนาดความสูงที่ลดลง</mark>

4.2 การเปลี่ยนแปลงคลื่นห<mark>ลังเขื่อนกั</mark>นค<mark>ลื่</mark>น

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งเน้นในเรื่องของการจัดเรียงระยะห่างเสาเข็มของเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มเพื่อดูผลในเรื่องของการกระจายตัว (distribution) และรูปแบบ (pattern) ของการ เปลี่ยนแปลงคลื่น และความเร็วอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจรคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่น (orbital velocity) ข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นจุดในตำแหน่งต่างๆ ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น สามารถแยก วิเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกได้ดังต่อไปนี้

<u>4.2.1 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่น</u>

ข้อมูลที่ได้จากการวัดความสูงคลื่นเป็นจุดในตำแหน่งต่างๆ ตามแนวขนานและตั้งฉาก ด้านหลังเชื่อนกันคลื่น นำเสนอในรูปแบบของลักษณะพื้นที่พื้นผิว (surface area) ดังรูปที่ 4-1 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง-1) พบว่า ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ (K_P(x,y)) มีการกระจายแตกต่างกันทั้งพื้นที่เชื่อนกันคลื่น กล่าวคือ บริเวณกึ่งกลาง เชื่อนกันคลื่นมีค่า K_P(x,y) น้อยที่สุดและค่อยๆ เพิ่มขึ้นไปบริเวณหัวของเชื่อนกันคลื่น ซึ่งการ เพิ่มขึ้นของ K_P(x,y)) เมื่อพิจารณาตามแนวขนานกันเชื่อนกันคลื่นเห็นว่า ลักษณะการเพิ่มขึ้นของ ค่า K_P(x,y)) ไม่เท่ากันเมื่อเทียบฝั่งซ้ายกับฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่น ซึ่งเกิดจากการปะทะของคลื่น กับเชื่อนกันคลื่นที่มีการจัดเรียงเสาเข็มที่แตกต่างกันในตำแหน่งตามแนวขนานกับเชื่อนกันคลื่น รวมถึงผลของการกระจายหัวเชื่อนกันคลื่น ดังนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกระจายตัวของ ความสูงคลื่นในพื้นที่ได้ชัดเจน จึงศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นในรูปแบบอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงคลื่น (K_P) ตามระยะทางขนานและตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อ 4.3

รูปที่ 4-1 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V0 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปที่ 4-2 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V2 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปที่ 4-3 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V4 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปที่ 4-4 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V6 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปที่ 4-5 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V8 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปที่ 4-6 พื้นผิวของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน ด้านหลังเขื่อนกันคลื่นรูปแบบ V10 กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

<u>4.2.2 การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น</u> (U)

การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจรคลื่น ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น ได้จาก การเก็บข้อมูลความเร็วอนุภาคน้ำที่ความสูง 3 ระดับ คือ 0.5, 0.36 และ 0.81 จากท้องน้ำ เมื่อ ระดับน้ำที่ใช้ในการทดลองเท่ากับ 35 ซม. (0.5d, 0.64d และ 0.81d) หรือกล่าวได้ว่า วัดที่ระดับ 0.5d, 0.36d และ 0.19d จากผิวน้ำ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การทดลองครั้งวัดความเร็วอนุภาคน้ำ ตั้งแต่กึ่งกลางท้องน้ำจนกระทั่งใกล้ผิวน้ำนั้นเอง การพิจารณาผลของความเร็วอนุภาคน้ำเนื่องจาก เขื่อนกันคลื่น คิดจากข้อมูลความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น เฉลี่ยตลอดความลึกน้ำ ซึ่ง เป็นผลต่างของความเร็วอนุภาคน้ำเมื่อมี (with pile breakwater U_N) และไม่มีเขื่อนกันคลื่น (without pile breakwater, U_P) เรียกว่า ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น เฉลี่ย ตลอดความลึกน้ำ (ΔU) ดังแสดงในสมการ (4-3)

$$\Delta U = U_{p} - U_{N}$$
(4-3)

ข้อมูลความเร็วอนุภาคน้ำที่ได้จากการวัด พิจารณาเฉพาะความเร็วตามพิศคลื่น (U,) หรือทิศทางที่ตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ซึ่งเป็นความเร็วสูงสุดที่เคลื่อนที่เข้าสู่ชายฝั่ง (ความเร็ว สูงสุดที่สันคลื่น) และเป็นหนึ่งในพารามิเตอร์ที่ใช้ในการหาแรงที่กระทำ ในการออกแบบโครงสร้าง ทางชายฝั่ง โดยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อตัดส่วนที่เป็นค่าผิดพลาดจากสัญญาณไฟฟ้า (data noisy) ด้วยวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (moving average) สามารถสรุปผลการทดลองได้ 2 ลักษณะ คือ 1. เวกเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น ตามรูปแบบแบบจำลองต่างๆ ในแต่ละพิกัด U(x,y) ดังตัวอย่างรูปที่ 4-7 (สำหรับการจัดเรียงรูปแบบอื่น แสดงใน ภาคผนวก ง-5 ถึง ง-10) ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามความลึกน้ำและขนาดความขันคลื่น และ 2. ผลต่างความเร็วอนุภาค น้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น เฉลี่ยตลอดความลึกน้ำ (ΔU) หากผลต่าง เป็นบวก (+ΔU) แสดงว่า เมื่อใส่เขื่อนกันคลื่นทำให้ความเร็วอนุภาคน้ำมีค่ามากขึ้นกว่า ตอนไม่ใส่เขื่อนกันคลื่น ในทาง กลับกัน หากผลต่าง เป็นฉบ(-ΔU) แสดงว่า เมื่อใส่เขื่อนกันคลื่น ดำให้ความเร็วอนุภาคน้ำลดลง ดังตัวอย่างรูปที่ 4-8 ถึง 4-10 ตามลำดับความขันคลื่น สำหรับความขันคลื่นด้ารัดงาน

จากการทดลองแบบจำลองซลศาสตร์ในแอ่งคลื่น สำหรับทุกกรณีการจัดเรียงเชื่อนกัน คลื่นที่ระดับความลึกน้ำต่างๆ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงความซันคลื่น พบว่า เมื่อไม่มีเชื่อนกันคลื่น ค่าความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดตามทิศทางคลื่น (U_N) มีค่าลดลงตามความลึกน้ำ และเพิ่มตามความ ชันคลื่นที่มากขึ้น ซึ่งมีความเร็วเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.8 – 1.6 ซม./วินาที กรณีมีเชื่อนกันคลื่น ค่า ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดตามทิศทางคลื่น (U_P) มีความเร็วเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.8 – 1.4 ซม./วินาที

รูปที่ 4-7 รูปที่ 4-7 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด กรณีเขื่อนกันคลื่น V0 ความซันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูป<mark>ที่</mark> 4-7 <mark>เวคเตอร์ความเร็วอนุภ</mark>าคน้ำสูงสุด กรณีเขื่อนกันคลื่น V0 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

เมื่อพิจารณาผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำในแต่ละระดับ เมื่อมีเขื่อนกันคลื่น ดังตารางที่ 4-1 พบว่าความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด มีค่าลดลงเมื่อมีเขื่อนกันคลื่นตลอดความลึกน้ำ โดยที่ความชัน คลื่นแรงมาก ความเร็วอนุภาคลดลง ในแนวโน้มน้อยลง เมื่อความลึกน้ำเพิ่มมากขึ้น หรือกล่าวได้ ว่า ความเร็วอนุภาคน้ำลดลงมากที่สุดบริเวณผิวน้ำ และลดน้อยที่สุดบริเวณกึ่งกลางท้องน้ำ การ ลดลงของความเร็วอนุภาคน้ำอยู่ในช่วง 5.95 – 12.12% ในขณะที่ความชันคลื่นน้อยและปาน กลาง การลดลงของความเร็วอนุภาคน้ำในแต่ละระดับ แตกต่าง จากความชันคลื่นแรงมาก กล่าวคือ ความชันคลื่นน้อยและปานกลางนั้น การลดลงของอนุภาคน้ำไม่ได้มีแนวโน้ม ความเร็ว ลดลงตามความลึกน้ำที่เพิ่มขึ้น ดังเช่นความชันคลื่นแรงมาก ลักษณะการลดลงของอนุภาคน้ำของ 2 ความชันคลื่นนี้ มีความเร็วอนุภาคน้ำลดลง ในลักษณะ เพิ่มขึ้น/ลดลง สลับกันตลอดความลึกน้ำ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน

เมื่อเปรียบเทียบความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น กรณีมีเชื่อนกันคลื่นและไม่มี เชื่อนกันคลื่น หรือ ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น เฉลี่ยตลอดความลึกน้ำ (Δ U) (รายละเอียดภาคผนวก ง) พบว่า เมื่อมีเชื่อนกันคลื่นทำให้ความเร็วอนุภาคน้ำโดยส่วนใหญ่ ลดลด ทุกรูปแบบการจัดเรียงและทุกความซันคลื่น ยกเว้นแบบจำลอง V6 ที่ความซันคลื่นน้อยและ ความซันคลื่นปานกลาง และแบบจำลอง V10 ที่ความซันคลื่นน้อยเท่านั้น ที่ความเร็วอนุภาคน้ำ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อมีเชื่อนกันคลื่น ประมาณ 0.5 – 1.5 %

เมื่อพิจารณาผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น ในแนวขนานเขื่อนกัน คลื่น พบว่า กรณีความขันคลื่นน้อย (H_N/gT² เท่ากับ 0.0013) และความขันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² เท่ากับ 0.0031) ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ลดลง เล็กน้อย ประมาณ 0.5-1.5% และ ค่อนข้างใกล้เคียงกันตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น ยกเว้น กรณีการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่าง ระหว่างเลาไม่เท่ากัน รูปแบบ V0 ที่ฝั่งซ้ายของเขื่อนกันคลื่น(ตามทิศทางคลื่น) ที่จัดเรียงระยะห่าง ของเลาชิดกว่าฝั่งขวาของเขื่อนกันคลื่น มีลักษณะของความเร็วอนุภาคน้ำลดลงมากว่า บริเวณฝั่ง ขวาของเขื่อนกันคลื่น แต่ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาที่ระยะห่างออกจะเขื่อนกันคลื่น 0.3 – 0.5 ม. หรือ หรือ 6 – 10 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม จะเห็นว่าหมดขอบเขตอิทธิพลของลักษณะดังกล่าวของ เขื่อนกันคลื่น จึงทำให้ความเร็วอนุภาคน้ำมีลักษณะกระจายตัวค่อนข้องสม่ำเสมอตลอดตาม แนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น ดังรูปที่ 4-8 และ รูปที่ 4-9 นอกจากนี้ยังพบว่า ที่ความชันคลื่นปาน กลางนั้น รูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน V10 รูปที่ 4-9 มีการลดลงของ ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น มากกว่า รูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่าง เลาไม่เท่ากันรูปแบบอื่นอย่างเด่นชัด และลักษณะการลดลงของความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด มี ลักษณะใกล้เคียงกันทั้งทางซ้ายและทางขวาเมื่อพิจารณาจากกิ่งกลางเขื่อนกันคลื่น

ส่วนกรณีความขันคลื่นแรงมาก พบว่า ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ลดลงประมาณ 8-12% โดยรูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบการจัดเรียง V0 ลดลงมากที่สุด ประมาณ 12.12% และรูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน รูปแบบ V10 ลดลง ประมาณ 11.78 % ซึ่งจากข้อมูลการทดลอง จะพบว่า รูปการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่า มีผลต่างของความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ลดลง ไม่แตกต่าง จากรูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่าง ระหว่างเสาเท่ากัน อย่างชัดเจน อยู่ในช่วง 0 -3% แต่ลักษณะของการกระจายตัวความเร็วของ อนุภาคน้ำแตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัดกว่าที่ความชันคลื่นน้อยและปานกลาง กล่าวคือ รูปแบบ การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน ทางฝั่งช้ายของเขื่อนกันคลื่น(ตาม ทิศทางคลื่น) จัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มชิดกว่าฝั่งขวา มีลักษณะของความเร็วอนุภาคน้ำลดลง มากว่า บริเวณฝั่งขวาของเขื่อนกันคลื่น เมื่อเทียบกับรูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสา เท่ากัน รูปแบบ V10 จากรูป จะเห็นว่า ลักษณะของการกระจายตัวของความเร็วอนุภาคน้ำ ค่อนข้างเหมือนกัน ทั้งทางฝั่งซ้ายและทางฝั่งขวาของเขื่อนกันคลื่น

คูนยวทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบ/ระดับ	ความชันคลื่นน้อย (H _N /gT ² = 0.0013)				<mark>ความชันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² = 0.0031)</mark>				ความชันคลื่นแรงมาก (H _N /gT ² = 0.0078)			
	0.5d	0.64d	0.81d	$\overline{\Delta \cup}$	0.5d	0.64d	0.81d	$\overline{\Delta \cup}$	0.5d	0.64d	0.81d	$\overline{\Delta \cup}$
V0	-3.39	-1.20	-2.92	-2.50	-1.42	-0.76	<mark>-2.4</mark> 5	-1.54	-8.89	-12.48	-15.00	-12.12
V2	-1.13	-1.43	-0.70	-1. <mark>0</mark> 9	<mark>-1.99</mark>	-1.40	<mark>-2.6</mark> 3	-2.01	-7.69	-11.66	-14.68	-11.35
V4	0.00	-0.28	-4.06	-1.45	-0.35	0.53	-0.83	-0.22	-5.95	-9.39	-10.95	-8.77
V6	3.92	-1.59	-0.77	0.52	0.94	-0.42	1.02	0.51	- 6.54	-10.01	-14.58	-10.38
V8	-2.34	-1.45	-2.99	-2.26	-0.96	-0.43	-1.60	-1.00	-9.12	-12.81	-14.02	-11.98
V10	-3.53	8.61	-1.03	1.35	-1.67	-32.16	-2.54	-12.12	-10.15	-10.94	-14.25	-11.78

ตารางที่ 4-1 เปอร์เซ็นต์ ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดหลังเขื่อนกันคลื่น (AU)

* d = ความลึกน้ำที่ใช้ในการทดลอง 35 เซนติเมตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการหาพลังงานศักย์ ของมวลน้ำตลอดหน้าตัด เป็นผลรวม ของพลังงานศักย์ที่ระดับน้ำ นิ่ง และ ผลรวมของพลังงาน ใน 1 ลูกคลื่น ดังนั้น หากว่าระดับน้ำและความสูงของคลื่นมีการ เปลี่ยนแปลงไป ย่อมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพลังงานศักย์ตลอดหน้าตัด ดังนั้นในการ การทดลองแบบจำลองทางซลศาสตร์ของแอ่งคลื่น เมื่อได้ความสูงของลูกคลื่นแล้ว ต้องวิเคราะห์ ในส่วนของระดับน้ำที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้ได้ผลการศึกษาในเรื่องของการเปลี่ยนแปลง พลังงานศักย์ของหน้าตัดมวลน้ำที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำแม้เพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงความสูง คลื่น การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ คิดเป็นอัตราส่วนที่ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพลังงงานศักย์ ค่อนข้างมาก ยกตัวอย่างเช่น การทดลองรูปแบบ V4 กรณีความขันคลื่นปานกลาง (H_v/gT² เท่ากับ 0.0031) ถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเพิ่มขึ้นในการทดลอง กรณีไม่มีและมีเชื่อน กันคลื่น ความสูง เพิ่มขึ้น จาก 3.79 เป็น 3.91 ซม. เป็นการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ประมาณ 3.06% ในขณะที่พิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ กรณีไม่มีและมีเชื่อนกันคลื่น ระดับน้ำ ลดลง จาก 35.15 เป็น 34.84 ซม. เป็นการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ ประมาณ 0.88% เท่านั้น แต่เมื่อนำ ข้อมูลที่ได้มาคิดพลังงานศักย์อย่างคร่าวๆ กลับพบว่า การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำที่ลดลงเพียง เล็กน้อยเมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นที่เพิ่มมากขึ้น กลับทำให้พลังงานศักย์ของมวล น้ำตลอดหน้าตัดลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับตอนไม่มีเชื่อนกันคลื่น ประมาณ 1% ด้วยเหตุนี้ ใน การศึกษาครั้งนี้ จึงต้องทำการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำด้วย

โดยปกติการไหลผ่านตอม่อในทางน้ำเปิดนั้น ระดับน้ำด้านหลังตอม่อจะสูงขึ้นหรือต่ำลง ขึ้นอยู่กับค่าฟรูดนัมเบอร์ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียง ระยะห่างต่างๆ จะมีลักษณะคล้ายกับเสาตอม่อแบบกลุ่ม ต่างกัน เพียงการไหลในทางน้ำเปิด กระแสน้ำจะไหลไปในทิศทางเดียวทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในขณะที่ในแบบจำลองทาง ชลศาสตร์ของแอ่งคลื่น กระแสน้ำจะวิ่งไปกลับที่ค่าค่าหนึ่งตามวงโคจรอนุภาคน้ำ ดังนั้นการศึกษา เรื่องการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำด้านหลังเขื่อนกันคลื่น จะพิจารณาเปรียบเทียบระดับน้ำ (MWL) กรณีมีเขื่อนกันคลื่น (with pile breakwater, K_{wP}) กับกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น (without pile breakwater, K_{wN}) เรียกว่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ ดังสมการ (4-4)

$$K_{WA} = \frac{K_{WP}}{K_{WN}}$$
(4-4)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ (MWL) ด้านหลังเชื่อนกันคลื่น พิจารณาได้จากการนำข้อมูลระดับน้ำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา มาคิดเฉลี่ยทั้งพื้นที่ด้านหลัง เชื่อนกันคลื่น เปรียบเทียบระดับน้ำที่ตำแหน่งเดียวกัน ระหว่างกรณีมีเชื่อนกันคลื่นกับไม่มีเชื่อนกัน คลื่นดังตารางที่ 4-2 หากการใส่เชื่อนกันคลื่นไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ ค่าอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำจะมีค่าเท่ากับ 1 จากผลการทดลอง พบว่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ระดับน้ำ (K_w) เล็กน้อยอยู่ในช่วง 0.06 ถึง 0.3 เปอร์เซ็นต์ ดังตารางที่ 4-3 โดยมีลักษณะค่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างผันผวนในแต่ละรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น แต่เป็นไปใน ทิศทางเดียวกันในแต่ละความชันคลื่น กล่าวคือ ที่ความชันคลื่นน้อยและปานกลาง (H_v/gT² เท่ากับ 0.0013และ 0.0047) ค่า K_{wa} มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นมากกว่า 1 แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงไม่เห็นรูปแบบชัดเจนในแต่ละการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น ค่า K_{wa} มกา บ้างน้อยบ้างแต่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นมากกว่า 1 ส่วนที่ความชันคลื่นแรงและแรงมาก (H_v/gT² เท่ากับ 0.0047และ 0.0078) ค่า K_{wa} มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่แนวโน้มลดลงน้อย กว่า 1 เล็กน้อย

ผลการทดลอง สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพลังงาน ศักย์ของมวลน้ำทั้งหน้าตัด อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ กรณีความชันคลื่นน้อยและความชันคลื่น ปานกลาง เขื่อนกันคลื่นทำให้ระดับน้ำมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณ 0.06 ถึง 0.26 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ความชันคลื่นแรงมาก ระดับน้ำมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อยประมาณ 0.03 ถึง 0.3 เปอร์เซ็นต์ แต่ทั้งนี้ไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่า การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำไม่ ว่าจะมากขึ้น หรือ ลดลง นั้น เกิดจากการมีเขื่อนกันคลื่นหรือไม่ เนื่องระดับน้ำเป็นการเปลี่ยนแปลง ในสเกลที่น้อยมาก ไม่เกิน 1% ซึ่งถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลในระดับ มิลลิเมตรเท่านั้น ดังนั้นอาจจะเกิดจากสาเหตุอื่น ขณะทำการทดลองก็ได้เช่นกัน

ศูนยวทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความชั่นคลื่น	V0	V2	V4	V6	V8	V10
0.0013	1	1	1	1	1	1
0.0031	0.99	1	0.99	1	1	1
0.0047	1	1	1.	1	1	1
0.0078	1	1	1	1	1	1.01

ตารางที่ 4-2 ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น (K_{wa})

ตารางที่ 4-3 เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำหลังเขื่อนกันคลื่น

ความชั่นคลื่น	V0	V2	V4	V6	V8	V10
0.0013	เพิ่มขึ้น (0.09%)	เพิ่มขึ้น (0.11%)	เพิ่มขึ้น (0.06%)	ลดลง (-0.09%)	ରଜରଏ (-0.11%)	ରଜରଏ (-0.11%)
0.0031	ରଜରଏ (-0.69%)	ลดลง (-0.06%)	ลดลง (-0.88%)	เพิ่มขึ้น (0.26%)	เพิ่มขึ้น (0.09%)	ରଜରଏ (-0.17%)
0.0047	ลดลง (-0.26%)	ରଜରଏ (-0.29%)	ରଜରଏ (-0.29%)	ରଜରଏ (-0.20%)	ลดลง (-0.06%)	ରଜରଏ (-0.14%)
0.0078	ରଜରଏ (-0.06%)	ରଜରଏ (-0.09%)	ରଜରଏ (-0.26%)	ରଜରଏ (-0.03%)	ରଜରଏ (-0.14%)	เพิ่มขึ้น (0.11%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น

ในหัวข้อนี้กล่าวถึงอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นในแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น และแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นที่ชัดเจน อันเกิดจากการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่จัดระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากันแบบต่างๆ

4.3.1 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น

การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวขนานกับเชื่อนกันคลื่น พิจารณาจากการ เปลี่ยนแปลงความสูงตามแนวขนานเชื่อนกันคลื่น ซึ่งจะเป็นค่าเฉลี่ยของจุดข้อมูลตามแนวตั้งฉาก กับเชื่อนกันคลื่น เรียกว่าอัตราส่วนความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น K_p (x/y) โดย พิจารณาตลอดความยาวเชื่อนกันคลื่นด้านหลังทุกๆ 5 ซม. หรือเท่ากับขนาดเสาเข็ม ตลอดแนว เชื่อนกันคลื่นประมาณ 1 ม. หรือ 21 ตำแหน่ง จากการทดลองเชื่อนกันคลื่น 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบแรกเป็นเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (equal spacing) หรือช่องว่าง ระหว่างเสาเข็มเท่ากัน 1 กรณีศึกษา และรูปแบบที่ 2 เป็นเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็ม ไม่เท่ากัน (un-equal spacing) หรือช่องว่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน 5 กรณีศึกษา ทดลอง 4 ความซันคลื่น ได้ผลดังตัวอย่างในรูปที่ 4-11 ซึ่งสามารถแยกวิเคราะห์ในแต่ละความซันคลื่น ดังต่อไปนี้

 ตัวแทนความขันคลื่นน้อย (H_N/gT² เท่ากับ 0.0013) มีค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น K_p (x/y) กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน (V10, equal spacing) อยู่ในช่วง 0.98-1.03 ค่าเฉลี่ย 1.02 และกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสา ไม่เท่ากันมีค่า K_{P(YX)} อยู่ในช่วง 0.98-1.03, 1.00-1.06, 1.02-1.09, 0.99-1.02 และ 0.98-1.04 ค่าเฉลี่ย 1.01, 1.04, 1.05, 1.00, และ 1.01 เมื่อเป็นการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสา ขึ้มไม่เท่ากัน V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ จากรูปที่ 4-11(ก) พบว่า ทุกรูปแบบการจัดเรียงค่า K_p (x/y) ส่วนใหญ่มีค่าเกิน 1 ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น โดยมีลักษณะเส้นกราฟที่แตกต่างกันในแต่ละ ตำแหน่งของรูปแบบการจัดเรียง แสดงให้เห็นว่าที่ความชันคลื่นน้อยส่งผลต่อการเปลี่ยนลักษณะ ความสูงคลื่นตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นแต่ละรูปแบบแตกต่างกัน โดยการเปลี่ยนแปลงของค่า K_p (x/y) เป็นไปในลักษณะมากขึ้นลดลง เป็นในลักษณะพืนปลาเมื่อเปรียบเทียบค่า K_p (x/y) ใน ตำแหน่งถัดไป แต่ช่วงของการเปลี่ยนแปลงค่า K_p (x/y) ค่อนข้างแคบ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 0.97– 1.05

รูปที่ 4-11 การเปลี่ยนแปลงค่า Kี_P (y/x) ขนานกับเขื่อนกันคลื่นตามความซันคลื่น

รูปที่ 4-11 การเปลี่ย<mark>นแปลงค่า K</mark>, (y/x) <mark>ขนานกับเชื่อนกันค</mark>ลื่นตามความชันคลื่น (ต่อ)

2) ตัวแทนความขันคลื่นปานกลาง (H_v/gT² เท่ากับ 0.0031) มีค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น $\overline{K}_{p}$ (x/y) กรณีจัดเรียงช่องว่าง ระหว่างเสาเท่ากัน (V10, equal spacing) อยู่ในช่วง 1.03-1.12 ค่าเฉลี่ย 1.08 และกรณีจัดเรียง ช่องว่างระหว่างเสาไม่เท่ากันมีค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) อยู่ในช่วง 0.99-1.03, 0.99-1.05, 1.00-1.07, 1.01-1.06 และ 1.02-1.09 ค่าเฉลี่ย 1.01, 1.02, 1.03, 1.04, และ 1.06 เมื่อเป็นการจัดเรียงช่องว่าง ระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ จากรูปที่ 4-11(ข) พบว่า ค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ของทุกรูปแบบการจัดเรียงส่วนใหญ่มีค่าเกิน 1 ตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น โดยมีลักษณะ เส้นกราฟที่แตกต่างกันในแต่ละตำแหน่งของรูปแบบการจัดเรียง แสดงให้เห็นว่าที่ความชันคลื่น ปานกลางส่งผลต่อการเปลี่ยนลักษณะความสูงคลื่นตลอดแนวเขื่อนกันคลื่นแต่ละรูปแบบแตกต่าง กัน โดยการเปลี่ยนแปลงของค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) เป็นไปในลักษณะมากขึ้นลดลง เป็นในลักษณะพันปลา เมื่อเปรียบเทียบค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ในตำแหน่งถัดไปและบริเวณด้านขวาของเขื่อนกันคลื่น (มองตาม ทิศทางคลื่น) มีค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) สูงกว่าด้านซ้าย แต่ช่วงของการเปลี่ยนแปลงค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ค่อนข้าง กว้าง อยู่ในช่วง 0.98-1.12

 สัวแทนความชันคลื่นมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0047) มีค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น K_P (x/y) กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน (V10, equal spacing) อยู่ในช่วง 1.00-1.04 ค่าเฉลี่ย 1.02 และกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสา ไม่เท่ากันมีค่า K_P (x/y) อยู่ในช่วง 0.96-1.04, 0.96-1.05, 0.99-1.08, 0.99-1.05 และ 1.01-1.06 ค่าเฉลี่ย 1.02, 1.02, 1.03, 1.03, และ 1.03 เมื่อเป็นการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ จากรูปที่ 4-11(ค) พบว่า ค่า K_p (x/y) ของทุกรูปแบบการ จัดเรียงส่วนใหญ่มีค่าเกิน 1 ตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น อยู่ในช่วง 0.96-1.07 แต่เริ่มเห็นความ แตกต่างของค่า K_p (x/y) ของจัดเรียงช่องว่างไม่เท่ากันรูปแบบ V0, V2 และ V4 ซึ่งมีค่า K_p (x/y) ด้านฝั่งซ้ายต่ำกว่าด้านฝั่งขวา ส่วนรูปแบบการจัดเรียงช่องว่างไม่เท่ากันรูปแบบ V6 และ V8 รวมถึงการจัดเรียงที่ช่องว่างเท่ากันรูปแบบ V10 มีค่า K_p (x/y) ด้านฝั่งซ้ายสูงกว่าด้านฝั่งขวา

4) ตัวแทนความขันคลื่นแรงมาก (H_{k}/gT^{2} เท่ากับ 0.0047) ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น $\overline{K_{p}}$ (x/y) กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน (V10, equal spacing) อยู่ในช่วง 0.89-1.00 เฉลี่ย 0.933 และกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาไม่ เท่ากันมีค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) อยู่ในช่วง 0.85–0.97, 0.87–0.97, 0.90–1.00, 0.90–1.00 และ 0.92–1.02 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.91,0.92,0.95,0.93 และ 0.96 เมื่อเป็นการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเข็มไม่ เท่ากัน V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ จากรูป 4-8(ง) พบว่า ค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) ของทุกรูปแบบการ จัดเรียงเป็นไปในลักษณะเดียวกัน โดยค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) มีแนวโน้มลดลงเมื่อพิจารณาจากหัวเชื่อนกัน คลื่นไปยังกลางเชื่อนกันคลื่น ค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) จะลดมากที่สุดบริเวณกลางเชื่อนกันคลื่น แต่การ เปลี่ยนแปลงของค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นไม่สมมาตรกัน ซึ่งค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) ด้านฝั่งช้าย ต่ำกว่าด้านฝั่งขวา และกรณีความชันคลื่นแรงมากนี้ยังเห็นผลของการจัดเรียงแต่ละรูปแบบได้ ชัดเจนโดยค่า $\overline{K_{p}}$ (x/y) เพิ่มขึ้นเมื่อขยับช่องว่างระหว่างเสาเข็มเพิ่มขึ้นตามการจัดเรียงรูปแบบ V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยใน ทิศตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น K_p (x/y) ตามแนวขนานเชื่อนกันคลื่น มีแนวโน้มไปทิศทางเดียวกันทุก รูปแบบการจัดเรียง กล่าวคือ ความชันคลื่นน้อยถึงความชันคลื่นมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า K_p (x/y) มีลักษณะใกล้เคียงกันตลอดแนวขนานกับเชื่อนกันคลื่นทุกรูปแบบ จะ สังเกตเห็นว่าค่า K_p (x/y) ส่วนใหญ่จะมีค่ามากกว่า 1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่คาดไว้ ตั้งแต่ แรกว่า การมีเชื่อนกันคลื่นน่าจะทำให้ความสูงคลื่น ลดลง และการเปลี่ยนแปลงลักษณะของ เส้นกราฟค่อนช้างที่จะไขว้สลับกันไปมา แสดงว่า รูปแบบการจัดเรียงส่งผลต่อค่า K_p (x/y) ในช่วง ความชันคลื่นน้อยถึงมากในลักษณะที่ไม่ชัดเจน ส่วนที่ความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (x/y) มีแนวโน้มที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เมื่อเทียบกับช่วงความชันคลื่นน้อยถึง ช่วงความชันคลื่นมาก กล่าวคือ ค่า K_p (x/y) ของความชันคลื่นแรงมาก มีค่าส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่า 1 บริเวณกึ่งกลางเชื่อนกันคลื่น (-0.2 < Y < 0.2) มีค่าน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 0.85-0.95 เมื่อพิจารณาจากกึ่งกลางเชื่อนกันคลื่น (Y เท่ากับ 0) พบว่าลักษณะเส้นกราฟมีแนวโน้ม ค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ของทุกรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน คือ ฝั่ง ช้ายของเชื่อนกันคลื่น (พิจารณาจากทิศทางที่คลื่นเข้าปะทะ) มีค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ต่ำกว่าฝั่งขวาของ เชื่อนกันคลื่นประมาณ 2-7% จากรูปที่ 4-11(ง) จะเห็นได้ว่า ฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่นมีเส้นกราฟ ของรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็มเป็นแนวโน้มเดียวกันชัดเจน ในขณะที่ฝั่งช้ายเส้นกราฟค่อนข้าง สลับกันไปมา แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางกายภาพของเชื่อนกันคลื่นส่งผลต่อค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ที่ แตกต่างกัน คือ ทางฝั่งช้ายของเชื่อนกันคลื่นมีการจัดเรียงเสาเข็มแถวที่ 2 ชิดกว่าฝั่งขวา ที่ความ ชันแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) รูปแบบการขยับเสาเข็มในแต่ละเชื่อนกันคลื่นให้ผลต่อค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) ที่แตกต่างกัน โดยรูปแบบการจัดเรียงที่มีค่า $\overline{K}_{p}$ (x/y) น้อยที่สุดคือ V0, V2, V10, V6, V4 และ V8 ตามลำดับ

<u>4.3.2 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น</u>

การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น พิจารณาการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของจุดข้อมูลตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่นในแต่ละ แถว เรียกว่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวขนานเขื่อนกันคลื่น $\overline{K}_{p}(y/x)$ ใน การพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่า $\overline{K}_{p}(y/x)$ ตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น จะพิจารณาจาก ระยะทางอยู่ในช่วง 4 ถึง 10 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (X เท่ากับ 0.2 ถึง0.5 ม) จากการ ทดลองเขื่อนกันคลื่น 2 รูปแบบ และความชันคลื่น (H_N/gT²) 4 ขนาด แสดงดังตัวอย่างในรูปที่ 4-12 ซึ่งสามารถแยกวิเคราะห์การจัดเรียงในแต่ละความชันคลื่นได้ดังต่อไปนี้

 ตัวแทนความขันคลื่นน้อย (H_N/gT² เท่ากับ 0.0013) มีการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยแนวขนานเชื่อนกันคลื่น K
_P (y/x) กับระยะทางตั้งฉากกับเชื่อน กันคลื่น อยู่ในช่วง 0.98-1.06 ค่าเฉลี่ย 1.02 เมื่อเป็นการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่จัดระยะห่าง เสาเข็มเท่ากัน (V10) และค่า K
_P (y/x) อยู่ในช่วง 0.98-1.07 ค่าเฉลี่ย 1.02 เมื่อเป็นการจัดเรียง เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน จากรูป 4-12(ก) แสดงให้เห็นว่า ค่า K
_P (y/x) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระยะทางตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่นมากขึ้น โดยจะลดลงมากสุด ในตำแหน่งใกล้กับเชื่อนกันคลื่น หลังจากนั้นค่า K
_P (y/x)จะมีค่ามากขึ้นตามระยะห่างจากเชื่อนกัน คลื่นประมาณ 1 ถึง 7 เปอร์เซ็นต์

รูปที่ 4-12 การเปลี่ยนแปลงค่า K̄_P (y/x) กับ ระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ตามความชันคลื่น

รูปที่ 4-12 การเปลี่ยนแป<mark>ลงค่า K</mark>, (y/x) กับ ระยะตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น ตามความชันคลื่น (ต่อ)

3) ตัวแทนความขันคลื่นมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0047) มีการเปลี่ยนแปลงค่า K_P (y/x) กับ ระยะตั้งฉากกับเขื่อนคลื่นอยู่ในช่วง 0.96-1.07 ค่าเฉลี่ย 1.02 เมื่อเป็นการจัดเรียงที่ระยะห่าง ระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และค่า K_P (y/x) อยู่ในช่วง 0.99-1.08 ค่าเฉลี่ย 1.02 เมื่อเป็นการจัดเรียงที่ระยะห่าง จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน จากรูป 4-12(ค) แสดงให้เห็นว่าค่า K_P (y/x) มีลักษณะ ขึ้น-ลง ตามระยะห่างที่มากขึ้น แต่มีแนวโน้มค่า K_P (y/x) เพิ่มขึ้นตามระยะทางที่เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นพบว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีค่า K_P (y/x) เกิน 1

4) ตัวแทนความซันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) มีการเปลี่ยนแปลงค่า K_P (y/x) กับระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่นอยู่ในช่วง 0.91-0.95 ค่าเฉลี่ย 0.93 เมื่อเป็นการจัดเรียงที่ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และค่า K_P (y/x) อยู่ในช่วง 0.89-0.98 ค่าเฉลี่ย 0.93 เมื่อ เป็นการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน จากรูป 4-12(ง) แสดงให้เห็นว่าค่า K_P (y/x) มี แนวโน้มลดลงตามระยะทางที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการลดลงของค่า K_P (y/x) จะมีลักษณะลดลงมากบริเวณ ใกล้เขื่อนกันคลื่น จากนั้นการลงลงมีอัตราลดลงเมื่อระยะห่างจากเขื่อนกันคลื่นมากขึ้น นอกจากนี้ ที่ความชันคลื่นนี้ยังแสดงให้เห็นว่ามีค่า K_P (y/x) น้อยกว่า 1 ทุกระยะห่างจากเขื่อนกันคลื่น

จะเห็นว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ย ในแนวขนานเขื่อนกันคลื่น K
_p (y/x) กับระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่นของการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่นในแต่ละรูปแบบมีลักษณะการเปลี่ยนแปลง ค่า K
_p (y/x) ไปเป็นทิศทางเดียวกันทุกความชัน คลื่น กล่าวคือ กรณีความชันคลื่นน้อยถึงมาก (H_k/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ในบริเวณ พื้นที่ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น ค่า K
_p (y/x) ส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 ส่วนความชันคลื่น (H_k/gT² อยู่ ในช่วง 0.0047 ถึง0.0078) ค่า K
_p (y/x) มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่า เมื่อมีเขื่อนกันคลื่น (H_k/gT² อยู่ ในช่วง 0.0047 ถึง0.0078) ค่า K
_p (y/x) มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่า เมื่อมีเขื่อนกันคลื่นความสูงคลื่น เปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ลดลงตามระยะทางขนานกับเขื่อนกันคลื่น เมื่อเป็นความชันคลื่นแรง มากเท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงตามระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น พบว่าค่า K
_p (y/x) มีความสัมพันธ์กับระยะห่างตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่นโดยค่า K
_p (y/x) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อระยะห่างจากเขื่อนกันคลื่นมากขึ้น

4.4 ผลของความชั้นคลื่น

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การศึกษาในเรื่องการส่งผ่านคลื่นของการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่นแบบเสาเข็ม นอกจากรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็ม จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น ยังมีผลของความสูงคลื่น (H_N) และคาบคลื่น (T) ที่ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ที่นิยมนำมาพิจารณาประสิทธิภาพของเขื่อนกันคลื่น ซึ่ง การพิจารณาค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P) จึงขึ้นอยู่กับคามสูงคลื่น (H_N), คาบ คลื่น (T) และค่าแรงโน้มถ่วงของโลก (g) ซึ่งสามารถนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรไร้ มิติ ดังสมการที่ 4-5

$$K_{\rm P} = f\left[\frac{H_{\rm N}}{gT^2}\right] \tag{4-5}$$

โดย K_P คืออัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น และ H_N/gT² คือ ค่าความชันคลื่น อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่น ที่มี รูปแบบจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (rectangular) 1 กรณีศึกษา และไม่เท่ากันรูปแบบ ต่างๆ (unequally-spaced) 5 กรณีศึกษา (V0, V2, V4, V6 และ V8) เพื่อให้ผลการศึกษามีความ ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงทดลองความชันคลื่นทั้ง 4 ขนาด ความสัมพันธ์ของความชันคลื่นที่มีต่อรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นรูปแบบต่างๆ ตาม ทิศทางขนานกันคลื่น ดังรูปที่ 4-13 ซึ่งผลของความชันคลื่นตามทิศทางขนานกับเขื่อนกันคลื่น ได้ พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น K̄_p (x/y) ตลอดความยาวเขื่อนกันคลื่น สามารถแยกวิเคราะห์ผลของความชันคลื่นต่อการจัดเรียง แต่ละรูปแบบดังนี้

การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากันรูปแบบ V0 จากรูป 4-13(ก)
 พิจารณาค่า K
_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น พบว่า ตัวแทนความชันคลื่นน้อยถึงตัวแทนความชัน
 คลื่นมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0047 ถึง 0.0078) ค่า K
_p (x/y) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปใน
 ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ลักษณะเส้นกราฟไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตลอดแนวคลื่นกันคลื่น ค่า
 K
_p (x/y) ส่วนใหญ่มีค่าอยู่ใกล้ 1 และมากกว่า 1 ไม่เกิน 5% แต่เมื่อพิจารณาความชันคลื่นอื่นที่ทดลอง
 (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K
_p (x/y) มีแนวโน้มลดลงแตกต่างจากความชันคลื่นอื่นที่ทดลอง
 อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ค่า K
_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นอยู่ในช่วง 0.85 – 1.02 มีลักษณะ
 การลดลงบริเวณตรงกลางเชื่อนกันคลื่นมากที่สุด เมื่อพิจารณาแบ่งครึ่งกึ่งกลางเชื่อนกันคลื่น (Y
 เท่ากับ 0) พบว่าฝั่งขวาของเคลื่อนกันคลื่นมีค่า K
_p (x/y) สูงกว่าฝั่งซ้ายเล็กน้อย (ตามทิศทางคลื่น
 เข้าปะทะของเชื่อนกันคลื่น) ประมาณ 1 ถึง 3 เปอร์เซ็นต์

2) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V2 จากรูปที่ 4-13 (ข) เมื่อพิจารณาค่า K_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นพบว่า ตัวแทนความชันคลื่นน้อยถึงความชัน คลื่นมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า K_p (x/y) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปใน ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ค่า K_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นส่วนใหญ่มีค่าอยู่ใกล้ 1 และ มากกว่า 1 ส่วนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (x/y)อยู่ในช่วง 0.87 – 1.02 มีการลดลง แตกต่างจากความชันคลื่นอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ค่า K_p (x/y)อยู่ในช่วง 0.87 มากว่า 1 ส่วนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (x/y)อยู่ในช่วง 0.87 – 1.02 มีการลดลง แตกต่างจากความชันคลื่นอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ค่า K_p (x/y) ส่วนใหญ่ที่ต่ำกว่า 1 และลดลงมากที่สุดบริเวณกึ่งกลางเชื่อนกันคลื่น และเมื่อพิจารณาการแบ่งครึ่งกึ่งกลางเชื่อนกัน คลื่น (Y เท่ากับ 0) พบว่าฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่นมีค่าสูงกว่าฝั่งซ้ายเล็กน้อย ประมาณ 1 ถึง 3 เปอร์เซ็นต์

รูปที่ 4-13 ผลของความชันคลื่นต่อการเปลี่ยนแปลงค่า K̄_P (x/y) ตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น

รูป 4-13 ผลของความชั้นคลื่นต่อการเปลี่ยนแปลงค่า K̄_P (x/y) ตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น (ต่อ)

3) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V4 จากรูปที่ 4-13 (ค) เมื่อพิจารณาค่า K_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น พบว่า ตัวแทนความชันคลื่นน้อยถึงความชัน คลื่นมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า K_p (x/y) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปใน ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ค่า K_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นส่วนใหญ่จะมีค่าอยู่ใกล้ 1 และ มากกว่า 1 ส่วนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (x/y) มีการลดลงแตกต่าง จากความชันคลื่นอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ค่า K_p (x/y) อยู่ในช่วง 0.9–1.04 บริเวณกึ่งกลางเชื่อนกัน คลื่น (Y อยู่ในช่วง -0.2 ถึง 0.2 ม.) มีค่า K_p (x/y) ต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาบริเวณหัวของเชื่อนกัน คลื่นทั้งสองฝั่งพบว่า ฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่น มีค่า K_p (x/y) สูงกว่าฝั่งซ้ายเล็กน้อยประมาณ 1 ถึง 4 แปอร์เซ็นต์

4) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V6 จากรูปที่ 4-13(ง) เมื่อพิจารณาค่า K_p (x/y)ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น พบว่า ค่า K_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น เริ่ม มีความแตกต่างกันในแต่ละตัวแทนความชันคลื่น กล่าวคือ ลักษณะของเส้นกราฟ เริ่มแยกออก จากกันแสดงให้เห็นค่า K_p (x/y)ในแต่ละเส้นความชันคลื่นอย่างชัดเจน เส้นกราฟไม่ทับสลับไขว้ไป มา เหมือนรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นก่อนหน้านี้ (V0, V2, และ V4) สังเกตเห็นค่าที่ความชัน คลื่นน้อย (H_k/gT² เท่ากับ 0.0013) ค่า K_p (x/y) มีค่าอยู่ใกล้ 1 ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น ส่วนความ ชันคลื่นข่องปานกลางถึงมาก ค่า K_p (x/y) ตลอดแนวแข่อนกันคลื่น ส่วนความ สันคลื่นแรงมาก (H_k/gT² เท่ากับ 0.0013) ค่า K_p (x/y) ตลอดแนวแข่อนกันคลื่น มีค่ามากกว่า 1 ประมาณ 1ถึง 6 แปอร์เซ็นต์ ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น ส่วนความชันคลื่นอื่น กล่าวคือ ค่า K_p (x/y) มีลักษณะแตกต่างจากความชันคลื่นอื่น กล่าวคือ ค่า K_p (x/y) ส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 ยกเว้นบริเวณ ฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่น (Y<0.4) ค่า K_p (x/y) มีค่ามากกว่า 1 แตกต่างจากผั่งช้าย หรือกล่าวได้ว่า เมื่อพิจารณาจากกิ่งกลางของเชื่อนกันคลื่น (Y<0.4) ก่า K_p (x/y) มีค่ามากกว่า 1 แตกต่างจากผั่งช้าย หรือกล่าวได้ว่า เมื่อพิจารณาคากกิ่งกลางของเชื่อนกันคลื่นที่อนกันคลื่นทางฝั่งขวาจะมีค่า K_p (x/y) มากกว่าฝั่ง ข้ายประมาณ 1 ถึง 7 แปอร์เซ็นต์

5) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V8 จากรูปที่ 4-13(จ) พบว่า ค่า K¯_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น มีความแตกต่างกันในแต่ละความชันคลื่นอย่างชัดเจน กล่าวคือ ค่า K¯_p (x/y) ที่ตัวแทนความชันคลื่นปานกลางมีค่ามากที่สุด รองลงมาคือ ความชันคลื่น แรงรองลงมาคือ ความชันคลื่นมาก และค่า K¯_p (x/y) น้อยที่สุดคือ ความชันคลื่นแรงมาก เมื่อเทียบ ในแต่ละความชันคลื่น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความชันคลื่นในช่วงน้อยถึงมากพบว่า ค่า K¯_p (x/y)มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ค่า K¯_p (x/y) มีค่ามากกว่า 1 ตลอดแนวเชื่อนกัน คลื่น ประมาณ 1 ถึง 8 แปอร์เซ็นต์ ส่วนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ส่วนใหญ่ค่า K¯_p (x/y) มีค่าน้อยกว่า 1 ยกเว้นตั้งแต่ Y น้อยกว่า -0.3 ม. จนกระทั่งถึงหัวเชื่อนกันคลื่นฝั่งขวา ค่า K¯_p (x/y) อยู่ในช่วง 1–1.06 และมากกว่าฝั่งซ้ายประมาณ 3 ถึง 9 เปอร์เซ็นต์ 6) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน (equal spacing) รูปแบบ V10 จากรูปที่ 4-13(ฉ) พบว่า ค่า K
_p (x/y) ของความชันคลื่นช่วงน้อยถึงมาก (H_N/gT² อยู่ใน 0.0013 ถึง 0.0047) มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ ค่า K
_p (x/y) ตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นมีค่ามากกว่า 1 ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 มีค่า K
_p (x/y) ล้อกันไปตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นมีค่ามากกว่า 1 ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 มีค่า K
_p (x/y) ล้อกันไปตลอดแนวเชื่อนกันคลื่นมีค่ามากกว่า 1 ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 มีค่า K
_p (x/y) ล้อกันไปตลอดแนวเชื่อนกันไม่แตกต่าง กัน (หรือกล่าวได้ว่า ค่า K
_p (x/y) มีความสม่ำเสมอตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น) ซึ่งแตกต่างจากความ ชันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² เท่ากับ 0.0031) ถึงแม้ค่า K
_p (x/y) จะมีมากกว่า 1 เหมือนกัน แต่มี ความแตกต่างกันคือ ค่า K
_p (x/y) บริเวณฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่นค่อยๆ ลดน้อยลงจนถึงหัวเชื่อนกันคลื่นฝั่ง ซ้าย ส่วนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) พบว่า ค่า K
_p (x/y) บริเวณกึ่งกลางเชื่อน กันคลื่นลดลงมากที่สุดเป็นแอ่งเหมือนกันกระทะ แล้วค่า K
_p (x/y) ค่อยๆมากขึ้นจนกระทั่งสุดขอบ เชื่อนกันคลื่นกั้ง 2 ฝั่งในลักษณะที่ค่า K
_p (x/y) ของทั้ง 2 ฝั่งตางกันเล็กษณะที่ค่า K
_p (x/y) ของทั้ง 2 ฝั่งต่างกันเล็กน้อย

จากผลการทดลองเมื่อพิจารณาผลความขันคลื่นพบว่า ความขันคลื่นมีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น คลื่นในแนวขนานและกับเขื่อนกันคลื่น K_p (x/y) เป็นไปในแนวโน้ม เดียวกันทุกรูปแบบการจัดเรียง กล่าวคือ ที่ความขันคลื่นน้อยถึงความขันคลื่นมาก(H_N/gT² อยู่ ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า K_p (x/y) มีค่ามากกว่า 1 และมีค่าที่ค่อนข้างสม่ำเสมอกันตลอด แนวเชื่อนกันคลื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาแยกฝั่งช้ายและฝั่งขวาเชื่อนกัน คลื่น ส่วนความขันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (x/y) มีค่าน้อยกว่า 1 โดยบริเวณ กึ่งกลางเชื่อนกันคลื่นมีค่าน้อยที่สุด (Y อยู่ในช่วง -0.2 ถึง 0.2 ม.) นอกจากนี้เมื่อความชันคลื่น ในช่วงน้อยถึงมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า K_p (x/y) มีลักษณะใกล้เคียงกันทุก รูปแบบตลอดความยาวเชื่อนกันคลื่น ยกเว้นที่ความชันคลื่นปานกลางในรูปแบบการจัดเรียงที่ ช่องว่างเสาเท่ากันมีค่า K_p (x/y)แตกต่างในลักษณะที่มากกว่าตำแหน่งเดียวกันที่ค่าความชันคลื่น อื่นอย่างเห็นได้ชัด และมีค่ามากกว่าที่ความชันคลื่นแรงมาก แสดงว่าค่า K_p (x/y)ตามทิศทาง ขนานกันเชื่อนกันคลื่นมีแนวโน้มลดลงตามความชันคลื่นที่เพิ่มขึ้น

4.4.2 ผลความชันคลื่นตามทิศทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น

ความสัมพันธ์ของความชันคลื่นที่มีต่อการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นรูปแบบต่างๆ ตามทิศทาง ตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ดังรูปที่ 4-14 ผลของความชันคลื่นตามทิศทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น รูปแบบต่างๆ พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนความสูงคลื่นในแนวขนานกับเขื่อนกัน คลื่น K_p (y/x) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของจุดข้อมูลตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างตั้งฉากกับ เขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างจากขอบเขื่อนกันคลื่น 4, 5, 8 และ 10 เท่าของขนาดเสาเข็ม หรือ ประมาณ 0.2, 0.3, 0.4 และ 0.5 ม. ตามลำดับ สามารถแยกวิเคราะห์ผลของความชันคลื่นต่อการ จัดเรียงแต่ละรูปแบบดังนี้

การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน รูปแบบ V0 รูปที่ 4-14(ก)
 เมื่อพิจารณาค่า K_p (y/x) ตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น พบว่าค่า K_p (y/x) ในความชันคลื่นช่วง
 น้อยถึงมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) มีลักษณะเส้นกราฟไขว้สลับกันไปมาตาม
 ระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น แต่ก็มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน คือค่า K_p (y/x) ส่วนใหญ่มากกว่า
 1 ในขณะที่ความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (y/x) มีค่าน้อยกว่า 1 ตลอด
 ระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดเรียงแบบ V0 ค่า K_p (y/x) มี

2) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V2 รูปที่ 4-14(ข)
 เมื่อพิจารณาค่า K_p (y/x) พบว่า ค่า K_p (y/x) ในความชันคลื่นช่วงน้อยถึงมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง
 0.0013 ถึง 0.0047) มีลักษณะไขว้สลับกันไปมา ตามระยะห่างตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น โดย
 เฉพาะที่ความชันเท่ากับ 0.0031 และ 0.0047 มีลักษณะเส้นกราฟไขว้กันขึ้นลงตามระยะทางตั้ง
 ฉากกับเชื่อนกันคลื่น แสดงว่า ความชันคลื่นไม่มีความสัมพันธ์กับระยะทางตั้งฉาก แต่มีแนวโน้ม
 ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ค่า K_p (y/x) ส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 ในขณะที่ความชันคลื่นแรงมาก
 (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) ค่า K_p (y/x) มีค่าน้อยกว่า 1 ตลอดระยะทางตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น

3) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V4 รูปที่ 4-14(ค) เมื่อพิจารณาค่า K_p (y/x) พบว่า ค่า K_p (y/x) ในความชันคลื่นช่วงน้อยถึงมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) มีลักษณะไขว้สลับกันไปมา ตามระยะห่างตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น จากรูป 4-14(ค) ชี้ให้เห็นว่า ค่าความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 นั้นลักษณะเส้นกราฟไขว้กันไป ตลอดระยะทางตั้งฉาก แต่ก็ไปตัดค่า K_p (y/x) ของความชันคลื่นน้อย (H_N/gT² เท่ากับ 0.0013) แสดงว่า ความชันคลื่นไม่มีความสัมพันธ์กับระยะทางตั้งฉาก แต่มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียว คือ ค่า K_p (y/x) ส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 แต่เมื่อพิจารณาความชันคลื่นเท่ากับ 0.0078 ค่า K_p (y/x) มี ค่าน้อยกว่า 1 และค่า K_p (y/x) ลดลงตามระยะทางที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดเรียง แบบ V4 ค่า K_p (y/x) มีแนวโน้มลดลงเมื่อความชันคลื่นเพิ่มมากขึ้น

รูปที่ 4-14 การเปลี่ยนแปลงค่า K̄_P (y/x) กับระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น

รูปที่ 4-14 การเปลี่ยนแปลงค่า K_P (y/x) กับระยะตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น (ต่อ)

4) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเลาไม่เท่ากัน รูปแบบ V6 รูปที่ 4-14(ง) เมื่อพิจารณาค่า K_p (y/x) พบว่า ความชันคลื่นส่งผลต่อค่า K_p (y/x) ตามแนวตั้งฉากกับเชื่อนกัน คลื่นค่อนข้างชัดเจน ลักษณะการลดลงของค่า K_p (y/x) ในแต่ละระยะตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น พบว่า ไม่ได้ลดตามขนาดของแรงของความชันคลื่น กล่าวคือ ความชันคลื่นปานกลาง (H_n/gT² เท่ากับ 0.0031) มีค่า K_p (y/x) มากที่สุด รองลงมาคือ ความชันคลื่นมาก (H_n/gT² เท่ากับ 0.0047) ถัดมา คือ ความชันคลื่นน้อย (H_n/gT² เท่ากับ 0.0013) และความชันคลื่นแรงมาก (H_n/gT² เท่ากับ 0.0047) ถัดมา คือ ความชันคลื่นน้อย (H_n/gT² เท่ากับ 0.0013) และความชันคลื่นแรงมาก (H_n/gT² เท่ากับ 0.0078) และเมื่อพิจารณาความชันคลื่นในช่วงน้อยถึงมาก พบว่า ค่า K_p (y/x) มีค่าเกิน 1 ในขณะ ที่ลักษณะเส้นกราฟค่อนข้างเป็นแนวโน้มเดียวกัน คือค่า K_p (y/x) มีแนวโน้มลดลงเมื่อระยะห่าง จากเชื่อนกันคลื่นมากขึ้นทุกรูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 พบว่าลักษณะเส้นกราฟค่อนข้างเป็นการเส้นกราฟค่อนข้างเป็นบบ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 พบว่าลักษณะเส้นกราฟค่อนข้างเป็นการเส้นกราฟค่อนข้างเป็นเนวโน้มเดียวกัน คือค่า หระเห็นว่า ความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 พบว่าลักษณะเส้นกราฟค่อนข้างเป็นเบา แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า ความชันคลื่นเท่ากับ

5) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเลาไม่เท่ากัน รูปแบบ V8 รูปที่ 4-14(จ) เมื่อพิจารณาค่า K¯_p (y/x) ตามแนวตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น พบว่า ความชันคลื่นส่งผลต่อค่า K¯_{P(XY)} ตามแนวตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่น กล่าวคือ ค่า K¯_p (y/x) ลดลงตามความชันคลื่นที่เพิ่มขึ้น แต่การ ลดลงของค่า K¯_p (y/x) ไม่ได้เป็นไปตามลำดับความแรงของความชันคลื่น โดยความชันคลื่นปาน กลาง (H_N/gT² เท่ากับ 0.0031) มีค่า K¯_p (y/x) ตามระยะทางตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่นมากที่สุด และ มีความชันคลื่นแรงมากที่สุด (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) จะมีค่า K¯_p (y/x) ต่ำที่สุด ส่วนความชันคลื่น เท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 มีค่า K¯_p (y/x) ค่อนช้างใกล้เคียงกัน คือ น้อยกว่าความชันคลื่นปาน กลาง แต่มากกว่าความชันคลื่นแรงมาก

6) การจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน (equal spacing)รูปแบบV10 รูปที่ 4-14(a) เมื่อพิจารณาค่า K¯_p (y/x) พบว่า ความชันคลื่นส่งผลต่อค่า K¯_p (y/x) ตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกัน คลื่น กล่าวคือ ค่า K¯_p (y/x) ลดลงตามความชันคลื่นที่เพิ่มขึ้น แต่การลดลงของค่า K¯_p (y/x) ไม่ได้ เป็นไปตามลำดับความแรงของความชันคลื่น โดยความชันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² เท่ากับ 0.0031) มีค่า K¯_p (y/x) มากที่สุด และความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) จะมีค่า K¯_p (y/x) ต่ำสุดตลอดระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ส่วนความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 และ 0.0047 มีลักษณะเส้นกราฟไขว้สลับกันไปมาอยู่ระหว่างความชันคลื่นปานกลางและความชันคลื่น แรงมาก

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ความซันคลื่นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสูง คลื่น ตามทิศทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น K_p (y/x) ในทุกรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นไปใน ทิศทางเดียวกัน คือ ที่ความชันคลื่นน้อยถึงความชันคลื่นมาก (H_N/gT² อยู่ในช่วง 0.0013 ถึง 0.0047) ค่า $\overline{K}_{p}$ (y/x) มีแนวโน้มมากกว่า 1 จากรูป 4-14 จะเห็นว่าเส้นความซันคลื่นน้อยถึงมาก ของทุกรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น มีค่า $\overline{K}_{p}$ (y/x) ไขว้สลับกันไปมาตามระยะห่างตั้งฉากกับ เขื่อนกันคลื่น แสดงให้เห็นว่า ความซันคลื่นในช่วงน้อยถึงมาก ข้อมูลค่อนข้างมีความผันผวนยากที่ จะสรุปได้อย่างชัดเจนว่าผลของความซันคลื่นส่งผลอย่างไรต่อระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ทราบเพียงแต่ว่าความซันคลื่นปานกลางจะมีค่า $\overline{K}_{p}$ (y/x) มากกว่าความซันคลื่นน้อยและความซัน คลื่นมาก โดยที่ความชันคลื่นน้อยและความชันคลื่นมากมีค่า $\overline{K}_{p}$ (y/x) ใกล้เคียงกันแต่ก็ยัง มากกว่า 1 ตลอดระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น

<u>4.4.3 ผลความชันคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่</u>

การศึกษาผลของความชันคลื่นที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกัน คลื่นโดยรวมหรือเป็นค่าเฉลี่ยทั้งพื้นที่ จะพิจารณาในรูปแบบของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ $\overline{K}_{p}$ (A) ซึ่งได้จากการหาค่าเฉลี่ยข้อมูลอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ $\overline{K}_{p}$ (y/x) ในพื้นที่ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น จากการทดลองเขื่อนกัน คลื่น 2 รูปแบบ 6 กรณีศึกษา และทดลองความชันคลื่น (H_N/gT²) 4 ค่า โดยได้ผลการทดลองดังรูป ที่ 4-15

จากรูปที่ 4-15 แสดงค่า $\overline{K}_{p}$ (A) ทั้งพื้นที่ด้านหลังเชื่อนกันคลื่นในกรณีศึกษา V0, V2, V4, V6, V8 และ V10 กับค่าความชันคลื่น (H_N/gT^2) พบว่า การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ช่องว่างเสาไม่ เท่ากัน รูปแบบ V0 มีค่า $\overline{K}_{P(A)}$ เท่ากับ 1.005, 1.006, 1.016 และ 0.908 เฉลี่ยเท่ากับ 0.98 รูปแบบ V2 มีค่า $\overline{K}_{P(A)}$ เท่ากับ 1.022, 1.016 และ 0.920 เฉลี่ยเท่ากับ 1.00 รูปแบบ V4 มีค่า $\overline{K}_{P(A)}$ เท่ากับ 1.044, 1.022, 1.016 และ 0.920 เฉลี่ยเท่ากับ 1.00 รูปแบบ V4 มีค่า $\overline{K}_{P(A)}$ เท่ากับ 1.045, 1.033, 1.030 และ 0.946 เฉลี่ยเท่ากับ 1.01 รูปแบบ V6 มีค่า $\overline{K}_{p}$ (A) เท่ากับ 1.001, 1.040, 1.025 และ 0.930 เฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และรูปแบบ V8 มีค่า $\overline{K}_{p}$ (A) เท่ากับ 1.009, 1.056, 1.033 และ 0.958 เฉลี่ยเท่ากับ 1.01 ส่วนการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ช่องว่างเสาเท่ากัน รูปแบบ V10 มีค่า $\overline{K}_{P(A)}$ เท่ากับ 1.017, 1.076, 1.023 และ 0.933 เฉลี่ยเท่ากับ 1.01 เมื่อความชัน คลื่นเท่ากับ 0.0013, 0.0031, 0.0047, และ 0.0078 ตามลำดับ

รูปที่ 4-15 ผลของความชันคลื่น

รูปที่ 4-15ผลของความชันคลื่น (ต่อ)

รูปที่ 4-15 ผลของความชันคลื่น (ต่อ)

จากผลการทดลองสามารถแบ่งลักษณะของการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ $\overline{K}_{p}$ (A) ได้ 2 ลักษณะ คือ 1) ค่า $\overline{K}_{p}$ (A) มีแนวโน้มลดลง ตามความชันคลื่นที่มากขึ้น ได้แก่รูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่มีระยะห่างเสาไม่เท่ากัน รูปแบบ V2 และ V4 และ 2) ค่า $\overline{K}_{p}$ (A) มีแนวโน้มลดลงตามความชันคลื่นที่มากขึ้น แต่จะมี ลักษณะการลดลงของค่า $\overline{K}_{p}$ (A) พิเศษที่ความชันคลื่นปานกลางมีค่า $\overline{K}_{p}$ (A) มากกว่าความชัน คลื่นน้อยและมากอยู่ประมาณ 1 ถึง 6 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ลักษณะกราฟเหมือนมีช่วงของความชัน คลื่นที่ทำให้เกิดการวกกลับของค่า $\overline{K}_{p}$ (A) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของเมธาฤทธิ์ แนมสัย (2552) ที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน ดังแสดงในรูปที่ 4-12(ซ) จะเห็นได้ว่าในช่วงของ ความชันคลื่นตั้งแต่ 0.003 ถึง 0.006 จะเป็นช่วงที่ค่า $\overline{K}_{p}$ (A) มีแนวโน้มวกกลับเช่นเดียวกัน แต่ค่า $\overline{K}_{p}$ (A) ต่ำกว่าการทดลองนี้ น่าจะเกิดจากความยาวของเขื่อนกันคลื่นที่ยาวกว่าประมาณ 2 เท่า ซึ่งลักษณะของกราฟเช่นนี้เกิดขึ้นกับการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นรูปแบบ V0, V6, V8 และ V10

อย่างไรก็ตามเมื่อมองในภาพรวมแล้วสามารถสรุปได้ว่า ค่า K_P (A) มีแนวโน้มลดลงเมื่อ ความขันคลื่นมากขึ้นทุกรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นทั้งที่จัดระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน และจัดระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน โดยการลดลงของค่า K_P (A) มีอัตราเพิ่มขึ้นเมื่อความ ขันคลื่นเพิ่มขึ้น หรือกล่าวได้ว่า ค่า K_P (A) มีการเปลี่ยนแปลงมากในช่วงความชันคลื่นปานกลาง ถึงความชันคลื่นแรงมาก แต่เมื่อพิจารณาในช่วงความชันคลื่นน้อยถึงปานกลางพบว่า มีอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงค่า K_P (A) มีลักษณะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณ 1 ถึง 6 เปอร์เซ็นต์ จะได้เห็นว่า ลักษณะของเส้นกราฟมีการเปลี่ยนแปลงความลาดชันค่อนข้างชัดเจนในแต่ละช่วงความชันคลื่น แสดงว่า ความชันคลื่นมีผลต่อค่า K̄_p (A) ในแต่ละรูปแบบการจัดเรียงอย่างมีนัยสำคัญ

4.5 ผลการเปรียบเทียบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น

เนื่องจากการจัดเรียงเสาเข็มมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น ดังนั้นใน หัวข้อนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P) ของการจัดเรียงเขื่อน กันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน 5 รูปแบบ (V0, V2, V4, V6 และ V8) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาครั้งนี้ โดยศึกษาผลของการ จัดเรียงเสาเข็มตามทิศทางขนานเขื่อนกันคลื่น ซึ่งจะพิจารณาจากค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น K_P (x/y) ประกอบ ร่วมกับการพิจารณาจากค่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ K_P (A) ดังแสดงในรูปที่ 4-16 สำหรับความ ชันคลื่นอื่น แสดงใน ภาคผนวก ง-14 ถึง ง-16

 1) ตัวแทนความขันคลื่นน้อย (H_k/gT² เท่ากับ 0.0031) (รายละเอียดแสดงใน ภาคผนวก ง) พบว่า รูปแบบการจัดเรียงก่อให้เกิดความแตกต่างตลอดแนวเขื่อนกันคลื่น ค่า K
_p (x/y)ของรูปแบบการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน ค่อนข้างที่จะล้อกันไปกับ ค่า K
_p (x/y) ของรูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน เมื่อพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งพื้นที่ K
_p (A)(รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง) ของการจัดเรียงที่ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเท่ากับ -1.14, 2.69, 2.83, -1.52 และ -0.75 เมื่อเป็นการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากันรูปแบบ V0, V2, V4, V6 และ V8 ตามลำดับ นอกจากนี้มีการพิจารณาการกระจายตัวของข้อมูลพบว่า การจัดเรียงที่ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) จะมีค่าการกระจายตัวเท่ากับ 0.012 ในขณะที่เป็นการ จัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน มีค่าการกระจายตัวเท่ากับ 0.014, 0.014, 0.017, 0.008 และ 0.016 ตามลำดับ

2) ตัวแทนความขันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² เท่ากับ 0.0031) (รายละเอียดแสดงใน ภาคผนวก ง) พบว่า รูปแบบการจัดเรียงก่อให้เกิดความแตกต่างตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น ค่า K̄_p (x/y)ของรูปแบบการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากันมีค่า K̄_p (x/y) น้อยกว่า รูปแบบ การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน เมื่อพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ทั้งพื้นที่ K̄_p (A)(รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง) ของการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็ม เท่ากัน (V10) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเท่ากับ -6.5, -5.04, -4.02, -3.34 และ -1.87 ตามลำดับของรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็มที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน นอกจากนี้ค่าการ กระจายตัวของข้อมูลพบว่า การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) จะมีค่าการ กระจายตัวเท่ากับ 0.030 ในขณะที่เป็นการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน มีค่าการ กระจายตัวเท่ากับ 0.011, 0.016, 0.020, 0.0012 และ 0.018 ตามลำดับ 3) ตัวแทนความชันคลื่นแรง (H_h/gT² เท่ากับ 0.0047) พบว่า รูปแบบการจัดเรียงก่อให้เกิด ความแตกต่างตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง) ข้อมูลค่า K_p (x/y)ของ รูปแบบการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากันและระยะห่างระหว่างเสาเท่ากันแตกต่างกันไม่ เกิน ± 5 เปอร์เซ็นต์ ในแต่ละจุดตามแนวขนานกับเชื่อนกันคลื่น ในขณะที่การจัดเรียงรูปแบบ V6 และ V8 ถึงค่า K_p (x/y) แตกต่างแต่ก็เพิ่มขึ้นและลดลงไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดแนวเชื่อนกัน คลื่น เมื่อพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งพื้นที่ K_p (A) ของการจัดเรียงที่ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) (รายละเอียดภาคผนวก ง) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเท่ากับ-0.64, -0.70, 0.70, -0.20 และ 1.02 ตามลำดับ ของรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็มที่ระยะห่างระหว่าง เสาไม่เท่ากัน นอกจากนี้ค่าการกระจายตัวของข้อมูลพบว่า การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็ม เท่ากัน (V10) จะมีค่าการกระจายตัวเท่ากับ 0.014 ในขณะที่เป็นการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่าง เสาเข็มไม่เท่ากัน มีค่าการกระจายตัวเท่ากับ 0.026, 0.027, 0.026, 0.0021 และ 0.014 ตามลำดับ

4) ตัวแทนความชันคลื่นแรงมาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078) พบว่า รูปแบบการจัดเรียง ก่อให้เกิดความแตกต่างตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ 4-16 เมื่อพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งพื้นที่ K_P (A) ของการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) (รายละเอียดภาคผนวกง) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเท่ากับ -2.76, -1.40, 1.40, -0.31 และ 2.6 ตามลำดับของรูปแบบการจัดเรียงเสาเข็มที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน นอกจากนี้ค่าการ กระจายตัวของข้อมูลพบว่า การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) จะมีค่าการ กระจายตัวเท่ากับ 0.036 ในขณะที่เป็นการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน มีค่าการ กระจายตัวเท่ากับ 0.036, 0.031, 0.033, 0.0029 และ 0.037 ตามลำดับ

จากข้อมูล พบว่า ผลการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น มีค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นในแต่ละตำแหน่งตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น $\overline{K}_{p}$ (A) แตกต่างกันระหว่างการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากันและไม่เท่ากัน และจาก การทดสอบทางสถิติ t-test ดังตารางที่ 4 ของ 2 ชุดข้อมูลค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงในแต่ละ ตำแหน่งของเขื่อนกันคลื่น ($\overline{K}_{p}$ (x,y)) รวม 624ข้อมูล/1ชุด ที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่ เท่ากันกับเท่ากันที่ความชันคลื่นต่างๆ พบว่า ที่ความเชื่อมั่น 95% รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น ที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน V4 และ V6 เท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยของชุดข้อมูลไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญกับการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน

รูปแบบ/ค่าความเชื่อมั่น	ความชัน (H _N /gT ²	คลื่นน้อย = 0.0013)	ความชันคลื่นปานกลาง (H _N /gT ² = 0.0031)		ความชันคลื่นแรง (H _N /gT ² = 0.0047)		ความชันคลื่นแรงมาก (H _N /gT ² = 0.0078)	
	90%	95%	90%	95%	90%	95%	90%	95%
V0	0	1	0	0	0	0	1	1
V2	0	0	0	0	0	1	1	1
V4	0	1	0	0	0	1	1	1
V6	0	1	0	0	1	1	1	1
V8	1	0	0	0	0	0	1	1

ตารางที่ 4-4 ผลวิเคราะห์ทางสถิติ t-test เปรียบเทียบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากันกับการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน (V10)

* 0 คือ การตั้งสมมุติฐานให้ยอมรับค่าเฉลี่ยของชุดข้อมูล ค่า K_P(X/Y) 2 ชุด แตกต่างกัน 1 คือ การตั้งสมมุติฐานให้ยอมรับค่าเฉลี่ยของชุดข้อมูล ค่า K_P(X/Y) 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

ส่วนที่ความเชื่อมั่น 90% การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากันและไม่เท่ากัน นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นความชันคลื่นแรงมากเท่านั้นที่ผลของการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ลักษณะการแตกต่างกันของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ย ในพื้นที่เฉลี่ยด้านหลังเชื่อนกันคลื่น $\overline{K}_{p}$ (A) ในแต่ละความชันคลื่น ดังรูปที่ 4-17 พบว่า การจัดเรียง เชื่อนกันคลื่นมีค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ด้านหลังเชื่อนกันคลื่น $\overline{K}_{p}$ (A) เพิ่มขึ้นในลักษณะคงที่คล้ายจะเป็นเส้นตรง เมื่อเป็นความชันคลื่นปานกลางถึงแรง โดยมี ลักษณะเพิ่มขึ้น ตามรูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มต้นที่ 1 ต่อขนาด ของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (S₁/D) เพิ่มขึ้น จาก S₁/D เท่ากับ 0 จนกระทั่ง S₁/D เท่ากับ 1 ซึ่ง จากรูปจะเห็นว่าลักษณะของข้อมูลมีเส้นความชันที่ขนานกัน แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดเรียงมี ความสัมพันธ์คล้ายกัน ในขณะที่ความชันคลื่นน้อย พบว่า ค่า $\overline{K}_{p}$ (A) ในแต่ละรูปแบบไม่มีแนวโน้ม ในชุดการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น เพิ่มขึ้นมากบ้างน้อยบ้าง ส่วนที่ความชันคลื่นแรงมาก นั้น ก็จะมี ลักษณะการเปลี่ยนแปลงคล้ายกับ ความชันคลื่นน้อย กล่าวคือ ในชุดการจัดเรียง มีการ เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะสลับพันปลา แต่ก็มีแนวโน้มไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นตามรูปแบบการ จัดเรียง

รูปที่ 4-17 ผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น

ตาราง 4-5 สรุปผลการทดลอง

ความชั้นคลื่น/แบบจำลอง	V0	V2	V4	V6	V8	V10
			Wave	height		•
0.0013	เพิ่มขึ้นเล็กน้อย	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นเล็กน้อย	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
0.0031	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
0.0047	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	<mark>เพิ่</mark> มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
0.0078	ରଜରଏ	ลดลง	ลดลง	ରଜରଏ	ରଉରଏ	ରମ୍ବର
			Mean w	ater level		
0.0013	เพิ่มขึ้น (0.09%)	เพิ่มขึ้น (0. <mark>11%</mark>)	เพิ่มขึ้น (0.06%)	ลดลง (-0.09%)	ର୍ଦର୍ (-0.11%)	ର୍ଜରଏ (-0.11%
0.0031	ରଜରଏ (-0.69%)	ลดลง (-0 <mark>.06%)</mark>	<mark>ลดลง (-0.88%)</mark>	เพิ่มขึ้น (0.26%)	เพิ่มขึ้น (0.09%)	ର୍ଜରଏ (-0.17%
0.0047	ରคลง (-0.26%)	ลดลง (-0.29 <mark>%</mark>)	ลดลง (-0.29%)	ลดลง (-0.20%)	ลดลง (-0.06%)	ର୍ଜରଏ (-0.14%
0.0078	ରଜରଏ (-0.06%)	ลดลง (-0.0 <mark>9</mark> %)	ରଉରଏ (-0.26%)	ลดลง (-0.03%)	ลดลง (-0.14%)	เพิ่มขึ้น (0.119
			Maximum orbital	velocity (L1, 0.5d)		
0.0013	ରନରଏ	ରନରଏ 🥖	ไม่เปลี่ยนแปลง	เพิ่มขึ้น	ର୍ମର୍ଏ	ลคลง
0.0031	ରନରଏ	ลดลง	ର୍ଦ୍ଧର୍ଧ	เพิ่มขึ้น	ର୍ମର୍ଏ	ลคลง
0.0078	ରଜରଏ	ลดลง	ରଜରଏ	ลดลง	ର୍ମର୍ଏ	ରମରଏ
			Maximum orbital	velocity (L2, 0.64d)		•
0.0013	ลดลง	ลคลง	ลดลง	ରମ୍ପରଏ	ରଜରଏ	ลคลง
0.0031	ରଜରଏ	ରନରଏ	เพิ่มขึ้น	ରଜରଏ	ର୍ମର୍ଏ	ରହରଏ
0.0078	ରଜରଏ	ରନରଏ	ลดลง	ରମରଏ	ର୍ଦ୍ଧର୍ଧ	ରମ୍ପରଏ
		LINDAL	Maximum orbital	velocity (L3, 0.81d)		
0.0013	ର୍ଦ୍ଧର୍ଧ	ลดลง	ลดลง	ରଜରଏ	ର୍ମର୍ଏ	ลคลง
0.0031	ରଜରଏ	ରଜରଏ	ରଉରଏ	เพิ่มขึ้น	ର୍ମର୍ଏ	ลคลง
0.0078	ରଜରଏ	ର/ ଜନ୍ଷ	ରଜରଏ	ର୍ମର୍ଏ	ର୍ମର୍ଏ	ର୍ମରଏ

4.6 การประมาณค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น

การคาดคะเนหาค่าการการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น K_p (A) โดยประมาณ สามารถ พิจารณาจากตัวแปรความชันคลื่นและรูปแบบของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น การทราบค่าความสูง คลื่นที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น สามารถนำไปใช้ในการประมาณหาความสูงของคลื่นเมื่อเคลื่อนที่ผ่าน เขื่อนกันคลื่น หรือใช้ประมาณการออกแบบความสูงเขื่อนกันคลื่นได้ ซึ่งสามารถแยกพิจารณาตาม ความสัมพันธ์ของค่าการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นกับตัวแปรต่างๆ ตามสมการความสัมพันธ์ (4-2) โดยค่าการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ดังนี้

$$\overline{K}_{P(A)} = f\left[\frac{H_N}{gT^2}, \frac{S_1}{D}\right]$$
(4-3)

ดังนั้นจากความสัมพันธ์ 4-3 สามารถพิจารณาเพื่อประมาณ หรือคาดคะเนค่าอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น K_P (A) ตามรูปความสัมพันธ์ที่แสดงถึงแนวโน้มของค่าอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษานี้ได้ดังนี้

<u>4.6.1 การประมาณค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเนื่องจากความชันคลื่น</u>

ค่าความขันคลื่น (H_N/gT²) ในทางวิศวกรรมชายฝั่ง คือ ค่าที่แสดงความรุนแรงหรือความ แรงของคลื่น จากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น K_P (A) กับความขันคลื่น แปรผักผันกัน โดยค่าอัตราการเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่นมีแนวโน้มลดลง เมื่อความขันคลื่นเพิ่มขึ้น แต่สำหรับการทดลองครั้งนี้จะเห็นว่า ค่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น K_P (A) กับความขันคลื่น มีลักษณะแตกต่างจาก การศึกษาที่ผ่าน

ในการวิเคราะห์ถึง การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น เนื่องจากความชันคลื่น จะเห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการทดลองนั้น เป็นข้อมูลค่อนข้างแคบ กล่าวคือ ทำการทดลองแค่ 4 ความชันคลื่น เท่านั้น อยู่ในช่วง 0.0013-0.0078 จำนวนของข้อมูลที่ทำการทดลองค่อนข้างน้อย ดังรูปที่ 4-18 แต่ก็ครอบคลุมในช่วงความชันคลื่นน้อย จนถึง ความชันคลื่นแรงมาก จากข้อมูลดังกล่าวไม่ทำให้ เห็นแนวโน้มความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ชัดเจน ซึ่งค่าความชันคลื่นส่วนใหญ่ในประเทศไทยก็อยู่ ในช่วงความชันคลื่นน้อย แต่เมื่อพิจารณาถึงลักษณะทางกายภาพของเขื่อนกันคลื่น (physical limit) ของเขื่อนกันคลื่น จะเห็นว่า เมื่อความชันคลื่นน้อยมากๆ เข้าใกล้ 0 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็ คือ ความสูงคลื่นน้อยมากๆ เมื่อเทียบกับความความยาวคลื่น จนทำให้ความชันคลื่นมีค่าเข้าใกล้ 0 การเคลื่อนที่ของคลื่นผ่านเชื่อนกันคลื่น จะมีลักษณะเปลี่ยนแปลงที่ช้ามาก จนกระทั่ง เมื่อคลื่น เคลื่อนที่ผ่านเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม มีการเปลี่ยนแปลงที่น้อยมาก นั้นหมายความว่าที่ความชัน คลื่นเข้าใกล้ 0 มีอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเข้าใกล้ 1 ดังนั้น การพิจารณาผลของ ความชันคลื่น ในกรณีความชันคลื่นน้อยมากๆ เข้าใกล้ 0 สามารถนำข้อมูลของการเปลี่ยนแปลง ความความสูงคลื่น เป็น 1 มาพิจารณาร่วม เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

รูปที่ 4-18 การพิจารณาผลความชันคลื่นกับ $\overline{\mathsf{K}}_{_{\!\mathsf{P}}}\left(\mathsf{A}
ight)$

จากการพิจารณาความสัมพันธ์ของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P (A) กับ ผลของความชันคลื่น ที่การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มรูปแบบต่างๆ จะเห็นว่า ลักษณะ ของการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรก พิจารณาที่ความชันคลื่น เข้าใกล้ 0 จนกระทั่ง ถึงความชันคลื่นปานกลาง (H_N/gT² = 0 − 0.0031) พบว่า การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นส่วนใหญ่ของรูปแบบการจัดเรียง มีการเปลี่ยนแปลงใน ลักษณะแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความชันคลื่นที่มากขึ้น ยกเว้นรูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่มี ระยะห่างเสาไม่เท่ากันแบบจำลอง V2 และ V4 ที่ความชันคลื่นในช่วงน้อย ถึง ปานกลาง (H_N/gT² = 0.0013 – 0.0031) ที่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ลดลงเล็กน้อยประมาณ 1-2 % ซึ่ง การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นในช่วงแรกนั้น ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่คาดไว้ตั้งแต่แรก ส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นในช่วงที่สอง พิจารณาจากความชันคลื่นปานกลาง ถึงความชันคลื่นแรง มาก (H_N/gT² = 0.0047 – 0.0078) พบว่า การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นทุกรูปแบบการจัดเรียง มี แนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นมีแนวโน้ม ลดลงเมื่อความชันคลื่นมากขึ้น ตามสมมุติฐานที่คาดเอาไว้ตั้งแต่เบื้องต้น โดยลักษณะการลดลง ของความสูงคลื่น มีอัตราเพิ่มขึ้น เมื่อความชันคลื่นเพิ่มมากขึ้น

จากข้อมูลดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ที่ความขันคลื่นน้อยมากๆ จนกระทั่ง ความขันคลื่นปานกลาง มีการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเนื่องจากผลของความขันคลื่น ใน ลักษณะแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อความขันคลื่นเพิ่มขึ้น โดยลักษณะการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น มีค่าเกิน 1 ซึ่งหมายความว่า ที่ความขันคลื่นน้อยๆ นั้น การมีเขื่อนกัน คลื่นไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นลดลงไปเลย ในทางตรงข้ามกลับทำให้ความสูง คลื่นเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับตอนไม่มีเขื่อนกันคลื่นด้วย จากนั้น เมื่อความชันคลื่นเพิ่มขึ้นอยู่ ในช่วงความชันคลื่นปานกลางจนกระทั่งถึงความชันคลื่นมาก การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นมี แนวโน้มลดลง เมื่อความชันคลื่นมากขึ้น

เมื่อมองภาพรวม ดังแสดงในรูปที่ 4-18 จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเนื่องจาก ผลของความขันคลื่น มีช่วงวกกลับ ของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ในช่วงความ ขันคลื่นปานกลาง ลักษณะการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นจะเพิ่มขึ้นในช่วงความขันคลื่นน้อย และ การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นจะลดลงในช่วงความขันคลื่นมาก นั้นแสดงให้เห็นว่า สมมุติฐาน เบื้องต้นที่คาดไว้ว่า การมีเชื่อนกันคลื่นจะทำให้ความสูงเชื่อนลดลงนั้น เป็นการคาดคะเนที่คาด เคลื่อน อย่างไรก็ตาม ค่าการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นที่เพิ่มขึ้นในช่วงความขันคลื่นน้อย น่าจะ เป็นสาเหตุมากจาก ช่วงของความขันคลื่นที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งความขันคลื่นที่แตกต่างกัน ส่งผล ทำให้เกิดการแยกตัวของการไหล (separate) ทำให้ผลของแรงหน่วงหรือแรงยึด (drag force) ซึ่ง เป็นผลรวมระหว่าง ความเค้นเชือนที่ผิว และ แรงหน่วงจากค่าความดันแตกต่างกัน โดยผลของ แรงหน่วง ทำให้เกิดการต้านทานการไหล มากน้อยแตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่น จึงมีค่าแตกต่างกันไปในแต่ละความขันคลื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลของความขันคลื่น ส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกันคลื่นอย่างมีนัยสำคัญ จากการศึกษาการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม ที่จัดเรียงระยะห่างของเสาเข็ม ทั้ง เท่ากันและไม่เสากันนั้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของลักษณะความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกัน คลื่นที่แตกต่างกัน แม้ว่าเป็นความชันคลื่นเดียวกันก็ตาม ดังแสดงในรูปที่ 4-19

กรณีความชันคลื่นน้อย (H_N/gT² = 0.0013) จะเห็นว่ารูปแบบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น ที่ ระยะห่างระหว่างเสาเข็มต้นที่ 1 ต่อขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (S,/D) เพิ่มขึ้น จาก S,/D เท่ากับ 0 จนกระทั่ง S,/D เท่ากับ 0.4 ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น มีค่าเพิ่มขึ้นตาม S,/D โดยจะสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่า ที่เส้นกราฟ S,/D เท่ากับ 0 หรือ ที่ระยะห่างระหว่างต้นของ เสาเข็มต้นที่ 1 ชิดกัน (แบบจำลอง V0) มีความลาดชันมากกว่า ช่วงของเส้นกราฟ S,/D เท่ากับ 0.2 ถึง 0.4 (แบบจำลอง V2 และ V4) แสดงให้เห็นว่า การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V0 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงความสูง คลื่นของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น ในช่วง S,/D เท่ากับ 0.2 ถึง 0.4 และ เมื่อพิจารณาเส้นกราฟ S,/D ในช่วง 0.4 ถึง 0.6 พบว่า เส้นกราฟมีลักษณะชันลงอย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่า รูปแบบ การจัดเรียงแบบเสาเข็ม S1/D ในช่วง 0.4 ถึง 0.6 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น แตกต่าง ในลักษณะอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ลุ่นกล้าง ในลักษณะอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ค่อยๆ ลดลง จากนั้น เมื่อ S,/D เพิ่ม มากขึ้น ในช่วง 0.6 จนกระทั่ง S,/D เท่ากับ 1 ซึ่งเป็นการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะระหว่างเลา เท่ากัน (แบบจำลอง V10) จากรูปที่ 4-19 จะเห็นว่า ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น เพิ่มขึ้นเล็กน้อย แสดงว่า รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น 0.6 ถึง 1 มีการเปลี่ยนแปลงเพียง เล็กน้อย

กรณีความขันคลื่นปานกลาง และ ความขันคลื่นมาก (H_N/gT² = 0.0031 ถึง 0.0047) จาก รูปที่ 4-19 จะเห็นว่า ที่ความขันคลื่นปานกลางและมาก มีการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น เป็นแนวโน้มเดียวกัน กล่าวคือ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ค่อยๆ เพิ่มขึ้น ตามลำดับ ของรูปแบบจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น ที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มต้นที่ 1 ต่อ ขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (S₁/D) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ ความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกัน คลื่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตาม S₁/D ที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ แบบจำลอง V0 จนกระทั่งถึง แบบจำลอง V10 ตามลำดับ ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน ลดความ สูงคลื่น ได้มากกว่า รูปแบบการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน จากเส้นกราฟของทั้ง 2 ความชันคลื่น จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นที่เพิ่มขึ้น มีลักษณะแนวโน้มเป็น เส้นตรง (approximate linear) ที่ค่อนข้างจะขนานกันไป ซึ่งจะเห็นว่า เส้นกราฟมีความลาดชันน้อย

<mark>รูปที่</mark> 4-19 <mark>การพิจาร</mark>ณาผลของ(S₁/D) กับ $\overline{K}_{_{\mathrm{P}}}(\mathsf{A})$

แสดงว่า รูปแบบการจัดเรียงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นค่อยๆ เพิ่มขึ้นที่ละน้อยในความ ขันคลื่นเดียวกัน และผลของความขันคลื่น จะแสดงให้เห็น โดยช่องว่างระหว่างเส้นขนาน ห่างกัน เพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยที่ เส้นกราฟของความขันคลื่นมาก อยู่ต่ำกว่า เส้นกราฟความขันคลื่น ปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ความขันคลื่นมาก ลดความสูงคลื่นได้มากกว่า ความขันคลื่นน้อย ทุก รูปแบบการจัดเรียง แต่ทั้งนี้ รูปแบบการจัดเรียง S₁/D เท่ากับ 0 จนกระทั่งถึง 0.4 หรือ แบบจำลอง V0 ถึง V4 มีลักษณะของเส้นกราฟค่อนข้างใกล้กัน แต่เมื่อ S₁/D มากกว่า 0.4 หรือกล่าวว่า เมื่อ เป็นรูปแบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบจำลอง V6 ถึง V10 ช่องว่างระหว่างเส้นกราฟความขันคลื่น มาก ห่างออก จากเส้นกราฟความขันคลื่นปานกลาง มากกว่าการจัดเรียงในช่วงแรก แสดงให้เห็น ว่า รูปแบบการจัดเรียงแบบจำลอง V6 ถึง V10 ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงของคลื่น มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับความขันคลื่นปานกลาง

กรณีความซันคลื่นแรงมาก (H_N/gT₂ = 0.0078) จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของค่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ของทุกรูปแบบการจัดเรียง มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งแตกต่าง จากความชันคลื่น ในช่วงน้อยถึงความชันคลื่นมากที่กล่าวมาในข้างต้น นั้นแสดงว่า ที่ความชัน คลื่นแรงมาก เชื่อนกันคลื่นสามารถ ลดความสูงคลื่น ด้านหลังเชื่อนกันคลื่นได้ โดยการลดลงของ ความสูงคลื่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อระยะห่างระหว่างเสาเข็มต้นที่ 1 ต่อขนาดของเส้นผ่าน ศูนย์กลางเสาเข็ม (S₁/D) เพิ่มขึ้น โดยลักษณะการเพิ่มขึ้น ของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความ สูงคลื่น ตามรูปแบบการจัดเรียง ไม่ได้เพิ่มเป็นลักษณะเส้นตรงทีเดียว กล่าวคือ ที่รูปแบบการ จัดเรียงที่ระยะห่าง (S₁/D) เท่ากับ 0 จนถึง 0.4 หรือ แบบจำลอง V0 ถึง V4 ค่าอัตราการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น มีลักษณะเพิ่มขึ้นเป็นเส้นตรง ตามลำดับของรูปแบบการจัดเรียง จากนั้นเมื่อ ค่า S₁/D เพิ่มขึ้นจาก 0.4 ถึง 1 จะเห็นได้ว่า ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูง คลื่น มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง ขึ้น-ลง สลับพันปลา ตามค่า S₁/D ที่เพิ่มขึ้น จนกระทั่งถึงรูปแบบ การจัดเรียง S₁/D เท่ากับ 1หรือกล่าวได้ว่า แบบจำลองเชื่อนกันคลื่น V4 จนถึง V10 ซึ่งเป็นการ จัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ขึ้น-ลง สลับพันปลา แต่ก็ยังเห็นแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามลำดับของรูปแบบ การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเท่ากัน มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ขึ้น-ลง สลับพันปลา แต่ก็ยังเห็นแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามลำดับของรูปแบบ การจัดเรียงที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่ จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (equal spacing) และระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน (un-equal spacing) รวมถึงขนาดของคลื่น ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น อันประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำภายใต้วง โคจรคลื่น (orbital velocity) โดยอาศัยแบบจำลองทางกายภาพแอ่งคลื่นสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด ความกว้าง 10 ม. ยาว 20 ม. ลึก 0.70 ม. ที่ตั้งอยู่ ณ ห้องปฏิบัติการชลศาสตร์และชายฝั่งทะเล ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดลองได้จัดเรียงเชื่อนกันคลื่น 2 รูปแบบ แบ่งเป็น 6 กรณีศึกษา ประกอบด้วย รูปแบบเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน 1 กรณีศึกษา และรูปแบบเชื่อนกัน คลื่นที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน (unequally spaced) 5 กรณีศึกษา และ เปลี่ยนแปลงขนาดความชันคลื่น (H_N/gT²) 4 ค่า อยู่ในช่วง 0.001 ถึง 0.008 โดยความชันคลื่นที่ใช้ เป็นตัวแทนความชันคลื่นน้อย 1 ค่า, ความชันคลื่นปานกลาง 1 ค่า, และตัวแทนความชันคลื่นมาก 2 ค่า รวมการทดลองทั้งสิ้น 24 การทดลอง

ในการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่นอันเนื่องมาจากผลของการจัดเรียง เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม แบ่งเป็นประเด็นการวิเคราะห์ได้ 3 ประเด็นหลักๆ คือ การเปลี่ยนแปลง ความสูงคลื่น การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำ และการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ (MWL) หลัง เขื่อนกันคลื่น จากประเด็นดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ผลภายใต้การใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการ ทดลอง ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมคลื่นที่เคลื่อนผ่านเขื่อนกันคลื่น มาประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

5.1.1 การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำด้านหลังเขื่อนกันคลื่น

การเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำด้านหลังเขื่อนกันคลื่นเกิดขึ้น เนื่องจากเขื่อนกันคลื่น แบบเสาเข็มวางขวางหน้าตัดการเคลื่อนที่ของคลื่นตลอดหน้าตัดตั้งแต่ท้องน้ำถึงผิวน้ำ ทำให้การ เคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำถูกรบกวนด้วยการบีบหน้าตัดการเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำภายใต้วงโคจร คลื่น หรือกล่าวได้ว่าถูกจำกัดพื้นที่ของวงโคจรในลักษณะที่ถูกบีบจากการจัดเรียงของเสาเข็ม ทำ ให้อนุภาคน้ำหลังเขื่อนกันคลื่นแตกต่างจากกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น เนื่องจากบริเวณที่เป็นซ่องว่าง ระหว่างเสาเข็มที่น้ำสามารถเคลื่อนที่ผ่านไปได้ จะมีการสูญเสียพลังงานส่วนนี้เนื่องจากการ ต้านทานการไหล หรือกล่าวได้ว่า มีการสูญเสียพลังงานเนื่องจาก แรงเค้นเฉือนที่ผิวสัมผัส และ ความแตกต่างระหว่างความดันด้านหน้าของเสาเข็มและด้านหลังของเสาเข็มแต่ละต้น โดยที่ความ ดันด้านหลังของเสาเข็มที่น้อยกว่า ทำให้เกิดน้ำวนบริเวณอับกระแสน้ำจากการบดบังของเสาเข็ม (lee wake vortices) จึงทำให้สภาวะการไหลเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยลักษณะการเปลี่ยนจะ แตกต่างกันในแต่ละระดับความลึกน้ำ

พิจารณา ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่น ตามทิศทางคลื่น กรณีมีและไม่มีเชื่อนกันคลื่น พบว่า ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ลดลง เมื่อมีเชื่อนกันคลื่นตลอด ความลึกน้ำ โดยที่ความชันคลื่นแรงมาก ลดความเร็วของอนุภาคน้ำได้มากกว่า หรืออาจจะกล่าว ได้ว่า ที่ความชันคลื่นแรงจะลดพลังงานจลน์ของคลื่น ได้มากกว่า ความชันคลื่นน้อย เป็นเพราะว่า ที่ความชันคลื่นน้อยนั้น มีความเร็วของอนุภาคน้ำน้อย เมื่อคลื่นเคลื่อนที่ผ่านเชื่อนกันคลื่น จะเกิด การสูญเสียพลังงานจาก เนื่องจากความเค้นเฉือนที่ผิวของเชื่อนกันคลื่น หรือเกิดการสูญเสีย พลังงาน เนื่องจากความเสียดทานของผิวเสาเข็มเท่านั้น ในขณะที่ความชันคลื่นมาก จะเกิดการ สูญเสียพลังงานเนื่องจาก ความเสียดทานที่ผิวของเสาเข็มและ เกิดการบ้นปวนด้านหลังของ เสาเข็ม เนื่องจากผลต่างของความดันด้านหน้าและด้านหลังเชื่อนกันคลื่น จึงทำให้เกิดการไหล แบบแยกตัว (separate) ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียพลังงานมากกว่าที่ความชันคลื่นน้อย

และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการลดลงของความเร็วอนุภาคน้ำในแต่ละระดับ พบว่า ความขันคลื่นมาก ความเร็วอนุภาคน้ำลดลง ในแนวโน้มน้อยลง เมื่อความลึกน้ำเพิ่มมากขึ้น หรือ กล่าวได้ว่า ความเร็วอนุภาคน้ำลดลงมากที่สุดบริเวณผิวน้ำ และลดน้อยที่สุดบริเวณกึ่งกลางท้อง น้ำ ในขณะที่ความขันคลื่นน้อยและปานกลาง ความเร็วอนุภาคน้ำลดลงค่อนข้างที่จะใกล้เคียงกัน ตลอดความลึกน้ำ ซึ่งเป็นเพราะ ที่ความขันคลื่นน้อยนั้น ความเร็วอนุภาคน้ำในแต่ระดับมีความ แตกต่างกันไม่มากนัก ต่างจากความขันคลื่นแรงมาก เพราะในการเคลื่อนที่ของอนุภาคน้ำ ภายใต้ วงโคจรคลื่น (orbital velocity) ในแต่ละระดับ จะมีความเร็วของอนุภาคน้ำที่แตกต่างกัน (displacement of water orbital velocity) โดยบริเวณที่ใกล้ผิวน้ำ จะมีความเร็วอนุภาคน้ำมาก สุด และจะค่อยๆ น้อยลงไปตามความลึกน้ำที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นในแต่ละระดับจึงมีการลดลงของ ความเร็วของอนุภาคน้ำที่แตกต่างกัน ในเชิงการเปรียบเทียบ จึงทำให้ที่ความขันคลื่นมาก ลด ความเร็วอนุภาคน้ำในแต่ละระดับ ได้มากกว่าความขันคลื่นน้อย พิจารณารูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น พบว่า รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น ไม่มีผล การต่อเปลี่ยนแปลงความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยภายใต้วงโคจรคลื่นอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีผล ต่อการกระจายตัวของความเร็วอนุภาคน้ำด้านหลังเชื่อนกันคลื่น ในเชิงการเปรียบเทียบ แตกต่าง กันอย่างชัดเจน ที่ความชันคลื่นแรงมาก กล่าวคือ รูปแบบการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างของ เสาเข็มไม่เท่ากัน พบว่า ทางฝั่งซ้ายของเชื่อนกันคลื่น มีแนวโน้มลดความเร็วอนุภาคน้ำ ได้มากว่า ฝั่งขวา เมื่อพิจารณาลักษณะทางกายภาพของเชื่อนกันคลื่น จะเห็นว่า ลักษณะการจัดเรียง ช่องว่างของเสาเข็มทางฝั่งซ้ายชิดกว่าฝั่งขวา ทำให้เกิดบริเวณจุดอับกระแสน้ำเป็นบริเวณวงกว้าง กว่าทางฝั่งขวา ส่งผลให้บริเวณที่ลดความเร็วอนุภาคน้ำได้มาก จึง เป็นบริเวณค่อนไปทางฝั่งซ้าย ของเชื่อนกันคลื่น ในขณะที่การจัดเรียงระยะห่างของเสาเข็มเท่ากัน จะมีลักษณะการกระจายตัว ของความเร็วอนุภาคน้ำที่ค่อนช้างสม่ำเสมอตลอดแนวเชื่อนกันคลื่น โดยบริเวณที่ลดความเร็ว อนุภาคน้ำได้มากที่สุด คือบริเวณทึ่งกลางเชื่อนกันคลื่น เนื่องจากขอบเชื่อนกันคลื่น จะมีอิทธิพล การกระจายตัว (diffraction) ของคลื่นเข้ามายังพื้นที่ด้านหลังเชื่อนกันคลื่น ซึ่งใกล้เคียงกันทั้งฝั่ง ช้ายและฝั่งขวาของเชื่อนกันคลื่น จึงทำให้ความเร็วอนุภาคน้ำบริเวณขอบด้านหลังเชื่อนกันคลื่น ลดความเร็วอนุภาคน้ำได้น้อยกว่าบริเวณตรงกลางเชื่อนุกาคน้ำบริเวณขอบด้านหลังเชื่อนกันคลื่น

<u>5.1.2 การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำด้านหลังเขื่อนกันคลื่น</u>

การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำด้านหลังเชื่อนกันคลื่น (MWL) พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงค่า ระดับน้ำกรณีมี กับไม่มีเชื่อนกันคลื่น จากข้อมูลที่ได้จากทดลอง ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่ระดับน้ำมี แนวโน้มลดลง โดยระดับน้ำมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อยู่ในช่วง -0.03 ถึง 1% ถึงแม้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับหน่วยมิลลิเมตร แต่เมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบ พลังงานศักย์ตลอดความลึกน้ำ ซึ่งเป็นผลรวมของพลังงานศักย์ที่เกิดจากมวลน้ำนิ่ง กับ พลังงาน ศักย์ที่เกิดจากลูกคลื่น กลับพบว่า การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำแม้ว่าลดน้อยกว่า 1 % เมื่อเทียบ กับการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ที่เพิ่มเนื่องจากมีเชื่อน 3% ยังส่งผลให้ พลังงานศักย์ตลอดความ ลึกน้ำ มีค่าน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับตอนไม่มีเชื่อนกันคลื่น ดังนั้น ระดับน้ำจึงเป็นอีกตัวแปรหนึ่ง ที่สำคัญในการวิเคราะห์ในเรื่องพลังงานศักย์ที่เปลี่ยนแปลง แต่ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้วัด ระดับน้ำโดยตรงมีความละเอียดไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลง เพี่ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้วัด ระดับน้ำโดยตรงมีความละเอียดไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงเพียงน้อยนิด ข้อมูลที่นำมาใช้ วิเคราะห์ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำด้านหลังเชื่อนกันคลื่นนั้น จึงได้จากการคำนวณ มิใช้ได้ จากการวัดขณะทำการทดลอง อีกทั้งในการทดลองยังมีตัวแปรอื่นที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ลม เป็นต้น จึงไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ ที่ได้จากการทดลองเป็นผล จากเชื่อนกันคลื่นเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

5.1.3 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่น

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นหลังเขื่อนกันคลื่นจากผลของการจัดเรียงเขื่อนกัน คลื่น ทำได้โดยเปรียบเทียบความสูงคลื่นกรณีมีเขื่อนกันคลื่นกับไม่มีเขื่อนกันคลื่น หรือที่เรียกว่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น (K_P) ซึ่งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ (K_{P(X,Y)}) บริเวณพื้นที่ด้านหลังเขื่อนกันคลื่นได้ พิจารณาใน 2 ทิศทาง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น และการเปลี่ยนแปลง ในแนวตั้งฉากเขื่อนกันคลื่น สามารถสรุปได้ดังนี้

 การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น พิจารณาจากค่า ้อัตราส่วนความสูงคลื่นเฉลี่<mark>ยในแนวตั้งฉ</mark>ากกับเขื่อ<mark>นกันคลื่น (K</mark>_{P(YX)}) พบว่า ค่าอัตราส่วนความสูง คลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเชื่อนกันคลื่นมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันในทุกรูปแบบของการ ้จัดเรียงเขื่อนกันคลื่น กา<mark>รเ</mark>ปลี่ยนแปลงในช่<mark>วงความชันคลื่นน้อย</mark>ถึงความชันคลื่นมากพบว่าความ ้สูงคลื่นเมื่อมีเขื่อนกันคลื่<mark>นสู</mark>งกว่าก<mark>รณีไ</mark>ม่มีเ<mark>ขื่อนกันคลื่น โดยมีค่า</mark>อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความ ้สูงคลื่นมีค่าใกล้เคียงหรือม<mark>ากกว่า 1 ตลอดแนวขนานเขื่อนกัน</mark>คลื่น ในขณะที่ความชันคลื่นแรง มากพบว่าความสูงคลื่นล<mark>ดลงเมื่อมีเขื่อนกันคลื่นในทุกรูปแบ</mark>บการจัดเรียง เนื่องจากลักษณะทาง กายภาพของเขื่อนกันคลื่นที่จั<mark>ดเร</mark>ียงร<mark>ะยะห่างระหว่า</mark>งเส<mark>าเข็มไ</mark>ม่เท่ากัน โดยที่แถวที่ 2 ทางฝั่งซ้าย จะมีการจัดเรียงเสาเข็มที่ชิดกว่าฝั่งข<mark>วา หรือมีความหน</mark>าแน่นของเสาเข็มแถวที่ 2 มากกว่าแถวที่ 1 ้จึงส่งผลให้ความสูงคลื่นทางฝั่งซ้ายน้อยกว่าฝั่งขวา และบริเวณกึ่งกลางเขื่อนกันคลื่นมีการลดลง ของความสูงคลื่นมากที่สุด เพราะเป็นพื้นที่กำบังของเขื่อนกันคลื่น เมื่อสังเกตขณะทำการทดลอง พบว่าลักษณะของคลื่นที่เคลื่อนที่ผ่านเสาเข็มในแต่ละต้นนั้นจะกระจายเป็นวงรวมกันในพื้นที่ ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น และรวมผลของคลื่นจากด้านข้างที่กระจายตัวเข้ามา เนื่องจากสุดขอบ เขื่อนกันคลื่น ซึ่งไม่สามารถแยกได้ด้วยการสังเกตด้วยตา เคลื่อนที่ไปยังชายฝั่ง ซึ่งเสาเข็มมีการ จัดเรียงเป็นลักษณะความเป็นกลุ่มก้อนในแต่ละรูปแบบที่แตกต่างกัน อิทธิพลของความเป็นกลุ่ม ของเสาเข็มในแต่ละช่วงของความยาวเขื่อนกันคลื่นจึงแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการเสริมและ หักล้างกันในตำแหน่งที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นมีลักษณะกระจาย ตัวขนานกับเขื่อนกันคลื่นที่แตกต่างกัน

 2) การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นตามแนวตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น พิจารณาจากค่า อัตราส่วนความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่น (K_{P(XYY})) พบว่า ค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อระยะทางห่างจากเขื่อนกันคลื่นเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า ความ สูงคลื่นลดลงมากที่สุดบริเวณที่ใกล้กับเขื่อนกันคลื่นหลังจากนั้นความสูงของคลื่นจะมีแนวโน้มที่ การกระจายของคลื่นจากด้านข้างเข้ามาน้อยเนื่องจากอิทธิพลของเขื่อนกันคลื่น จึงทำให้ความสูง ของคลื่นน้อยหรือความสูงคลื่นลดลงมากเมื่อเปรียบเทียบกับความสูงคลื่นกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น แต่เมื่อระยะทางที่ห่างจากเขื่อนกันคลื่นมากขึ้นอิทธิพลของเขื่อนกันคลื่นลดน้อยลง ส่งผลให้คลื่น จากด้านข้างสามารถกระจายเข้ามาได้มากขึ้นทำให้ความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น หรือลดลงน้อยเมื่อ เปรียบเทียบกับความสูงคลื่นกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น กับระยะทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่นของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่น ในแต่ละรูปแบบมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปเป็นทิศทางเดียวกันทุกความชันคลื่น กล่าวคือ ใน บริเวณพื้นที่ด้านหลังเขื่อนกันคลื่นเมื่อความชันคลื่นน้อยถึงปานกลางความสูงคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อมี เชื่อนกันคลื่น ส่วนค่าความชันคลื่นปานกลางถึงแรงมากพบว่าความสูงคลื่นลดลงเมื่อมีเขื่อนกัน คลื่น

<u>5.1.4 ผลของความชันคลื่นต่อค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น</u>

จากการพิจารณาผลของความชันคลื่น (H_N/gT²) พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่าอัตราส่วนการ เปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ (K̄_P (A)) มี 2 ช่วง คือ ในช่วงแรกที่ความชันคลื่นน้อย เข้า ใกล้ศูนย์ จนความชันคลื่นเพิ่มขึ้นถึง 0.003 จะเห็นว่า ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความชันคลื่นที่มากขึ้น และช่วงที่ 2 เมื่อความชันคลื่นเพิ่มขึ้นมากกว่า 0.003 จนกระทั่งถึง 0.008 ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น มีแนวโน้มลดลงเมื่อความ ชันคลื่นเพิ่มขึ้น จะสังเกตเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น คล้ายๆ จะมีจุดวกกลับ ที่ความ ชันคลื่นประมาณ 0.003 หรือ อยู่ในช่วงความชันคลื่นปานกลาง ซึ่งน่าจะเป็นช่วงของการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการไหล (transition zone) จากความชันคลื่นน้อย มาเป็นความชันคลื่น มาก จึงทำให้ข้อมูลที่ได้มีลักษณะความชัน (slope) ของเส้นกราฟเปลี่ยนไป

การเปลี่ยนแปลงของ ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น เนื่องจากผลของความ ชันคลื่น เป็นผลจากการสูญเสียพลังงานศักย์ ซึ่งเป็นพลังงานที่เกี่ยวข้องกับความสูงของระดับน้ำ และความสูงของลูกคลื่น หรือกล่าวได้ว่า พลังงานศักย์ของมวลน้ำตลอดทั้งหน้าตัด เป็นผลรวม ของพลังงานศักย์น้ำนิ่ง กับพลังงานศักย์ในลูกคลื่น ซึ่งการสูญเสียพลังงานอาจจากการเกิดจาก การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ หรือการเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นก็ได้ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้ง 2 อย่างพร้อมกันก็ได้ แต่สุดท้ายแล้ว ยังไงพลังงานที่เกิดขึ้นหลังเชื่อนกันคลื่นก็จะลดลงอยู่ดี โดย ในแต่ละความชันคลื่น จะมีการสูญเสียพลังงานเนื่องจากแรงเค้นเฉือน (skin-friction drag) และผลต่าง ความดัน (pressure drag) บริเวณด้านหน้ากับด้านหลังเชื่อนกันคลื่น โดยที่ความชันคลื่นน้อยๆ จะเปรียบเสมือนกับคลื่นค่อยๆ เคลื่อนที่ผ่านเสาเข็ม จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคลื่นบริเวณ เสาเข็มอย่างช้าๆ การสูญเสียพลังงานจึงเกิดเนื่องจากค่าแรงจุด หรือ แรงเสียดทานที่ผิวของ เสาเข็มเพียงอย่างเดียว ในขณะที่ความชันคลื่นมากนั้น จะเกิดการสูญเสียพลังงานเนื่องจาก ผลต่างของความดัน ร่วมด้วย เนื่องจากความชันคลื่นมาก เปรียบเสมือนคลื่นเข้าปะทะเสาเข็ม อย่างรุนแรง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของลักษณะคลื่นอย่างกะทันหัน ทำให้คลื่นที่เคลื่อนที่ผ่าน เชื่อนกันคลื่นมีความเร็วที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความดันลดลง จึงทำให้ผลต่างความดันด้านหน้ากับ ด้านหลังเชื่อนกันคลื่นมีมาก จนเกิดการไหลแบบแยกตัว (separate) ที่บริเวณด้านหลังเชื่อนกัน คลื่น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การไหลแบบแยกตัวทำให้เกิดความความปั่นปวนของน้ำด้านหลังเชื่อน กันคลื่น ส่งผลให้เกิดการขูญเสียพลังงาน ประกอบกับลักษณะการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบสอง แถว จึงทำให้เกิดการปินปวนระหว่างแถวเพิ่มทวีคูณเข้าไปอีก จึงทำให้ที่ความชันคลื่นมาก มีการ ลดลงของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น ตามความชันคลื่นที่เพิ่มขึ้น ดังข้อมูล ที่ได้จากการทดลอง จะพบว่า ความสูงคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่นมีแนวใน้มลดลง เมื่อความชันคลื่น เพิ่มมากขึ้น ที่ความชันคลื่นมากกว่า 0.005 นั้นแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงความชันคลื่นมีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นอย่างมีน้อสำคัญ

<u>5.1.5 ผลการเปรียบเทียบความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกันคลื่นเนื่องจากการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น</u>

จากการวิเคราะห์ผลการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่น พบว่า การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นมีค่า อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ด้านหลังเชื่อนกันคลื่น (K_{P(A)}) เพิ่มขึ้นตาม ลักษณะของการจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มต้นที่ 1 ต่อขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม (S₁/D) เพิ่มขึ้น ทุกความชันคลื่น กล่าวคือ ความสูงคลื่นหลังเมื่อมีเชื่อนกันคลื่น มีลักษณะการ เปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นเฉลี่ยพื้นที่ด้านหลังเพิ่มขึ้น โดยลักษณะการเพิ่มขึ้นนั้น มีแนวโน้ม เป็นอัตราส่วนที่คงที่ตามรูปแบบการขยับช่องว่างการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน ช่องที่ 1 (S₁=0D) จนกระทั่ง ถึงรูปแบบการขยับช่องว่างการจัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน ช่องที่ 1 (S₁=1D) ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะทางกายภาพของเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียง ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน โดยที่แถวที่ 2 ทางฝั่งซ้ายจะมีการจัดเรียงเสาเข็มที่ชิดกว่าฝั่ง ขวา หรือมีความหนาแน่น (massiveness) ของเสาเข็มแถวที่ 2 มากกว่าแถวที่ 1 ซึ่งทำให้ลักษณะ การลดลงตลอดแนวขนานเชื่อนกันคลื่นแตกต่างกัน กล่าวคือ ค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความ สูงคลื่นด้านหลังมีความไม่สม่ำเสมอกัน (non-uniform) ส่งผลให้การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่าง เสาไม่เท่ากันมีแนวโน้มค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นน้อยกว่าการจัดเรียงที่ระยะห่าง ระหว่างเสาเข็มเท่ากันแต่ก็มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ประมาณ 1-6% เท่านั้น

และเมื่อนำข้อมูลอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ ด้านหลัง เขื่อนกันคลื่น (K_{P(XY)}) ที่เก็บข้อมูล ไปทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ที่ความเชื่อมั่น 90% การ จัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากันและไม่เท่ากันนั้นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญ ยกเว้นความชันคลื่นแรงมากเท่านั้นที่ผลของการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

<u>5.1.6 ผลของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน ต่อการสลาย</u> พลังงาน

ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพลังงาน ซึ่งเป็นผลรวมของพลังงานศักย์และพลังงาน จลน์ โดยพลังงานศักย์นั้นจะเป็นผลรวมของพลังงานศักย์เนื่องจากลูกคลื่น และพลังงานศักย์ เนื่องจากระดับน้ำ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์เรื่องการเปลี่ยนแปลงพลังงาน ต้องพิจารณา การเปลี่ยนแปลงของลักษณะคลื่นทั้งหมด 3 อย่างด้วยกัน คือ ความสูงคลื่น ระดับน้ำ และ ความเร็วอนุภาคน้ำ จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ลักษณะต่างๆ ของคลื่น ด้านหลังเขื่อนกันคลื่น มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ลดน้อยลง หรือกล่าวได้ว่า พลังงานด้านหลังเขื่อนคลื่นลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่น ยกเว้น ในช่วงความชันคลื่นน้อย ตั้งแต่ 0 ถึง 0.005 พบว่า ความสูงคลื่นกรณีมีเขื่อนกันคลื่น มีความสูงเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไม่มีเชื่อนกัน คลื่น ซึ่งผลศึกษาในครั้งนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาผ่านมา ในทางตรงกันข้ามกัน กล่าวคือ การศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกันคลื่นลดลง ดังนั้นเมื่อพิจารณาแต่ความ สูงคลื่นเพียงอย่างเดียว จึงทำให้พลังงานด้านหลังเชื่อนกันคลื่นลดลง (พลังงาน แปรผัน กับความ สูงคลื่นเตีกน้อย ประมาณ 1-3% แต่ระดับน้ำ และความเร็วของอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ยทั้งหน้าตัด ลดลง ก็ส่งผลให้พลังงานโดยรวมด้านหลังเชื่อนกันคลื่นลดลงเช่นเตียวกัน

ดังนั้น จากการศึกษาครั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่า กรณีมีเขื่อนกันคลื่น ส่งผลให้ พลังงานด้านหลัง เขื่อนกันคลื่นลงลง ถึงแม้ว่าในช่วงความชันคลื่นน้อยๆ ตั้งแต่ 0 จนถึง 0.005 พลังงานศักย์ เนื่องจากลูกคลื่นเพิ่มขึ้น แต่พลังงานศักย์เนื่องจากระดับน้ำลดลง ซึ่งเป็นพลังงานส่วนใหญ่ของ พลังงานศักย์ จึงทำให้ พลังงานศักย์โดยรวมลดลง ถึงแม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำที่ ลดลงเล็กน้อยประมาณ 1% ก็ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงของพลังงานศักย์ที่ลดลงค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นที่เพิ่มขึ้นประมาณ 3 % จากการทดลองครั้ง นี้จึงกล่าวได้ว่า เมื่อพลังงานศักย์ลดลง พลังงานจลน์ลดลง จึงทำให้พลังงานโดยรวมด้านหลังเขื่อน กันคลื่นลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น หรือกล่าวได้ว่า การมีเขื่อนกันคลื่นทำให้ พลังงานโดยรวมด้านหลังเขื่อนกันคลื่นลดลงนั่นเอง นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ ชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการสลายพลังงานคลื่นของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่าง เสาไม่เท่ากัน มีมากกว่า เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน แต่ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างดังกล่าว ก็มีอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ที่อาจกล่าวได้ว่า ไม่มีนัยของ ความแตกต่างในแง่ของการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติจริง

<u>5.1.7 ผลของเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน ต่อ</u> <u>การป้องกันชายฝั่ง</u>

จากหัวข้อที่ 5.1.<mark>6 พบว่า เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม ส่ง</mark>ผลให้พลังงานด้านหลังเขื่อนกัน คลื่นลดลง โดยที่ความชัน<mark>ค</mark>ลื่นน้อย ซึ่งเป็นขนาดคลื่นปกติที่เกิดขึ้นของประเทศไทย เขื่อนกันคลื่น ้ส่งผลให้พลังงานศักย์ลูก<mark>คลื่นเพิ่มขึ้น แต่พลังงานจลน์ลดลง ใน</mark>ขณะที่ความชันคลื่นแรง ถึงแม้ว่า เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มส่งผลให้พลังงานลดลง แต่ทั้งนี้ประสิทธิภาพการลดลงของพลังงานคลื่น ้ก็มีอยู่อย่างจำกัด ผลการศึกษ<mark>านี้ จึงชี้ให้เห็นว่า ประ</mark>สิทธิภาพในการสลายพลังงานคลื่นของเขื่อน กันคลื่นแบบเสาเข็มที่จัดเรียงระยะ<mark>ห่างระหว่างเสาไม่เ</mark>ท่ากัน หากนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติ ้จริง เช่น การใช้เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง เนื่องจากพลังงานที่ลดลงจากเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มไม่ว่าจะวางระยะห่างเท่ากันและไม่เท่ากัน (ตามผลการศึกษานี้) นั้นสามารถลดพลังงาน คลื่นได้จำกัดและไม่มากนัก (อยู่ในระดับไม่เกิน 10%) ดังนั้น ในบริเวณพื้นที่ที่มีการกัดเซาะอย่าง รุนแรง ระดับพลังงานของคลื่นที่เชื่อว่า มีความสัมพันธ์กับการเคลื่อนย้ายตะกอนชายฝั่ง อันเป็น สาเหตุหลักของการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง (การกัดเซาะและทับถม) อาจจะลดลงในระดับที่ไม่ สามารถหยุดการกัดเซาะซายฝั่งได้ อาจจะเป็นเพียง ลดความรุนแรงลงในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจจะ ้น้อยมาก แต่การกัดเซาะนั้นยังดำเนินต่อไป เพียงแต่ลดความรุนแรงของการกัดเซาะลง เช่น กรณี ้ไม่มีเขื่อนกันคลื่นกันคลื่น ชายฝั่งอาจถูกกัดเซาะเหลือปีละ 9 เมตร เป็นต้น ในขณะที่ต่างประเทศก็ ้มีการนำเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มมาใช้ เพื่อลดระดับความรุนแรงของคลื่นที่จะเข้าฝั่งเพียงพอที่ทำ กิจกรรมบางอย่างได้ เช่น ท่าเรือขนาดเล็ก หรือ กิจกรรมสันทนาการทางน้ำ เช่น ว่ายน้ำ เป็นต้น ดังนั้น หากนั้นนำเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มไปใช้ในพื้นที่ที่มีการกัดเซาะอย่างรุนแรง เขื่อนกันคลื่น แบบเสาเข็มอาจเป็นโครงสร้างที่ใช้เพื่อลดความรุนแรงของคลื่นเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

 ในการทดลองครั้งนี้ ได้พิจารณาข้อมูลที่มีความละเอียดค่อนข้างสูง เช่น ข้อมูลของ ระดับน้ำเฉลี่ย (mean water level) เพราะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำเพียงเล็กน้อยนั้น ส่งผล ต่อการเปลี่ยนแปลงพลังงานศักย์ของมวลน้ำค่อนข้างมากในเชิงการเปรียบเทียบ ดังนั้น เครื่องมือ ที่นำมาใช้จึงต้องมีความละเอียดสูง เพื่อให้ได้ผลการทดลองที่ดียิ่งขึ้น

2) การทดลองครั้งนี้ เก็บข้อมูลด้านหลังเขื่อนกันคลื่น ค่อนข้างมาก เนื่องจากต้องการ ข้อมูลในการวิเคราะห์ให้ได้มากที่สุด โดยเก็บข้อมูลทั้งหมด 624 ตำแหน่ง/ 1กรณีศึกษา โดย 1 ตำแหน่งใช้เวลา อย่างน้อย 30 – 60s แล้วแต่ความแรงของคลื่น จะเห็นว่า ใช้เวลาในการทดลอง ค่อนข้างนานมากและต่อเนื่องกัน ประมาณ 12-14 ชั่วโมง ดังนั้น การสร้างเครื่องมือที่ช่วยในการ เก็บข้อมูล จึงมีส่วนสำคัญยิ่งในการศึกษาครั้งนี้ จึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความสามารถในการ สร้างเครื่องมือ และ เงินทุนในการสนับสนุนอุปกรณ์สำหรับงานวิจัย

3) การศึกษานี้ได้ศึกษาถึงผลของการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นโดยจำกัดรูปแบบของการ จัดเรียงในขอบเขตตามวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เท่านั้น แต่จากผลการทดลอง เห็นได้ว่า รูปแบบการจัดเรียงมีผลการเปลี่ยนแปลงลักษณะของความสูงคลื่นด้านหลังเชื่อนกันคลื่นที่ แตกต่างกัน ดังนั้นรูปแบบการจัดเรียงในลักษณะอื่น เช่น การจัดเรียงที่มีการกระจายตัวของ เสาเข็ม ในลักษณะกระจายตัวออกจากศูนย์กลาง หรือ กระจายตัวของสู่ศูนย์กลาง ก็เป็นอีก ลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะว่าลักษณะการกระจายตัวของเสาเข็มในแบบต่างๆ ก่อให้เกิดเป็น องค์ความรู้ใหม่ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องทางวิศวกรรมชายฝั่งในอนาคตก็เป็นได้

4) คลื่นที่ใช้ในการศึกษาเป็นคลื่นที่มีขนาดสม่ำเสมอ (regular wave) จากข้อมูลที่ได้ ปรากฏในผลการศึกษา พบว่า การมีเขื่อนกันคลื่น ทำให้ความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น ในความชันคลื่น น้อยๆ ดังนั้น หากสามารถทำการทดลองเพื่อเพิ่มจุดของชุดข้อมูล หลายๆ ความชันคลื่น อาจจะทำ ให้เห็นลักษณะแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นได้ชัดเจนมาก ยิ่งขึ้น เพราะในประเทศไทยส่วนใหญ่ เป็นคลื่นขนาดเล็ก หากนำผลการทดลองที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในพื้นที่ที่ไม่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของความสูงคลื่นในลักษณะที่เพิ่มขึ้น จะได้นำไป ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการในแต่ละพื้นที่ เพราะว่ารูปแบบการจัดเรียงและผลของ ความชันคลื่น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นด้านหลังเขื่อนกันคลื่นที่แตกต่างกัน

5) การศึกษาครั้งนี้ได้วิเคราะห์การเปรียบเทียบความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดเฉลี่ย (average of maximum orbital velocity) เท่านั้น ซึ่งเป็นหนึ่งในพารามิเตอร์ที่นำมาใช้ในการหาแรงสูงสุดที่ กระทำกับโครงสร้าง แต่หากจะนำไปวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงปริมาณตะกอนที่เคลื่อนย้าย หรือ

การเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง (ทับถมหรือการกัดเซาะ) จึงจำเป็นต้องศึกษาในเรื่องความเร็วอนุภาคน้ำ ภายใต้วงโคจรคลื่น (orbital velocity) เพิ่มเติมอย่างละเอียด ถึงแม้ว่าในการศึกษาครั้งนี้จะพบว่า เขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มทำให้พลังงานจลน์ด้านหลังเขื่อนกันคลื่นลดลง แต่ไม่ได้หมายความว่า พลังงานจลน์ที่ลดน้อยลงจะทำให้ตะกอนไม่เกิดการเคลื่อนย้าย หรือตกตะกอนได้หลังเขื่อนกัน คลื่นได้ นอกจากนี้ในเรื่องของการตกตะกอนยังมีอีกหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ขนาดของเม็ด ตะกอน เป็นต้น ดังนั้น ผู้สนใจจึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจน เหมาะกับการ นำไปใช้ประยุกต์ใช้ในพื้นที่

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล . 2551. <u>ขุนสมุทรจีน 49A2 ต้นแบบการแก้ไขปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะหาด</u> <u>โคลน</u>. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- บุศวรรณ โพธิ์ทอง. 2542. <u>เกณฑ์การออกแบบโครงสร้างคันดักตะกอนกรณีชายฝั่งสมดุล</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปียะ กุณาศล. 2547. <u>การไหลลอดประตูระบายภายใต้อิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง</u>. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ปียะฉัตร เลิศอมรพงษ์. 2545. <u>การจำลองการทับถมตะกอนหลังเชื่อนกันคลื่น</u>. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เมธาฤทธิ์ แนมสัย. 2552. <u>ผลของการจัดเรียงแนวเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มต่อลักษณะคลื่น</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัปสรสุดา ศิริพงษ์. 2553. <u>โครงการประสิทธิภาพการทำเชื่อนดักตะกอนและความเจริญเติบโตของ</u> <u>พันธุ์ไม้ป่าชายเลนหลังเชื่อนดักตะกอน</u>. กรุงเทพมหานคร : การไฟฟ้านครหลวง. อาทิตยา เกศมาริษ. 2540. <u>เกณฑ์การออกแบบเชื่อนกันคลื่นแยกในงานป้องกันชายฝั่ง</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Grune, J., and Kohlhase, S. 1974. Wave Transmission through Vertical Slotted Walls.
   <u>Proceedings of 14th Coastal Engineering Conference, Copenhagen, Denmark</u>.
   ASCE, New York. 3 (September): 1906-1923.
- Hayashi, T., et al. 1966. Hydraulic Research on the Closely Spaced Pile Breakwater. <u>Engineering in Japan</u>. 9: 108-117.

Hayashi, T., Hattori, M., and Shirai, M. 1968. Closely Spaced Pile Breakwater as a Protection Structure against Beach Erosion. <u>Engineering in Japan</u>. 11: 149-160.

- Herbich, J.B., and Douglas, B. 1988. Wave Transmission through a Double-Row Pile
   Breakwater. <u>Proceedings of 21th Coastal Engineering Conference, Coata del Sol-</u>
   <u>Malaga, spain</u>. ASCE, New York. 3 (June): 2229-2241.
- Horikawa, K. 1978. <u>Coastal Engineering : An Introduction to Ocean Engineering</u>. Japan: University of Tokyo Press.
- Huang, Z. 2007. Wave Interaction with One or Two Rows of Closely Spaced Rectangular Cylinders. <u>Ocean Engineering</u>. 34: 1584-1591.
- Hutchinson, P.S., and Raudkivi, A.J. 1984. Case History of a Spaced Pile Breakwater at Half Moon Bay Marina Auckland, New Zealand. <u>Proceedings of 19th Coastal</u> <u>Engineering conference, Houston, Texas, U.S.A. ASCE, New York. 3</u> (September): 2530-2535.
- Ippen, A.T. 1966. <u>Estuary and Coastline Hydrodynamics</u>. New York: McGraw Hill Book.
- Isaacson, M., Premasiri, S., and Yang, G. 1998. Wave Interractions with Vertical Slotted Barrier. Journal of Waterway, Port, Coastal, and Ocean Engineering. 126, 6, (May-June): 118-126.
- Mani, J.S. 2008. Experimental and Numerical Investigations on Zigzag Porous Screen Breakwater. <u>Natural Hazards</u>. 49, 2 (May): 401-409.
- Mani, J.S., and Jayakumar, S. 1995. Wave Transmission by Suspended Pipe Breakwater. <u>Journal of Waterway, Port, Coastal, and Ocean Engineering</u>. 121, 6, (Novmber/December): 335-338.
- Nagai, S. 1966. Researches on Steel-Pipe Breakwater. <u>Proceedings of 10th Coastal</u> <u>Engineering Conference, Tokyo, Japan</u>. ASCE, New York. 2 (September): 850-872.
- Rao, S., Rao, N.B.S., and Sathyanarayana, V.S. 1999. Laboratory Investigation on Wave Transmission through Two Rows of Perforated Hollow Piles. <u>Ocean Engineering</u>. 26: 675-699.

- Rao, S., Rao, N.B.S., Shirlal, K.G., and Reddy, G.R. 2003. Energy Dissipation at Single Row of Suspended Perforated Pipe Breakwaters. <u>Journal of the Institution of</u> <u>Engineer (India)</u>. 84 (August): 77-81.
- Rao, S., Kiran, G., and Rao, N.B.S. 2002. Wave Transmission and Wave Reflection for Two Rows of Perforated Hollow Piles. <u>Indian Journal of Marine Sciences</u>. 31, 4 (December): 283-289.

Sorensen, R.M. 1991. <u>Basic Coastal Engineering</u>. Singapore: John wiley & Sons.

- Suh, K.D., Jung, H.Y., and Pyun, C.K. 2007. Wave reflection and Wave Transmission by Curtainwall-Pile Breakwaters using Circular Piles. <u>Ocean Engineering</u>. 34: 2100-2106.
- Suh, K.D., Shin, S., and Cox, D.T. 2006. Hydrodynamic Characteristics of Pile-Support Vertical Wall Breakwaters. <u>Journal of Waterway, Port, Coastal, and Ocean</u> <u>Engineering</u>. 132, 2 (March-April): 83-96.
- Sundar, V., and Subbarao, B.V.V. 2003. Hydrodynamic Performance Characteristics of Quadrant Front-Face Pile-Support Breakwater. <u>Journal of Waterway, Port,</u> <u>Coastal, and Ocean Engineering</u>. 129, 22 (January-Febuary): 22-33.
- Sumer, B.M., and Fredsoe, J. 2001. Wave Scour Around a Large Vertical Circular Cylinder. Journal of Waterway, Port, Coastal, and Ocean Engineering. 127, 3 (May-June): 125-134.
- Truitt, C.L., and Herbich, J.B. 1986. Transmission of Random Wave through Pile
   Breakwaters. <u>Proceedings of 20th Engineering Conference, Taipei, Taiwan</u>.
   ASCE, New York. 3 (November): 2303-2313.
- U.S. Coastal Engineering Research Center. 1984. <u>Shore Protection Manual 1</u>. 2nd ed. Washington DC. Department of U.S. Army Corps. of Engineers.
- U.S. Coastal Engineering Research Center. 1984. <u>Shore Protection Manual 2</u>. 2nd ed. Washington DC: Department of U.S. Army Corps. of Engineers.

- Wheele, V.J., and Herbich, J.B. 1984. Wave Reflection and Wave Transmission for Pipe Arrays. <u>Proceedings of 13th Coastal Engineering conference, Vancouver,</u> <u>Canada</u>. ASCE, New York, 3: 1935-1953.
- Yagci,O., et al. 2006. An Experimental Model Application of Wavescreen : Dynamic
  Pressure, Water Particle Velocity, and Wave Measurements. <u>Ocean Engineering</u>.
  33: 1299-1321.

ภาคผนวก

<u>ภาคผนวก ก</u> แบบจำลองกายภาพชลศาสตร์และอุปกรณ์การทดลอง <u>ภาคผนวก ข</u> การปรับเทียบอุปกรณ์การทดลอง <u>ภาคผนวก ค</u> ข้อมูลจากการทดลอง <u>ภาคผนวก ง</u> การเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเชื่อนกันคลื่น <u>ภาคผนวก จ</u> สรุปผลการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม <u>ภาคผนวก ฉ</u> สรุปสัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ก

แบบจำลอ<mark>งกายภาพชลศาสต</mark>ร์แ<mark>ละอุป</mark>กรณ์การทดลอง

ภาคผนวก ก

แบบจำลองกายภาพชลศาสตร์และอุปกรณ์การทดลอง

ก-1 การจัดเตรียมแบบจำลองแอ่งคลื่น

แบบจำลองแอ่งคลื่น (wave basin) ที่ใช้ในการทดลองมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มี ขนาดความกว้าง 10 ม. ยาว 20 ม. ลึก 0.70 ม. พื้นและผนังทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ดังแสดง ในรูป ก-1 ในแอ่งคลื่นจะมีองค์ประกอบอื่น ได้แก่ 1) ตะแกรงสลายคลื่นด้านข้าง (wave absorber) เป็นโครงเหล็กหุ้มด้วยลวดตะแกรงภายในบรรจุเม็ดโฟม โครงเหล็กมีขนาดกว้าง 0.15 ม. ยาว 1.00 ม. สูง 0.50 ม. วางข้างละ 6 ม. ติดตั้งเพื่อลดการสะท้อนจากผนังด้านข้างของแอ่ง คลื่น 2) หินสลายพลังงานคลื่น เพื่อลดการสะท้อนของคลื่นโดยที่ด้านต้นแอ่งและด้านท้ายแอ่ง คลื่น 2) หินสลายพลังงานคลื่น เพื่อลดการสะท้อนของคลื่นโดยที่ด้านต้นแอ่งและด้านท้ายแอ่ง คลื่น ตัวสลายพลังงานคลื่นใช้เป็นหินก่อสร้างเบอร์ # 1 ด้านต้นแอ่งคลื่นเทเป็นแนวลาดเอียง 1 : 3 และด้านท้ายแอ่งคลื่นเทเป็นแนวลาด 1 : 7 ยาวตลอดด้านต้นและด้านท้ายแอ่งคลื่น และ 3) ระบบ จ่ายน้ำและระบายน้ำ น้ำที่ใส่ในแอ่งคลื่นจะถูกสูบขึ้นมาจากบ่อพักน้ำ (sump) ข้างๆ แอ่งคลื่น โดยใช้เครื่องสูบน้ำ และการระบายน้ำออกจะมีรูระบายอยู่ในแอ่งคลื่นระบายสู่บ่อพักน้ำ

รูปที่ ก-1 แอ่งคลื่น (wave basin)

ก-2 เครื่องกำเนิดคลื่น

เครื่องกำเนิดคลื่น (wave generator) เป็นชนิดปลายยึดหมุน (hinge connection) ที่ ้ด้านล่างของกระดานสร้างคลื่น (wave board) ส่วนด้านบนต่อกับส่วนขับเคลื่อนซึ่งเคลื่อนที่ กลับไป-มาได้ตามระยะช่วงชัก (stroke) โดยความเร็วเคลื่อนที่ขึ้นอยู่กับมอเตอร์สามารถ ปรับเปลี่ยนได้ จึงสามารถสร้างคลื่นที่มีความสูงและคาบคลื่นได้แตกต่างกัน องค์ประกอบของ เครื่องกำเนิดคลื่นได้แสดงไว้ในรูปที่ ก-2

n) กระดานสร้างคลื่น

ค) ชุดปรับช่วงชัก

ง) มอเตอร์

จ) ชุดปรับความเร็วมอเตอร์ ฉ) หม้อแปลงควบคุม รูปที่ ก-2 องค์ประกอบของเครื่องกำเนิดคลื่น

131

ก-3 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

1) เครื่องมือวัดระดับ (point gauge) ติดตั้งในแอ่งคลื่น เพื่อใช้วัดระดับน้ำนิ่ง (still water level) ก่อนทำการทดลอง ดังรูป ก-3

2) เครื่องวัดความสูงคลื่น (wave height meter) ใช้วัดความสูงคลื่น โดยหลักการทำงาน ของอุปกรณ์ชนิดนี้ก็คือ เป็นการวัดความจุไฟฟ้าบนเส้นลวดที่เปลี่ยนแปลงตามระยะที่จมในน้ำ โดยในที่นี้ใช้จำนวน 10 ตัว ซึ่งมี 2 แบบ คือ แบบแรกเป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวเก่า) รุ่น Capacitance Type Wave Height Measuring System provide with precision auto-zero function Model CH-403A & CHT4-40 ของบริษัท Kennek จำนวน 4 ตัว ช่วงข้อมูลที่เครื่องทำ การประมวลผลได้ อยู่ในช่วง ± 2.5 โวลต์ ดังรูปที่ ก-4 โดยรายละเอียดการใช้เครื่องมือสามารถดู ได้จาก อาทิตยา เกศมาริษ (2540) และแบบที่ 2 เป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวใหม่) รุ่น Wave Probe Monitor ของบริษัท HR Wallingford จำนวน 6 ตัว ช่วงข้อมูลที่เครื่องทำการประมวลผลได้ อยู่ในช่วง ± 10 โวลต์ ดังรูปที่ ก-5 โดยรายละเอียดการใช้เครื่องมือสามารถดูได้จาก เมธาฤทธิ์ แนมสัย (2552)

3) เครื่องมือวัดความเร็วการไหล เป็นเครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D สำหรับใช้ในห้องปฏิบัติการ สามารถวัดความเร็วการไหลได้ 3 ทิศทาง คือ ตามทิศทางการไหล ตั้งฉากกับทิศทางการไหล และวัดความเร็วในแนวดิ่ง สามารถวัดได้ทั้งค่าที่ เป็นบวกและค่าที่เป็นลบ อุปกรณ์ทั้งหมด ประกอบด้วย หัววัดความเร็วกระแสน้ำ (sensor) สายสัญญาณ และเครื่องรับสัญญาณ (display unity) ที่สามารถส่งสัญญาณแบบ Analog หลักการทำงานของเครื่องวัดความเร็วการไหลอาศัยน้ำเป็นตัวนำ โดยที่น้ำจะไหลผ่าน สนามแม่เหล็กจะเกิดกระแสไฟฟ้าจะเป็นสัดส่วนกับความเร็วการไหล ดังรูปที่ ก-6 โดยรายละเอียด การใช้เครื่องมือสามารถดูได้จาก ปิยะ กุณาศล (2547)

4) อุปกรณ์ประกอบสำหรับวัดความสูงคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำ ดังรูปที่ ก-7
 ประกอบด้วย ก) แผงวงจร ใช้สำหรับต่อสายที่แสดงผลจากเครื่องวัดความสูงคลื่นเข้าสู่การ์ด
 LabVIEW ข) สายต่อ ค) การ์ด LabVIEW ใช้สำหรับแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิตอล โดย
 จะใช้ร่วมกับโปรแกรม LabVIEW ของบริษัท National Instrument และ ง) คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค
 รุ่น COMPAQ Presario ใช้สำหรับเก็บบันทึกข้อมูลคลื่นความเร็วของอนุภาคน้ำ

5) กล้องถ่ายรูป กล้องวีดีโอและเครื่องบันทึกภาพ ใช้บันทึกภาพ

6) เทอร์โมมิเตอร์ ใช้สำหรับวัดอุณหภูมิของน้ำขณะทำการทดลอง

รูป<mark>ที่ ก-3 เครื่</mark>องมือวัดร<mark>ะดับ (poin</mark>t gauge)

ข) อุปกรณ์รับสัญญาณอนาล็อกเครื่องวัดความสูง
 คลื่น

ก) เครื่องวัดความสูงคลื่น (wave height meter)

ก) เครื่องวัดความสูงคลื่น (wave height meter)

รูปที่ ก-5 ชุดเครื่องมือวัดความสูงคลื่น (ตัวใหม่)

- ข) เครื่องรับสัญญาณ (display unity)
- ก) หัววัดความเร็วกระแสน้ำ (sensor)

แผงต่อวงจร

รูปที่ ก-6 เครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D

ข) การ์ดแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล

ค) สายต่อสัญญาณเข้าการ์ดแปลงสัญญาณ
 ง) คอมพิวเตอร์เก็บข้อมูล
 รูปที่ ก-7 อุปกรณ์ประกอบสำหรับวัดความสูงคลื่นและความเร็วของอนุภาคน้ำ

ก-4 ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล

ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ช่วยในการเก็บข้อมูล ณ ตำแหน่งต่างๆหลัง เขื่อนกันคลื่นติดตั้งกับสะพานของแอ่งคลื่น เป็นอุปกรณ์สำหรับติดตั้งเครื่องวัดความสูงคลื่นและ เครื่องมือวัดความเร็วการไหล โดยชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูลนี้สามารถเคลื่อนที่ได้ 3 ทิศทาง ได้แก่ ทิศทางขนานเชื่อนกันคลื่น ทิศทางตั้งฉากเชื่อนกันคลื่น และทิศทางในแนวดิ่ง ซึ่งการเคลื่อนที่ใน แนวดิ่งจะใช้กับเครื่องมือวัดความเร็วการไหลทำให้สามารถวัดความเร็วของน้ำที่ความลึกต่างๆ ได้ ดังแสดงในรูปที่ ก-8 อุปกรณ์ทั้งหมด ประกอบด้วย โครงเหล็กที่ทำด้วยเหล็กฉาก แกนเหล็ก แนวราบและแนวดิ่ง มอเตอร์ กล้องวงจรปิด และจอมอนิเตอร์ อุปกรณ์ตัวนี้สามารถเคลื่อนที่ได้ ด้วยระบบไฟฟ้าโดยการด้วยสวิตช์บังคับมอเตอร์ 3 ตัว ซึ่งแต่ละตัวจะใช้สำหรับการเคลื่อนที่ใน แนวต่างๆ ได้แก่การเคลื่อนที่ตามแนวสะพานเพื่อวัดข้อมูลความสูงคลื่นและความเร็วของน้ำใน แนวขนานเชื่อนกันคลื่น การเคลื่อนที่ตั้งฉากกับสะพานเพื่อวัดข้อมูลความสูงคลื่นและความเร็วของน้ำใน แนวขนานเชื่อนกันคลื่น และการเคลื่อนที่ขึ้นลงเพื่อวัดข้อมูลความเร็วของน้ำที่ระดับต่างๆ การ เลื่อนเครื่องมือไปที่ตำแหน่งวัดต่างๆ จะใช้กล้องวงจรปิดสังเกตตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายไว้และ แสดงผลทางจอมอนิเตอร์

รูปที่ ก-8 ชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล

<mark>ข) การติด</mark>ตั้งตัววัดความสูงคลื่นและความเร็ว

ก) อุปกรณ์แส<mark>ด</mark>งผล

ง) มอเตอร์

ค) กล้<mark>องว</mark>งจรปิด

ฉ) สวิตช์บังคับ

จ) สะพานของแอ่งคลื่น

รูปที่ ก-9 ส่วนประกอบของชุดอุปกรณ์ช่วยเก็บข้อมูล

ก-5 แบบจำลองเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเชื่อนกันคลื่น แบบเสาเข็มรูปทรงกระบอกทำจากท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.85 ซม. จัดเรียงเป็นแถวตรง 2 แถว โดยมีความยาวในแต่ละแถวประมาณ 1.00 ม.(21 เท่าของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง เสาเข็ม) รูปแบบของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเซ็ม เป็นการจัดเรียงเสาเข็มแบบ 2 แถว โดยในแต่ละ แถวมีช่องว่างระหว่างต้นที่ไม่เท่ากัน แต่เพื่อให้การจัดเรียงเป็นระบบ จึงได้กำหนดรูปแบบการ จัดเรียงเสาเข็มที่มีช่องว่างไม่เท่ากัน แต่เพื่อให้การจัดเรียงเป็นระบบ จึงได้กำหนดรูปแบบการ จัดเรียงเสาเข็มที่มีช่องว่างไม่เท่ากันให้อยู่ในรูปแบบของพังก์ชันอนุกรมทางคณิตศาสตร์แบบง่ายๆ และได้คำนึงถึงรูปแบบการจัดเรียงที่จะก่อให้เกิดความเป็นกลุ่มก้อน (massiveness) ของกลุ่ม เสาเข็มมากที่สุดบนสมมุติฐานที่ว่า ความเป็นกลุ่มก้อนของกลุ่มเสาเข็มที่มีมากขึ้นน่าจะลด ความสามารถการส่งผ่านของคลื่น (wave transmissivity) และเพิ่มความสะท้อนกลับของคลื่น (wave reflectivity) อันน่าจะเป็นผลของการลดลงหรือสลายพลังงานคลื่น (wave energy dissipation) หลังเชื่อนกันคลื่นโดยรวม โดยการหาลำดับที่ของช่องว่างระหว่างเสาที่มีการเพิ่ม/ลด ขนาดช่องว่างระหว่างเสาตามลำดับตำแหน่งเสาที่เพิ่ม/ลด เป็นสัดส่วนที่เท่ากันในรูปแบบสมการ อนุกรมเชิงเส้นแบบง่ายๆ จะได้หาจากสมการ (ก-1)

$$\mathbf{S}_{i+1} = \mathbf{S}_i + \Delta \tag{n-1}$$

เมื่อ
$$S_{i+1}$$
 คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ i+1
 S_i คือ ช่องว่างระหว่างเข็มลำดับที่ i
 Δ คือ ผลต่างช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน
โดยที่ Δ เท่ากับ $\frac{S_n - S_1}{n - 1}$ เมื่อแทน ในสมการ (n-1) จะได้
 $S_{i+1} = S_i + \frac{S_n - S_1}{n - 1}$ (n-2)
 S_1 คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1
 S_n คือ ช่องว่างระหว่างเสาลำดับสุดท้าย
n คือ จำนวนช่องว่างระหว่างเสาทั้งหมดในแต่ละแถว (ใน
การศึกษานี้ n = 10)

การหาค่าซ่องว่างระหว่างเสาลำดับสุดท้าย (S_n) หาได้จากสมการ (ก-3) ซึ่งต้องกำหนดค่า ช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ก่อน โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่าช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ตั้งแต่ค่า 0 ถึง 1 เท่าของช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบระยะห่างเท่ากัน (0 ถึง 1b) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ใช้ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (b = 1D เมื่อ D คือ เส้นผ่านศูนย์กลางเสาเข็ม) ดังนั้นช่องว่าง ระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) จะเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 0 ถึง 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0 ถึง 1D) และเมื่อ เพิ่มช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) ที่ละ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม (0.2D) จะได้รูปแบบของ การจัดเรียงทั้งหมด 6 รูปแบบ ดังแสดงในตารางที่ ก-1 โดยรูปแบบการจัดเรียงที่กำหนดช่องว่าง ระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม จะเป็นการจัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่าง เลาเท่ากัน

$$S_1 + S_n = 2b \tag{n-3}$$

เมื่อ b คือ ช่องว่างระหว่างเสาของการจัดเรียงแบบระยะห่างเท่ากัน

การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่มีช่องว่างระหว่างเสาไม่เท่ากันทั้ง 6 รูปแบบ การ จัดเรียงในแถวที่ 1 จะมีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาจากลำดับน้อยไปมาก (S₁ ถึง S₁₀) และ แถวที่ 2 มีการจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาจากลำดับมากไปน้อย (S₁₀ ถึง S₁)

จากการจัดเรียง 6 รูปแบบ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่าง เสาไม่เท่ากัน และกรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน ประกอบด้วย

<u>กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน</u>

- รูปแบบ VO จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0 เท่า ของขนาดเสาเข็ม (ชิดกัน) และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.222 เท่า ของขนาดเสาเข็ม ดังแสดงในรูปที่ ก-10

- รูปแบบ V2 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0.2 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.177 เท่าของ ขนาดเสาเข็ม ดังแสดงในรูปที่ ก-11

- รูปแบบ V4 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0.4 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.133 เท่าของ ขนาดเสาเข็ม ดังแสดงในรูปที่ ก-12

- รูปแบบ V6 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0.6 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.089 เท่าของ ขนาดเสาเข็มดังแสดงในรูปที่ ก-13 - รูปแบบ V8 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 0.8 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0.044 เท่าของ ขนาดเสาเข็ม ดังแสดงในรูปที่ ก-14

<u>กรณีจัดเรียงช่องว่างระหว่างเสาเท่ากัน</u>

- รูปแบบ V10 จัดเรียงแบบ 2 แถวกำหนดช่องว่างระหว่างเสาลำดับที่ 1 (S₁) เท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม และเปลี่ยนแปลงช่องว่างระหว่างเสาร่วมกัน (Δ) เท่ากับ 0 เท่าของขนาด เสาเข็ม ดังนั้นช่อว่างทุกช่องจะเท่ากับ 1 เท่าของขนาดเสาเข็ม ดังแสดงในรูปที่ ก-15

ลำดับช่องว่าง	ร <mark>ูปแบบเขื่อน</mark> กันคลื่น					
(Sn)	VO	V2	V4	V6	V8	V10
S1	0D	0.20D	0.40D	0.60D	0.80D	1D
S2	0.22D	0.38D	0.56D	0.69D	0.84D	1D
S3	0.44D	0.56D	0.67D	0.78D	0.89D	1D
S4	0.67D	0.73D	0.80D	0.87D	0.93D	1D
S5	0.89D	0.91D	0.93D	0.96D	0.98D	1D
S6	1.11D	1.09D	1.07D	1.04D	1.02D	1D
S7	1.33D	1.27D	1.20D	1.13D	1.07D	1D
S8	1.56D	1.44D	1.33D	1.22D	1.11D	1D
S9	1.78D	1.62D	1.47D	1.31D	1.16D	1D
S10	2D	1.80D	1.60D	1.40D	1.20D	1D
ช่องว่างระหว่าง เสาร่วมกัน (Δ)	0.222D	0.177D	0.133D	0.089D	0.044D	0D

ตารางที่ ก-1 ช่องว่างระหว่างเส<mark>าเข็มลำดับที่ n ของเขื่อนกันค</mark>ลื่นรูปแบบต่างๆ

* D คือ ขนาดเสาเข็ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<mark>การ</mark>ปรับเทียบอุปกรณ์การทดลอง

<mark>ภาค</mark>ผนวก ข

ภาคผนวก ข

การปรับเทียบอุปกรณ์การทดลอง

ข-1 การปรับเทียบเครื่องกำเนิดคลื่น

เครื่องกำเนิดคลื่น (wave generator) มีโครงสร้างทั้งหมดทำด้วยเหล็กยกเว้นกระดาน สร้างคลื่น (wave board) ทำด้วยพลาสติก ด้านล่างของกระดานสร้างคลื่นเป็นแบบ Hinge Connection ด้านบนต่อเข้ากับส่วนขับเคลื่อนสามารถโยกกลับไป-มาได้ เครื่องกำเนิดคลื่นนี้ สามารถสร้างคลื่นที่มีความสูงและคาบเวลาตามต้องการ โดยคาบเวลาจะขึ้นอยู่กับความเร็วของ มอเตอร์ ส่วนความสูงคลื่นนอกจากจะขึ้นอยู่กับความเร็วของมอเตอร์แล้วยังขึ้นอยู่กับระยะช่วงชัก และความลึกน้ำ ดังนั้นในการทดลองจึงได้ปรับเทียบเครื่องกำเนิดคลื่นเพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นใน การกำหนดเงื่อนไขของคลื่นที่ใช้ในการทดลอง ความลึกของน้ำบริเวณติดตั้งเชื่อนกันคลื่นซึ่งลึก 35 ซม. ทดลองโดยการเปลี่ยนแปลงความเร็วของมอเตอร์และระยะช่วงชัก วัดการเปลี่ยนแปลงของ ระดับน้ำตามเวลาด้วยเครื่องมือวัดความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งติดตั้งเชื่อนกันคลื่น ผลการปรับเทียบ แสดงในตารางที่ ข-1 และรูปที่ ข-1

ความเร็ว	คาบเวลา	ระยะช่วงชัก (ขม.)				
มอร์เตอร์	Т	4 5		6	7	8
(เฮิรตซ์)	(วินาที)	H (ซม.)	H (ฃม.)	H (ซม.)	H (ซม.)	H (ฃม.)
13	1.56	1.16	1.33	1.50	1.43	1.89
16	1.28	1.94	2.46	3.30	2.42	3.89
19	1.08	2.09	2.67	3.43	4.64	5.71
22	0.93	3.49	4.35	5.29	5.83	6.88
25	0.82	4.07	5.41	6.48	7.38	8.20

ตารางที่ ข-1 ผลการปรับเทียบ<mark>เครื่องกำเนิดคลื่น</mark>

H คือ ความสูงคลื่น

ข-2 การปรับเทียบเครื่องมือวัดความสูงคลื่น

เครื่องมือวัดความสูงคลื่น (wave height meter) ใช้วัดความสูงคลื่น โดยหลักการทำงาน ของอุปกรณ์ชนิดนี้ก็คือ เป็นการวัดความจุไฟฟ้าบนเส้นลวดที่เปลี่ยนแปลงตามระยะที่จมในน้ำ โดยในการศึกษาทดลองครั้งนี้มี 2 แบบ คือ แบบแรกเป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวใหม่) รุ่น Wave Probe Monitor ของบริษัท HR Wallingford จำนวน 6 ตัว ช่วงข้อมูลที่เครื่องทำการ ประมวลผลได้ อยู่ในช่วง ± 10 โวลต์ และแบบที่ 2 เป็นเครื่องวัดความสูงคลื่น (ตัวเก่า) รุ่น Capacitance Type Wave Height Measuring System provide with precision auto-zero function Model CH-403A & CHT4-40 ของบริษัท Kennek จำนวน 4 ตัว ช่วงข้อมูลที่เครื่องทำ การประมวลผลได้ อยู่ในช่วง ± 2.5 โวลต์

การปรับเทียบเครื่องมือวัดความสูงคลื่น ดำเนินการโดยติดตั้งเครื่องมือวัดในถังน้ำที่ สามารถปล่อยน้ำเข้า-ออกจากถังได้เพื่อควบคุมระดับน้ำในถัง จากนั้นบันทึกค่าความต่าง ศักย์ไฟฟ้าตามค่าระดับน้ำที่เปลี่ยนแปลงดังแสดงในตารางที่ ข-2 และนำไปสร้างกราฟ ความสัมพันธ์ ดังแสดงในรูปที่ ข-2 และรูปที่ ข-3จะได้ค่าตัวคูณแฟกเตอร์ไปปรับค่าความต่าง ศักย์ไฟฟ้าที่บันทึกได้จากโปรแกรม LabView เป็นค่าระดับน้ำ

จะดับบ้า	ค่าความต่างศักย์ (โวลต์)									
4~RI∏14 I	ตัวใหม่					ตัวเก่า				
(ฃม.)	WH 1	WH 2	WH 3	WH 4	WH 5	WH 6	WH 7	WH 8	WH 9	WH 10
10	5.76	5.69	5.42	5.66	5.54	6.04	0.99	1.01	1.00	1.01
8	4.55	4.49	4.28	4.47	4.38	4.77	0.80	0.82	0.81	0.82
6	3.33	3.29	3.13	3.27	3.22	3.49	0.59	0.59	0.60	0.61
5	2.78	2.75	2.62	2.74	2.68	2.92	0.49	0.48	0.49	0.49
4	2.21	2.18	2.08	2.18	<mark>2.14</mark>	2.33	0.38	0.38	0.38	0.38
3	1.63	1.62	1.54	1.61	<mark>1.59</mark>	1.72	0.28	0.28	0.29	0.29
2	1.12	1.10	1.05	1.10	1.08	1.18	0.20	0.20	0.21	0.21
1	0.52	0.51	0.48	0.51	0.50	0.55	0.11	0.10	0.11	0.11
0	-0.05	-0.05	-0.06	-0.05	-0.05	-0.05	0.00	-0.01	0.00	0.00
-1	-0.58	-0.57	-0.55	-0.57	-0.56	-0.60	-0.11	-0.12	-0.11	-0.11
-2	-1.12	-1.11	-1.08	-1.12	-1.10	-1.17	-0.21	-0.22	-0.21	-0.22
-3	-1.70	-1.6 <mark>7</mark>	-1.62	-1.68	-1.65	<mark>-1.77</mark>	-0.34	-0.34	-0.34	-0.34
-4	-2.20	-2.16	- <mark>2.</mark> 09	-2.17	-2.14	-2.29	-0.44	-0.45	-0.44	-0.45
-5	-2.74	-2.68	<mark>-</mark> 2.59	-2.69	-2.66	-2.84	-0.52	-0.54	-0.53	-0.54
-6	-3.24	-3.18	-3.07	-3.19	-3.17	-3.37	-0.62	-0.63	-0.63	-0.63
-8	-4.25	-4.15	-4.04	-4.19	-4.24	-4.39	-0.82	-0.81	-0.83	-0.84
-10	-5.30	-5.15	-5.07	-5.26	-5.42	-5.43	-1.03	-0.98	-1.03	-1.04

ตารางที่ ข-2 การปรับเทียบเครื่องมือวัดความสูงคลื่น (wave height meter)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข-3 การปรับเทียบเครื่องมือวัดความเร็วการไหล

เครื่องมือวัดความเร็วการไหลแบบ 3 ทิศทางของ OSK รุ่น ACM 300-D ใช้วัดความเร็ว ของอนุภาคน้ำในแบบจำลอง สามารถวัดความเร็วการไหลได้ 3 แกน ประกอบด้วย แกน X (แนว ระนาบตามทิศทางคลื่น) แกน Y (แนวระนาบตั้งฉากทิศทางคลื่น) และแกน Z (แนวดิ่ง)

ขั้นตอนการทำงานของเครื่องมือวัดความเร็วการไหลดังกล่าว จะทำการส่งสัญญาณไปยัง เครื่องแสดงผลให้แปลค่าสัญญาณเป็นค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ซึ่งสามารถส่งสัญญาณเข้าเครื่อง คอมพิวเตอร์ เพื่อบันทึกและประมวลผลข้อมูล ผลการปรับเทียบโดย ปียะ กุณาศล (2004) ได้ ปรับเทียบความเร็วในแกน X และแกน Y แสดงให้เห็นว่า เมื่อความเร็วเปลี่ยนไป 1 เซนติเมตร/ วินาที ค่าความต่างศักย์จะเปลี่ยนไป 0.02 โวลต์ โดยผลการปรับเทียบได้แสดงในตารางที่ ข-3 และตารางที่ ข-4 นอกจากนี้ยังได้แสดงกราฟความสัมพันธ์ของความเร็วการไหลและค่าความต่าง ศักย์ ดังแสดงในรูปที่ ข-4 และรูปที่ ข-5 ส่วนความเร็วในแกน Z นั้นไม่สามารถปรับเทียบได้แต่เมื่อ พิจารณาผลการปรับเทียบความเร็วจากแกน X และแกน Y ที่ได้ใกล้เคียงกับค่าที่ผู้ผลิตได้ ปรับเทียบไว้โดยทั้ง 3 แกนมีค่าเท่ากัน ดังนั้นค่าความเร็วในแกน Z จึงน่าจะเท่ากับค่าใน X และ แกน Y เหมือนเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1		
ตารางที่ ข-3	การปรับเทียบค	เวามเร็วในแกน X

ระยะทาง	เวลา	ความเร็วรถ	ความเร็วของ Current Meter	ความต่างศักย์
(ซม.)	(วินาที)	(ซม./วินาที)	(ซม./วินาที)	(ໂวລຕ໌)
1200	159.66	7.52	8.50	0.176
1200	91.53	13.11	14.00	0.256
1200	64.56	18.59	21.50	0.432
1200	62.94	19.07	23.00	0.455
1200	55.09	21.78	25.00	0.514
1200	48.78	24.60	28.00	0.572
1200	40.58	29.57	34.00	0.682
1200	36.13 🥌	33.21	39.00	0.773

ตารางที่ ข-4 การปรับเทียบความเร็วในแกน Y

ระยะทาง	เวลา	<mark>ความเร็ว</mark> รถ	ความเร็วของ Current Meter	ความต่างศักย์
(ฃม.)	(วินาที)	(<mark>ซ</mark> ม./ <mark>วินาที</mark> ่)	(ซม. <i>/</i> วินาที)	(ໂວລຕ໌)
1200	148.98	8.05	7.50	0.160
1200	63.66	18.85	17.00	0.354
1200	53.56	22.40	20.50	0.422
1200	45.46	26.40	24.00	0.494
1200	40.73	29.46	28.00	0.575
1200	38.50	31.17	29.00	0.587
1200	34.45	34.83	32.00	0.668
1200	32.74	36.65	34.00	0.686

4 M 101 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M 1 9 M

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค ข้อมูลจากการท_ุดลอง

ภาคผนวก ค

ข้อมูลจากการทดลอง

ค-1 พื้นผิวอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น

ข้อมูลความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ หลังเชื่อนกันคลื่น ที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ ของแต่ละรูปแบบการจัดเรียงทั้งกรณีมีเชื่อนกันคลื่นและกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่น ได้นำมา เปรียบเทียบความสูงคลื่นกรณีมีเชื่อนกันคลื่นกับความสูงคลื่นกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่นแสดงในรูป ของค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งต่างๆ (K_{P(X,Y)}) โดยแยกตามค่าความ ชันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ ค-1 ถึง ค-18

ค-2 เวกเตอร์ความเร็วของอนุภาคน้ำ

ความเร็วของอนุภาคน้ำภายใต้คลื่น นำเสนอเฉพาะความเร็วในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกัน คลื่นเนื่องจากเป็นทิศทางที่กระแสน้ำเคลื่อนที่เข้าสู่ชายฝั่ง ดังแสดงในรูปที่ ค-19 ถึง ค-36

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ค-1 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V0 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-2 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V2 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-3 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V4 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-4 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V6 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-5 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-6 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V10 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-7 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V0 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-8 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V2 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-9 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V4 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-10 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V6 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-11 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-12 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V10 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-13 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V0 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ค-14 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V2 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ค-15 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V4 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-16 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V6 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0031

รูปที่ ค-17 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ค-18 รูปแบบเขื่อนกันคลื่น V10 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ค-19 เวคเตอร์ความเ<mark>ร็วของเชื่อนกันคลื่น V0</mark> คว<mark>ามชันค</mark>ลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

รูปที่ ค-20 เวคเตอร์ควา<mark>มเร็วของเขื่อนกันคลื่น V2 ความชั</mark>นคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-21 เวคเตอร์ควา<mark>มเร็วของเขื่อนกันคลื่น V4 ความชั</mark>นคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-22 เวคเตอร์ควา<mark>มเร็วของเขื่อนกันคลื่น V6 ความชั</mark>นคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-23 เวคเตอร์ควา<mark>ม</mark>เร็วของเขื่อนกันคลื่น V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

รูปที่ ค-24 เวคเตอร์ความเร็วของเขื่อนกันคลื่น V10 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0013

ภาคผนวก ง การเปลี่ยนแปลงลักษณะคลื่นหลังเขือนกันคลื่น

ภาคผนวก ง

ผลจากการทดลอง

ภาคผนวก ง แสดงข้อมูลที่ใช้ในบทที่ 4 ในกรณีศึกษาต่างๆ จากการทดลองเชื่อนกันคลื่น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงระยะห่างเสาเข็มเท่ากัน(equally spaced, V10) 1 กรณีศึกษา และเชื่อนกันคลื่นที่จัดเรียงระยะห่างเสาเข็มไม่เท่ากัน (unequally spaced) 5 กรณีศึกษา และเปลี่ยนแปลงขนาดความชันคลื่น (H_N/gT²) 4 ค่า รวมการทดลองทั้งสิ้น 24 การ ทดลอง ซึ่งข้อมูลจากการทดลอง มีประกอบด้วย

 รูปแสดงพื้นที่ผิว (surface area) อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่น ณ ตำแหน่ง ต่างๆ หลังเชื่อนกันคลื่น สร้างขึ้นจากข้อมูลความสูงคลื่นกรณีมีเชื่อนกันคลื่นต่อความสูงคลื่นกรณี ไม่มีเชื่อนกันคลื่น จากข้อมูล ณ ตำแหน่งต่างๆ ของแต่ละรูปแบบการจัดเรียง โดยพิจารณาแยก ตามค่าความชันคลื่น ซึ่งได้แสดงตัวอย่าง 4 ความชันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ ง-1 ถึง ง-4

2) รูปแสดงค่าเวกเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด (U(x,y)) ณ ตำแหน่งต่างๆ หลังเขื่อนกัน คลื่น สร้างขึ้นจากข้อมูลความเร็วอนุภาคน้ำในทิศทางตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น ซึ่งเป็นความเร็ว สูงสุดที่เคลื่อนที่เข้าสู่ชายฝั่ง กรณีมีกับกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น ของแต่ละรูปแบบการจัดเรียง โดย พิจารณาแยกตามค่าความซันคลื่น ซึ่งได้แสดงตัวอย่าง 1 ความซันคลื่น คือที่ความซันคลื่นแรง มาก (H_N/gT² เท่ากับ 0.0078)

 3) รูปแสดงผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ตามทิศทางคลื่น เฉลี่ยตลอดความลึกน้ำ (ΔU) หากผลต่าง เป็นบวก (+ΔU) แสดงว่าเมื่อใส่เขื่อนกันคลื่นทำให้ความเร็วอนุภาคน้ำมีค่า มากขึ้นกว่า ตอนไม่ใส่เขื่อนกันคลื่น ในทางกลับกัน หากผลต่าง เป็นลบ(-ΔU) แสดงว่า เมื่อใส่ เขื่อนกันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ ง-11 ถึง ง-13

4) รูปแสดงค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากกับเขื่อนกัน คลื่น (K_{P(YX)}) เปรียบเทียบการจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และ เสาเข็มไม่เท่ากัน 5 รูปแบบ (V0, V2, V4, V6 และ V8) แยกตามค่าความชันคลื่น ซึ่งได้แสดง ตัวอย่าง 4 ความชันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ ง-14 ถึง ง-16

5) รูปแสดงค่าอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่ (K_{P(A)}) เปรียบเทียบ การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และเสาเข็มไม่เท่ากัน 5 รูปแบบ (V0, V2, V4, V6 และ V8) ตามค่าความชันคลื่น ดังแสดงในรูปที่ ง-17 6) รูปที่ ง-18 รูปตัวอย่าง พลังงานคลื่นจากการวิเคราะห์ความถี่ของความชันคลื่นเท่ากับ
0.0013 เปรียบเทียบ กรณีมีเขื่อน และไม่มีเขื่อนกันคลื่น ของ การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่าง
เสาเข็มไม่เท่ากัน แบบจำลอง V0

รูปแบบ V0 รูปที่ ง-1 ค่า K_p และพื้นที่ผิวด้านหลังเชื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013

รูปแบบ V2 รูปที่ ง-1 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

รูปแบบ V4 รูปที่ ง-1 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

รูปแบบ V6 รูปที่ ง-1 ค่า K_p และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

. 17

รูปแบบ V8 รูปที่ ง-1 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

รูปแบบ V10 รูปที่ ง-1 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0013 (ต่อ)

รูปแบบ V0 รูปที่ ง-2 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031

รูปแบบ V2 รูปที่ ง-2ค่า K_p และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031 (ต่อ)

รูปแบบ V4 รูปที่ ง-2 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031 (ต่อ)

รูปแบบ V6 รูปที่ ง-2 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031 (ต่อ)

รูปแบบ V8 รูปที่ ง-2 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031 (ต่อ)

รูปแบบ V10 รูปที่ ง-2 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0031 (ต่อ)

รูปแบบ V0 รูปที่ ง-3 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเชื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047

รูปแบบ V2 รูปที่ ง-3 ค่า K_p และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047 (ต่อ)

รูปแบบ V4 รูปที่ ง-3 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047 (ต่อ)

รูปแบบ V6 รูปที่ ง-3 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047 (ต่อ)

รูปแบบ V8 รูปที่ ง-3 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047 (ต่อ)

รูปแบบ V10 รูปที่ ง-3 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0047 (ต่อ)

รูปแบบ V0 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเชื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078

รูปแบบ V2 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปแบบ V4 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปแบบ V6 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปแบบ V8 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปแบบ V10 รูปที่ ง-4 ค่า K_P และพื้นที่ผิวด้านหลังเขื่อนกันคลื่น กรณี H_N/gT² เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูป<mark>ที่ ง-5 เวคเตอร์ความเร็วอนุภา</mark>คน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น <mark>V0 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)</mark>

รูปที่ ง-6 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น V2 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ง-6 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น <mark>V2 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)</mark>

รูปที่ ง-7 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น <mark>V4 ความชันคลื่น(H_N/gT²)</mark> เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปที่ ง-8 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น V6 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูปที่ ง-8 <mark>เวคเตอร์ความเร</mark>็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น V6ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปที่ ง-9 เวคเตอร์ความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078

รูป<mark>ที่</mark> ง-9 เว<mark>คเตอร์ความเร็</mark>วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น <mark>V8 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)</mark>

รูปที<mark>่ ง-10 เวคเตอร์ความเ</mark>ร็วอนุภาคน้ำสูงสุด ของเขื่อนกันคลื่น V<mark>10 ความชันคลื่น(H_N/gT²) เท่ากับ 0.0078 (ต่อ)</mark>

รูปที่ ง-11 ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดตามทิศทางคลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013

รูปที่ ง-11 ผลต่างความเร็วอนุภา<mark>คน้ำสูงสุดตามทิศทางค</mark>ลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013(ต่อ)

รูปที่ ง-12 ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดตามทิศทางคลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0031

รูปที่ ง-12 ผลต่างความเร็วอนุ<mark>ภาคน้ำสูงสุดตามทิศทาง</mark>คลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0031(ต่อ)

รูปที่ ง-13 ผลต่างความเร็วอนุภาคน้ำสูงสุดตามทิศทางคลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0078

รูปที่ ง-13 ผลต่างความเร็วอนุ<mark>ภาคน้ำสูงสุดตามทิศทาง</mark>คลื่น กรณีความชันคลื่นเท่ากับ 0.0078 (ต่อ)

รูปที่ ง-14 เปรียบเทียบค่า K̄_{P(Y/X)} ของการจัดเรียงเสาเข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0013

รูปที่ ง-14 เปร<mark>ีย</mark>บเทียบค่า K_{P(YX)} ของการจัดเรียงเส<mark>าเ</mark>ข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0013 (ต่อ)

รูปที่ ง-15 เปรียบเทียบค่า K_{P(Y/X)} ของการจัดเรียงเสาเข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0031

รูปที่ ง-15 เปรี<mark>ยบเทียบค่า K_{P(Y/X)} ของการจัดเรียงเส</mark>าเข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0031 (ต่อ)

รูปที่ ง-16 เปรียบเทียบค่า K_{P(Y/X)} ของการจัดเรียงเสาเข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0047

รูปที่ ง-16 เปรี<mark>ย</mark>บเทียบค่า K_{P(Y/X)} ของการจัดเรียงเส<mark>าเ</mark>ข็มเท่ากันกับไม่เท่ากัน กรณี H_N/gT² = 0.0047 (ต่อ)

รูปที่ ง-17 เปรียบเทียบค่า (K_{P(A)}) การจัดเรียงเขื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และเสาเข็มไม่เท่ากัน ตามความชันคลื่น

รูปที่ ง-17 เปรียบเทีย<mark>บค่า (ห</mark>_{P(A)}) การจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มเท่ากัน (V10) และเสาเข็มไม่เท่ากัน ตามความชันคลื่น

รูปที่ ง-18 รูปตัวอย่าง พลังงานคลื่นจากการวิเคราะห์ความถี่ของความชันคลื่นเท่ากับ 0.0013 เปรียบเทียบ กรณีมีเขื่อน และไม่มีเขื่อนกันคลื่น ของ การจัดเรียงที่ระยะห่างระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน แบบจำลอง V0

ภาคผนวก จ สรุปผลการศึกษ<mark>าที่ผ่านมาเกี่ยวกับเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม</mark>

ภาคผนวก จ

สรุปผลการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับเขื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม

เชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็ม (pile breakwater) หรือแนวกันคลื่นที่ใช้เสาเข็มเป็นโครงสร้าง ทางวิศวกรรมชายฝั่งที่ทำหน้าที่สลายพลังงานและลดความรุนแรงของคลื่น โดยการสลายพลังงาน คลื่นเกิดจากการสะท้อนและการสูญเสียพลังงานที่เกิดขึ้นเมื่อคลื่นเคลื่อนตัวผ่านเชื่อนกันคลื่น ดัง เป็นที่ทราบแน่ชัดแล้วว่าการจัดเรียงเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะ คลื่นและการสลายพลังงานคลื่น ซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นมีความสลับซับซ้อน ทำให้ไม่สามารถ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะคลื่นกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องในทาง ทฤษฏีล้วนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นในการหาคำตอบจากปัญหาดังกล่าวจึงมุ่งไปที่การอธิบายและ การวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองกายภาพ (physical model) ประกอบกับเทคนิคการวิเคราะห์มิติ (dimensional analysis) ในการรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่างๆ เป็นกลุ่มตัวแปร แล้วหาความสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวแปรที่ได้ในรูปของสมการหรือกราฟความสัมพันธ์เพื่อใช้ในการประเมินหรือคาดคะเน พฤติกรรมที่เกิดขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ได้มีการศึกษาถึงประสิทธิภาพของเขื่อนกันคลื่นใน การลดและสลายพลังงานคลื่น โดยศึกษาถึงผลของการจัดเรียง รูปแบบของเขื่อนกันคลื่น รูปร่าง เสาเข็ม ขนาดคลื่น เป็นต้น การศึกษาเริ่มต้นตั้งแต่ปี ศ.ศ. 1966 จนถึงปัจจุบัน (2008) รายละเอียดสามารถสรุปได้ดังแสดงในตารางที่ จ-1

	අ	a'ı	a	र सं	र सं	ធ
ตาราง จ-1	การศกษ	หาทผานม	าาเกยว	กบเขอเ	เกนคลนแ	บบเสาเขม

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
Hayashi, Hattori,	เขื่อนกันคลื่นแบบ	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T) เพิ่มขึ้น
Kano and Shirai,	เสาเข็มที่มี	จัดเรียงแถวเดียว ช่องว่าง	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
1966	ระยะห่างน้อย	ระหว่างต้นต่อขนาดของ	ลดลง เมื่อ b/D เพิ่มขึ้น และความสูงคลื่น
		เสาเข็ม (b/D) เท่ากับ	เพิ่มขึ้น โดยค่า K _T อยู่ในช่วง 0.22 ถึง 0.7
		0.058 ถึง 0.222 ทดลอง	และค่า K _R อยู่ในช่วง 0.1 ถึง 0.6
		ในรางน้ำ โดย	
		<mark>เปลี่ยนแปลงควา</mark> มสูง	
		คลื่น (H) แต่คาบเวลา (T)	
		คงที่	
Nagai, 1966	เขื่อนกัน <mark>คลื่นที่ทำ</mark>	ใช้ท่อรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T) อยู่ในช่วง
	จากท่ <mark>อเหล็ก</mark>	จัดเรียงแถวเดียว ที่มี b/D	0.28 ถึง 0.42 และในกรณีที่น้ำสามารถ
		เท่ากับ 0.05 ทดลองใน	ข้ามเขื่อนกันคลื่นได้ ค่าK _T เพิ่มขึ้น
		แอ่งคลื่นเปลี่ยนแปลงทั้ง	ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์
		<mark>ความสูงและคาบคลื่น</mark>	
Hayashi, Hattori	เขื่อนกันคล <mark>ื่นแบบ</mark>	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r) เพิ่มขึ้น
and Shirai, 1968	เสาเข็มที <mark>่ม</mark> ี	จัดเรียงแถวเดียว ที่มี b/D	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
	ระยะห่างน้ <mark>อ</mark> ย	เ ท่ากับ 0.04 ถึง 0.2	ลดลง เมื่อ b/D เพิ่มขึ้น และความชันคลื่น
	100	ทดลองในรางน้ำ โดย	(H/L) เพิ่มขึ้น โดยค่า K _T อยู่ในช่วง 0.4 ถึง
	9	เปลี่ยนแปลงทั้งความสูง	0.6 และค่า K _R อยู่ในช่วง 0.1 ถึง 0.6
	SA.	คลื่นและความยาวคลื่น	
Weele and	การส <mark>ะท้อนและ</mark>	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r) เพิ่มขึ้น
Herbich , 1972	การส่งผ่านคลื่น	จัดเรียงแบบแถวตรงกัน	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
6	ของเสาเข็มกลุ่ม	(ractangle) ขนาด 4 × 4	ลดลง เมื่อ b/D เพิ่มขึ้น B/D เพิ่มขึ้น
1		ต้น ที่มี ช่องว่างระหว่าง	และความชันคลื่นเพิ่มขึ้น ส่วนการจัดเรียง
0.080	0.0000	ต้น (b/D) และช่องว่าง	แบบสลับพีนปลาไม่ส่งผลต่อค่า K _R แต่
A N.	ลงกวง	ระหว่างแถว (B/D) ตั้งแต่	ส่งผลต่อการลดลงของค่า K _⊤ เพียงเล็กน้อย
9		1 ถึง 4 และได้จัดเรียง	จากกรณีแถวตรงกัน
		แบบสลับฟันปลา	
		(staggering) โดยมี b/D	
		และ B/D เท่ากับ 2	
		ทดลองในรางน้ำ ใช้ความ	
		ชันคลื่น 3 ขนาด	

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
Grune and	การส่งผ่านคลื่น	ใช้เสาเข็มสี่เหลี่ยมจัดเรียง	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r) เพิ่มขึ้น
Kohlhase, 1974	ของกำแพงที่เป็น	เป็นแถวเดียว มีช่องว่าง	เมื่อช่องว่างระหว่างต้นเพิ่มขึ้น ความหนา
	ช่อง	ระหว่างต้นของเสาเข็มต่อ	ของเสาเข็มลดลง และความชั่นคลื่นลดลง
		ความกว้างของเสาเข็ม	และการส่งผ่านคลื่นลดลงเมื่อคลื่นกระทำ
		ตั้งแต่ 0 ถึง 1 และ	ไม่ตั้งฉากกับเขื่อนกันคลื่น (β เท่ากับ 0)
		เปลี่ยนแปลงความหนา	โดยลดลงเมื่อมุมที่กระทำมากขึ้น (β
		ของเสาเข็ม ทดลองใน	มากกว่า 0)
		<mark>แอ่งคลื่น เปลี่ยนแ</mark> ปลง	
		ความชั่นคลื่นและทิศทาง	
		ของคลื่น	
Hutchinson and	ศึกษาเขื่ <mark>อนกัน</mark>	ใช้เลาเข็มรูป <mark>ทรงกระบอก</mark>	สามารถลดคลื่นได้ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์
Raudkivi, 1984	คลื่น <mark>แบบเสาเข็มที่</mark>	จัดเรียงแบบ 2 แถว โดย	แต่เมื่อระดับน้ำลดลง จะสามารถลดคลื่น
	ท่าเร <mark>ือ H</mark> alf Moon	<mark>แถวหน้</mark> าตั้ <mark>งตรงและแถว</mark>	ได้ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจาก
	Bay ประเทศ	หลังเอียง ทดลองในราง	ช่องว่างระหว่างแถวเพิ่มขึ้น
	นิวซี <mark>แลนด์</mark>	น้ำ	
Truitt and	การส่ง <mark>ผ่านขอ</mark> ง	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r) เพิ่มขึ้น
Herbich, 1986	คลื่นแบบ <mark>สุ</mark> ่ม	จัดเรียงแบบแถวเดียว ที่มี	เมื่อ b/D เพิ่มขึ้น และจากการคำนวณค่า
	(random w <mark>a</mark> ve)	b/D เท่ากับ 0.05 ถึง 0.2	K _⊤ จากคลื่น H _{ms} , Hี และH _s พบว่า
	ที่ผ่านเขื่อนกัน	ทดลองในรางน้ำโดยใช้	แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย จากการทดลอง
	คลื่นแบบเสาเข็ม	คลื่นแบบสุ่ม โดยคำนวณ	ค่า K _T อยู่ในช่วง 0.27 ถึง 0.88
	C.	ค่า K _⊤ จากคลื่น H _{rms} , H	
		และ H _s	
			9
Herbich and	การส่งผ่านของ	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	การจัดเรียงที่มีช่องว่างระหว่างต้นน้อยมีค่า
Douglas, 1988	คลื่นผ่านเขื่อนกัน	จัดเรียงแบบ 2 แถว ที่มี	K _τ น้อยกว่า และเมื่อเปรียบเทียบการ
	คลื่นที่มี 2 แถว	ช่องว่างระหว่างต้น (b/D)	จัดเรียงแบบ 2 แถวกับแถวเดียว พบว่า
ৰ গণ	เลงกวัง	เท่ากับ 0.1 และ 0.2 และ	แบบ 2 แถวลดคลื่นได้มากกว่าแถวเดียว
9		มีช่องว่างระหว่างแถว	โดยการจัดเรียงแบบ 2 แถวลดลงจากการ
		(B/D) เท่ากับ 1 ทดลองใน	จัดเรียงแบบแถวเดียวประมาณ 5 ถึง 10
		รางน้ำโดยใช้คลื่นที่มี	เปอร์เซ็นต์ในกรณี b/D เท่ากับ 0.1 และ
		ขนาดไม่สม่ำเสมอ	ลดลงประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ในกรณี b/D
		(irregular wave)	เท่ากับ 0.2 และยังพบว่า ค่า K _า ลดลงเมื่อ
			ความสูงคลื่นเพิ่มขึ้น คาบเวลาลดลง และ
			ความชันคลื่นเพิ่มขึ้น
ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
----------------------	----------------------------	--	--
Mani and	การส่งผ่านเขื่อน	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r)เพิ่มขึ้น
Jayakuma, 1995	ของเขื่อนกันคลื่น	จัดเรียงเป็นแถวเดียว ที่มี	เมื่อ b/D เพิ่มขึ้น y/h ลดลง และความชัน
	แบบเข็มแขวนลอย	b/D ตั้งแต่ 0.11 ถึง 1	คลื่นลดลง จากการทดลองยังพบว่า เมื่อ
	(Suspended	และเปลี่ยนแปลงระยะจม	y/h มากกว่า 0.46 การลดคลื่นไม่แตกต่าง
	pipe breakwater)	ของเสาเข็มจากผิวน้ำต่อ	กัน โดยเสนอความเหมาะสมในการใช้งาน
		ความลึกน้ำ (y/h) ตั้งแต่	ที่ b/D เท่ากับ 0.22 และ y/h เท่ากับ 0.46
		0.2 <mark>6 ถึง 0</mark> .56 ทดลองใน	ซึ่งสามารถลดคลื่นได้ 50 เปอร์เซ็นต์
		รางน้ำ โดยเปลี่ยนแปลง	
		ความชั้นคลื่น	
Isaacson,	คลื่นที่กระทำกับ	ใช้เสาเข็มสี่ <mark>เหลี่ยมผืนผ้า</mark>	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T)เพิ่มขึ้น
Premasiri and	แนวกันคลื่น	จัดเรียงเป <mark>็นแถวเ</mark> ดียว ค่า	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R) เมื่อ
Yang, 1998		<mark>ค</mark> วามพรุนอ <mark>ยู่ในช่วง 5</mark> ถึง	ความพรุนเพิ่มขึ้น จากการทดลองยัง
		50 เปอร์เซ็นต์ แล <mark>ะ</mark>	พบว่าค่า K _า ลดลงและค่า K _R เพิ่มขึ้นเมื่อ
		เปลี่ <mark>ยนแปลงระยะจมของ</mark>	ความชันคลื่นเพิ่มขึ้น
		เส <mark>าเข็มจา</mark> กผิวน้ำต่อ	
		ความลึกน้ำ (y/h) เท่ากับ	
		0.5 และ 1 ทดลองในราง	
	- Q	น้ำ เปลี่ยนแปลงความชัน	
	49	คลื่น	
Rao, N.B.S. Rao	การส่งผ่านคลื่น	ใช้เลาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T) ลดลงเมื่อ
and	ของการจัดเรียง	ที่มีการเจาะรู จัดเรียง	ความชันคลื่น เพิ่มขึ้น b/D ลดลง และ
Sathyanarayana,	เสาเข <mark>็มแบบ 2</mark>	แบบ 2 แถวตรงกัน	B/D ลดลง จากการทดลองยังพบว่าการ
1999	แถวที่มีการเจาะรู	(rectangle) ที่มี b/D	จัดเรียงแบบ 2 แถวลดคลื่นได้มากกว่าแบบ
9	เนยวท	ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1 และ B/D	แถวเดียวเพียงเล็กน้อย ส่วนการจัดเรียง
9	1	ตั้งแต่ 0.5 ถึง 2	แบบสลับฟันปลานั้นให้ผลแตกต่างกัน
ລ າສ າ	ลงกระ	นอกจากนั้นได้จัดเรียง	เพียงเล็กน้อยกับกรณีแถวตรงกัน โดยค่า
	01 111 0 0	แบบสลับฟันปลา	K _⊤ อยู่ในช่วง 0.7 ถึง 0.9
		(staggering) ที่มี b/D	
		และ B/D เท่ากับ 1	
		ทดลองในรางน้ำโดย	
		เปลี่ยนแปลงทั้งความสูง	
		และคาบเวลาของคลื่น	

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
Rao, Shirlal and	การส่งผ่านและ	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _⊤) ลดลง
N.B.S. Rao, 2002	การสะท้อนคลื่น	ที่มีการเจาะรู จัดเรียง	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
	คลื่นของการ	แบบ 2 แถวตรงกัน	เพิ่มขึ้น เมื่อความชันคลื่น และ B/D ลดลง
	จัดเรียงเสาเข็ม	(rectangle) ที่มี b/D	แต่เมื่อ b/D ลดลง ค่า K _า ลดลงและค่า K _R
	แบบ 2 แถวที่มี	ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1 และ B/D	เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน จากการทดลองยัง
	การเจาะรู	ตั้งแต่ 0.5 ถึง 2	พบว่าการจัดเรียงแบบสลับพันปลานั้น
		นอกจากนั้นได้จัดเรียง	สะท้อนคลื่นได้มากว่าแบบแถวตรงกันส่วน
		แบบสลับฟันปลา	การส่งผ่านคลื่นให้ผลที่แตกต่างกันของ
		(staggering) ที่มี b/D	เพียงเล็กน้อยกับกรณีแถวตรงกัน โดยค่า
		และ B/D เท่ากับ 1	K _า อยู่ในช่วง 0.7 ถึง 0.9 และ ค่า K _R อยู่
		ทดลองในรา <mark>งน้ำโดย</mark>	ในช่วง 0.1 ถึง 0.3
		เปลี่ยนแปลงทั้งความสูง	
		และคาบเวลาของคลื่น	
Rao, N.B.S. Rao,	การสลายพลังงาน	ใช้เสาเข็ม _ร ูปทรงกระบอก	พลังงานคลื่นลดลงเพิ่มขึ้น เมื่อความชัน
Shirlal and Reddy,	ของเขื่อนกันคลื่น	จัดเรียงเป็นแถวเดียว ที่มี	คลื่นและระยะจมเพิ่มขึ้น จากการทดลอง
2003	แบบเส <mark>า</mark> เข็ม	b/ <mark>D เท่ากับ</mark> 0.1 <mark>5 และ</mark>	ยังพบว่าที่ความพรุนของเสาเข็มเท่ากัน
	แขวนลอ <mark>ยที่เจา</mark> ะรู	เปลี่ยนแปลงระยะจมของ	ขนาดของรูไม่มีผลต่อการสลายพลังงาน
	(Suspended	เสาเข็มจากผิวน้ำต่อ	คลื่น
	perforated pipe	ความลึกน้ำ (y/h) ตั้งแต่	
	breakwater)	0.1 ถึง 0.6 ทดลองในราง	0
	C.	น้ำ โดยเปลี่ยนแปลง	
		ความชันคลื่น	
Sundar and	คุณลักษณะของ	เป็นเขื่อนกันคลื่นแบบ	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _⊤) ลดลง
Subbarao, 2003	เขื่อนกันคลื่นแบบ	ผสมที่มีส่วนทึบน้ำบริเวณ	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
	ผสมที่มีลักษณะ	ด้านบนเป็น ¼ ของ	เพิ่มขึ้น เมื่อระยะจมของส่วนที่ทึบน้ำมาก
1	1⁄4 ของวงกลมและ	วงกลมและรองรับด้วย	ขึ้น ส่วนช่องว่างของเสาเข็มไม่มีผลต่อการ
্ৰ গণ	รองรับด้วยเสาเข็ม	เสาเข็มรูปทรงกระบอก	เปลี่ยนแปลงของค่า K _T ลดลงและค่า K _R
9.1	รูปทรงกระบอก	ทดลองโดยเปลี่ยนแปลง	อย่างมีนัยสำคัญ
		ระยะจมของส่วนทึบน้ำ	
		และช่องว่างของเสาเข็ม	
		ในรางน้ำ เปลี่ยนแปลง	
		ความสูงและคาบเวลา	
		ของคลื่น	

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
Suh, Shin and	คุณลักษณะของ	เป็นเขื่อนกันคลื่นแบบ	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T) ลดลง
Cox, 2006	เขื่อนกันคลื่นแบบ	ผสมที่มีส่วนทึบน้ำบริเวณ	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
	ผสมที่มีลักษณะ	ด้านบนเป็นกำแพงและ	เพิ่มขึ้น เมื่อระยะจมของส่วนที่ทึบน้ำมาก
	เป็นกำแพงและ	รองรับด้วยเสาเข็ม	ิชัญ
	รองรับด้วยเสาเข็ม	สี่เหลี่ยมจัตุรัส ทดลอง	
	สี่เหลี่ยมจัตุรัส	โดยเปลี่ยนแปลงระยะจม	
		ของส่วนทึบน้ำอยู่ในช่วง	
		<mark>0.2 ถึง 0.6 แ</mark> ละใช้	
		ช่องว่างของเสาเข็ม	
		้เท่ากับความกว้างของ	
		เสาเข็มรางน้ำ	
		เปลี่ยนแปลงความสูงและ	
		้ คาบเวลาของคลื่น	
Yagci, Kirca,	การส่งผ่ <mark>านคลื่น</mark>	ใช้เสาเข็มรูปทรงกระบอก	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K₊) เพิ่มขึ้น
Kabdasli, Celik,	และการวัด	จัดเรียงแถวเดียว ที่มี b/D	เมื่อความยาวคลื่นเพิ่มขึ้น โดยค่า K ₊ อยู่
Unal and	ความเร็วหลังแนว	เท <mark>่า</mark> กับ 0.17 ทดลองใน	ในช่วง 0.3 ถึง 0.75 และยังพบว่าความเร็ว
Aydingakko, 2006	กันคลื่น	รางน้ำ เปลี่ยนแปลงความ	ของอนุภาคน้ำใต้คลื่นลดลงมากบริเวณ
		สูงและคาบเวลาของคลื่น	ใกล้กับผิวน้ำแต่บริเวณใกล้กับท้องน้ำ
		u	ความสูงคลื่นลดลงเล็กน้อย
Huang, 2007	การกระทำของ	ใช้เสาเข็มสี่เหลี่ยมผืนผ้า	ู สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K₊) ลดลง
	คลื่นกับเสาเข็ม	จัดเรียงเป็นแถวเดียวและ	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K_)
	สี่เหลี่ยมผืนผ้าที่	2 แถว กรณีแถวเดียวใช้	เพิ่มขึ้น เมื่อความพรนลดลง และยังพบว่า
	จัดเรียงแถวเดียว	ความพรนตั้งแต่ 0.1 ถึง	้ ค่า K- ลดลงและค่า K- เพิ่มขึ้น เมื่อความ
	หรือ 2 แถว	0.29 และกรณี 2 แถว	 สงขคงคลื่นเพิ่มขึ้น
9	นยาท	ความพรนเท่ากับ 0.21	
9		ทดลองในรางน้ำใช้คาบ	0.7
ລາສາ	ลงกระ	คลื่นเท่ากับ 1 1 วินาที	ยาลัย
7,11	01 11 1 0 0	และเปลี่ยนแปลงความสง	
		4 631	
		1 101 1/0	

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
Suh, Jung and	การสะท้อนและ	เป็นเขื่อนกันคลื่นแบบ	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _T) ลดลง
Pyun, 2007	การส่งผ่านคลื่น	ผสมที่มีส่วนทึบน้ำบริเวณ	และสัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (K _R)
	ของเขื่อนกันคลื่น	ด้านบนเป็นกำแพงและ	เพิ่มขึ้น เมื่อระยะจมของส่วนที่ทึบน้ำมาก
	แบบผสมที่มี	รองรับด้วยเสาเข็มรูป	ขึ้น และยังพบว่าค่า K _า ลดลงและค่า K _R
	ลักษณะเป็น	ทรงกระบอก ทดลองโดย	เพิ่มขึ้น เมื่อความลึกน้ำและความสูงของ
	กำแพงและรองรับ	เปลี่ยนแปลงระยะจมของ	คลื่นเพิ่มขึ้น
	ด้วยเสาเข็มรูป	ส่วนทึบน้ำ และ	
	ทรงกระบอก	<mark>เปลี่ยนแปลงระยะห่าง</mark>	
		ของเสาเข็ม รวมถึง	
		เปลี่ยนแปล <mark>งความสูงและ</mark>	
		คาบเวลาของคลื่น	5
Mani, 2008	การทดลองเขื่อน	เป็นเขื่อนกันคลื่นแบบ	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (K _r) ลดลง
	กันค <mark>ลื่นแบบผสม</mark>	ผสมที่มีด้านบนเป็นแผ่น	เมื่อระยะจมของแผ่นกรองคลื่นเพิ่มขึ้น และ
	ที่มีลักษณะซิก	กรองคลื่นที่มีความพรุน	ความชันคลื่นเพิ่มขึ้น ส่วนสัมประสิทธิ์การ
	แซก	และรองรับด้วยเสาเข็มรูป	สะท้อนคลื่น (K _R) มีการเปลี่ยนแปลงไม่
		ทรงกระบอกที่จัดเรียง	แน่นอน
		<mark>แบบซิกแซก ทดลองโดย</mark>	
		เปลี่ยนแปลงระยะจ _ุ มของ	
		แผ่นกรองคลื่น และ	
	0	เปลี่ยนแปลงความชั้น	0
	C.	คลื่น	8
ธนวัฒน์ จารุพงษ์	ศึกษ <mark>าการส่งผ่าน</mark>	ใช้เสาเข็มรูปสามเหลี่ยม	ความสูงคลื่นลดลงเฉลี่ยประมาณ 22
สกุล และ คณะ,	คลื่นของเขื่อนกัน	ด้านเท่าจัดเรียงแบบ 3	เปอร์เซ็นต์
2551	คลื่นแบบเสาเข็ม	แถวสลับฟันปลา มี	กร
	รูปสามเหลี่ยม	ช่องว่างระหว่างต้นและ	6 I J
1		ช่องว่างระหว่างแถวเป็น 2	<i>v</i>
จหา	เลงกระ	เท่าของความกว้าง	ยาลย
ġ î î		เสาเข็ม ซึ่งมีการสร้างจริง	
		บริเวณบ้านขุนสมุทรจีน	
		จ.สมุทรปราการ ศึกษา	
		โดยวัดข้อมูลภาคสนาม	

ผู้ศึกษา, ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	รูปแบบและวิธีที่ศึกษา	ผลการศึกษา สรุป และหมายเหตุ
เมธาฤทธิ์ แนมสัย,	การเปลี่ยนแปลง	เป็นเขื่อนกันคลื่นแบบ	การลดลงของความสูงคลื่นเพิ่มขึ้นเมื่อ
2552	ความสูงคลื่นและ	เสาเข็มรูปทรงกระบอก	ความชันคลื่นเพิ่มขึ้นและช่องว่างระหว่าง
	พลังงานคลื่นจาก	จัดเรียงแบบ 2 แถวตรง	แถวลดลง จากการศึกษายังพบว่าการ
	ผลของการจัดเรียง	และสลับ เปลี่ยนแปลง	จัดเรียงแบบ 2 แถวสลับไม่ส่งผลต่อการ
	เสาเข็มรูป	ช่องว่างระหว่างแถว	ลดลงของความสูงคลื่นแตกต่างจากแบบ 2
	ทรงกระบอก	รวมถึงเปลี่ยนแปลงความ	แถวตรงอย่างมีนัยสำคัญ โดยการจัดเรียง
		ชันคลื่น	ทั้ง 2 แบบลดความสูงคลื่นประมาณ 6.5
			เปอร์เซ็นต์

คูนยวทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <mark>ภาคผนวก ฉ</mark>

์สร<mark>ุปสัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทย</mark>านิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ สรุปสัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ตารางที่ ฉ-1 สัญลักษณ์และคำอธิบายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

а	แอมพลิจูดของคลื่น
b	ช่องว่างระหว่างต้นในแถวเดียวกัน
В	ช่องว่างระหว่างแถว
С	ความเร็วของคลื่น
D	ขนาดเส้นผ่านศูนย์กล <mark>างของเสาเ</mark> ข็ม
d or h	ความลึกน้ำ
d ₅₀	ขนาดเฉลี่ยขอ <mark>งเม็ดวัสดุท้องน้ำ</mark>
E	พลังงานคลื่นรวม
Ē	พลังงานคลื่นจำเพาะ (E/L)
Ei	พลังงานคลื่น <mark>ที่เข้ามา หรือพลังงานคลื่นกรณีไม่มีเขื่อน</mark> กันคลื่น
E _{loss}	พลังงานคลื่นที่สูญ <mark>เสียจากตัวเขื่อนกันคลื่น</mark>
E _R	พลังงานคลื่นสะท้อน
E _N	พลังงานคลื่นหลังเขื่อนก <mark>ันคลื่นกรณีมีเขื่อน</mark> กันคลื่น
Δ E	พลังงานคลื่นที่เขื่อนกัน <mark>คลื่นส</mark> ลาย
g	ความเร่งจากแรงโน้มถ่วงของโลก
Н	ความสูงของคลื่น
H _i	ความสูงคลื่นที่เข้ากระทบ
H _N	ความสูงคลื่นกรณีไม่มีเขื่อนกันคลื่น
H _r	ความสูงคลื่นสะท้อน
H A	ความสูงคลื่นเฉลี่ย
H _{rms}	ความสูงคลื่นเฉลี่ยรากกำลังสอง
$\rm H_{s} or \rm H_{1/3}$	ความสูงคลื่นนัยสำคัญ
H _P	ความสูงคลื่นกรณีมีเขื่อนกันคลื่น
H _t	ความสูงคลื่นที่ส่งผ่าน
K _E	พลังงานจลน์รวมของคลื่น
K _P	อัตราส่วนลดความสูงคลื่น
K _{P(X,Y)}	ค่าอัตราส่วนลดความสูงคลื่น ณ ตำแหน่งใดๆ

$\overline{K}_{P(X/Y)}$	ค่าอัตราส่วนลดความสูงคลีนเฉลียในแนวขนานเขือนกันคลีน			
$\overline{K}_{P(Y/X)}$	ค่าอัตราส่วนลดความสูงคลื่นเฉลี่ยในแนวตั้งฉากเขื่อนกันคลื่น			
$\overline{K}_{P(A)}$	ค่าอัตราส่วนลดความสูงคลื่นเฉลี่ยทั้งพื้นที่			
K _R	สัมประสิทธิ์การสะท้อนคลื่น (H _r /H _i)			
K _T	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านคลื่น (H,/H,)			
L	ความยาวของคลื่น			
L _B	ความยาวของเขื่อนกันคลื่น			
m	ความลาดชั้นของท้อ <mark>งน้ำ</mark>			
р	เปอร์เซ็นต์ความ <mark>พรุนของเสา</mark> เข็ม			
P_{E}	พลังงานศักย์รวมของคลื่น			
P_{E1}	พลังงานศักย์ที่คิดจากท้องน้ำถึงระดับผิวน้ำอิสระ			
P_{E2}	พลังงานศักย์ <mark>ที่คิดจากท้องน้ำถึงระดับน้ำนิ่ง</mark>			
Т	คาบเวลาของค <mark>ลื่น</mark>			
u	ความเร็วของอนุ <mark>ภาคน้ำภายใต้คลื่นในแนวราบ</mark>			
W	ความเร็วของอนุภา <mark>ค</mark> น้ำภา <mark>ยใต้คลื่นในแนวดิ่ง</mark>			
Х	ระยะทางตามแนวตั้งฉา <mark>กกับเขื่อนกันคลื่นจ</mark> ากกึ่งกลางของเขื่อนกันคลื่น			
Y	ระยะทางตามแนวขนานกับเขื่อนกันคลื่นจากกึ่งกลางของเขื่อนกันคลื่น			
$lpha_{_{0}}$	ทิศทางของคลื่น			
η	ระดับผิวน้ำอิสระของคลื่น			
ρ	ความหนาแน่นของน้ำ			
υ	ค่าความหนืด (kinematics viscosity) ของน้ำ			
$\phi_{\scriptscriptstyle H}$	ค่าการลดลงของความสูงคลื่น			
ϕ_{E}	การสลายพลังงานคลื่น			
b/D	อัตราส่วนช่องว่างระหว่างต้นต่อขนาดเสาเข็ม			
B/D	อัตราส่วนระหว่างช่องว่างระหว่างแถวต่อขนาดเสาเข็ม			
B'/D	อัตราส่วนระหว่างระยะห่างระหว่างแถวต่อขนาดเสาเข็ม			
Δ E/E _i	อัตราส่วนระหว่างพลังงานที่สลายต่อพลังงานที่เข้ากระทบ			
H_i/gT^2	ความชั่นคลื่นกระทบแบบไร้มิติ			
H_N/gT^2	ความชันคลื่นกรณีไม่มีเชื่อนกันคลื่นแบบไร้มิติ			

ตารางที่ ฉ-1 สัญลักษณ์และคำอธิบายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

X/L _B	อัตราส่วนระหว่างระยะทางตามแนวตั้งฉากต่อความยาวของเขื่อนกันคลื่น
Y/L_B	อัตราส่วนระหว่างระยะทางตามแนวขนานต่อความยาวของเขื่อนกันคลื่น

ตารางที่ ฉ-1 สัญลักษณ์และคำอธิบายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

- ชื่อ นางสาววันวิสา มะมา
- เกิด 26 มีนาคม 2528 จังหวัด กรุงเทพมหานคร

การศึกษา ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.ทรัพยากรน้ำ) ภาควิชาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

> ปีการศึกษา 2550 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.) ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์ 2551-255<mark>3 ได้รับทุนผู้ช่วยสอน</mark> ของจุฬาลงก<mark>ร</mark>ณ์มหาวิทยาลัย

2552-2553 ได้รับทุนวิจัย ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2553 ตีพิมพ์บทความ คุณลักษณะทางชลศาสตร์ของเขื่อนกันคลื่นแบบ เสาเข็มที่จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาระหว่างเสาเข็มไม่เท่ากัน. <u>การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติครั้งที่ 15</u>. ปี 2553. 415

2554 ตีพิมพ์บทความ การส่งผ่านคลื่นของเชื่อนกันคลื่นแบบเสาเข็มที่ จัดเรียงระยะห่างระหว่างเสาไม่เท่ากัน.<u>การประชุมวิชาการวิศวกรรม</u> <u>โยธาแห่งชาติครั้งที่ 16</u>. ปี 2554

จุฬาลงกรณ่มหาวิทยาลัย